

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจुरะเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๘

วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘

อ.พ. ๒๖/๒๕๕๘

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการ และเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับการส่งเสริม ให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับ ของรัฐจะทำให้การบริหารจัดการเป็นอิสระและมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษา ในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ สมควรปรับปรุง การบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. มีเนื้อหารวมจำนวน ๙๒ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

- ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล ที่มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วย วิธีงบประมาณและกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๕)

หมวด ๑ บททั่วไป

- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม พัฒนาและถ่ายทอด เทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๗)

- ในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ต้องคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับคุณธรรม และจริยธรรม มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วม ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘)

- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานมหาวิทยาลัย สำนักงานวิทยาเขต คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก และอาจให้มีส่วนงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนักได้ (ร่างมาตรา ๙)

- กรณีการจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา และหากมีการ จัดตั้งและการรวมส่วนงานให้กำหนดฐานะและภาระหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าวด้วย และสำหรับกรณีการจัดตั้ง การรวม การแบ่ง หรือการยุบเลิกหน่วยงานภายในของส่วนงาน ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและหากมีการจัดตั้งและการรวมหน่วยงานภายใน ของส่วนงานให้กำหนดภาระหน้าที่ของหน่วยงานภายในดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๑๐)

- ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สามารถรับสถานศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นเข้าสมทบได้ (ร่างมาตรา ๑๑)

- ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อาจจัดการศึกษา และดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศหรือต่างประเทศ หรือขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๑๒)

- กิจการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่พนักงานมหาวิทยาลัย ต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วย การคุ้มครองแรงงาน (ร่างมาตรา ๑๓)

- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการในเรื่องต่างๆ เพื่อให้เป็นไป ตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๔)

- กำหนดแหล่งที่มาของรายได้ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ร่างมาตรา ๑๕)
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยและนิสิตที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี (ร่างมาตรา ๑๖)
- อสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้มาจากการให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มาโดยวิธีอื่นไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๗)
- ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการ การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยตรงไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่ได้ (ร่างมาตรา ๑๘)
- กำหนดให้การจัดการรายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต้องจัดการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๙)
- กำหนดให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีสภามหาวิทยาลัย โดยมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยและองค์กรต่างๆ ในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๐)
- กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย และกำหนดเหตุที่จะทำให้นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๒๑)
- สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และที่สำคัญให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย การบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๒)
- การประชุมและวิธีการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๓)
- กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาและสนับสนุนการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๔)

- กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยซึ่งมีอธิการบดีเป็นประธาน (ร่างมาตรา ๒๕)

- กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเสนอแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พิจารณากลั่นกรองระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย พิจารณาเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิก ส่วนงาน และการจัดตั้ง การรวม การแบ่งหรือการยุบเลิกหน่วยงานภายในของส่วนงาน ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่อธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๖)

- กำหนดให้การประชุมและวิธีการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๗)

- กำหนดให้มีคณะกรรมการวิชาการ ซึ่งมาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๘)

- กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวิชาการ (ร่างมาตรา ๒๙)

- กำหนดให้มีสภาพนักงาน ซึ่งมาจากพนักงานมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๐)

- กำหนดหน้าที่ของสภาพนักงาน ซึ่งที่สำคัญคือให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๑)

- กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด (ร่างมาตรา ๓๒)

- กำหนดให้อธิการบดีจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งหลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และสำหรับตำแหน่งรองอธิการบดีให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี และส่วนตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดีให้อธิการบดีมีอำนาจแต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๓๓)

- กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี และกำหนดเหตุที่จะทำให้อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๓๔)

- กำหนดคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๕)

- กำหนดคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๖)
- กำหนดอำนาจและหน้าที่ของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๗)
- ในกรณีที่อธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน และหากไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๓๘)
- กำหนดให้ในวิทยาเขตหนึ่งให้มีสำนักงานวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงาน (ร่างมาตรา ๓๙)
- กำหนดให้ในวิทยาเขตมีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตคณะหนึ่ง (ร่างมาตรา ๔๐)
- กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต (ร่างมาตรา ๔๑)
- ในคณะหรือวิทยาลัยให้มีคณบดีที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงาน (ร่างมาตรา ๔๒)
- ในสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ให้มีผู้อำนวยการคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงาน (ร่างมาตรา ๔๓)
- กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันไม่ได้ (ร่างมาตรา ๔๔)
- ให้การจัดระบบบริหารงานในคณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานในส่วนงานดังกล่าว อธิการบดีจะมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีก็ได้ (ร่างมาตรา ๔๕)
- นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วโดยเฉพาะในพระราชบัญญัตินี้ การรักษาการแทนการมอบอำนาจให้ปฏิบัติหน้าที่แทน และการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติหน้าที่แทนของผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๖)

หมวด ๓ การประกันคุณภาพและการประเมิน

- ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๗)
- ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๘)
- ให้คณะกรรมการวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการเรียนการสอนและการวัดผลตามหลักสูตรนั้น ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด (ร่างมาตรา ๔๙)
- ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๐)
- ให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๑)

หมวด ๔ การบัญชีและการตรวจสอบ

- ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป (ร่างมาตรา ๕๒)
- ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จัดทำงบการเงิน และบัญชีรายรับและรายจ่ายส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (ร่างมาตรา ๕๓)
- กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๔)
- ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๕)
- ให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อสภามหาวิทยาลัยจะได้เสนอต่อรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๕๖)
- ให้อธิการบดี เป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ร่างมาตรา ๕๗)

หมวด ๕ การกำกับและดูแล

- รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี และในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๕๘)

- ในการที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จะเสนอเรื่องใดไปยังคณะรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้เสนอ (ร่างมาตรา ๕๙)

หมวด ๖ ตำแหน่งทางวิชาการ

- ให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ เป็นตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ สภามหาวิทยาลัย อาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นอีกก็ได้ (ร่างมาตรา ๖๐)

- ตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ มาจากการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย จากผู้ซึ่งมีได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๖๑)

- ตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด (ร่างมาตรา ๖๒)

- ตำแหน่งรองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาจากการแต่งตั้งของสภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการวิชาการ และตำแหน่งอาจารย์พิเศษมาจากการแต่งตั้งของอธิการบดีโดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงาน (ร่างมาตรา ๖๓)

- ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการมีสิทธิใช้คำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป (ร่างมาตรา ๖๔)

หมวด ๗ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

- กำหนดลำดับชั้น ชื่อเรียก และอักษรย่อของปริญญา (ร่างมาตรา ๖๕)

- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และร่วมให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงอื่นในประเทศ ต่างประเทศ หรือขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๖๖)

- สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษา
ชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสอง
(ร่างมาตรา ๖๗)

- สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตร
ชั้นต่างๆ และอนุปริญญาได้ (ร่างมาตรา ๖๘)

- มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา ดิิตติมศักดิ์แก่ผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัย
เห็นว่าทรงคุณวุฒิ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ
ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะดำรงตำแหน่งไม่ได้
(ร่างมาตรา ๖๙)

- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีอำนาจกำหนดให้มีครุวิทยฐานะหรือเข็มวิทยฐานะ
เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในแต่ละระดับ
และกำหนดให้มีครุประจำตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ (ร่างมาตรา ๗๐)

- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีอำนาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย
หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๑)

- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีอำนาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย
หรือเครื่องแต่งกายของนิสิตหรือพนักงานมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๒)

หมวด ๘ บทกำหนดโทษ

- กำหนดโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ
ครุประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนิสิตและพนักงาน
มหาวิทยาลัย และการแสดงวุฒิการศึกษาโดยไม่มีสิทธิ (ร่างมาตรา ๗๓)

- กำหนดโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย
หรือสัญลักษณ์ ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งรวมถึงผู้ที่ใช้
ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ดังกล่าวด้วย และผู้ที่ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์
ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยโดยไม่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๗๔)

บทเฉพาะกาล

- กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ
และรายได้ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มาเป็นของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๕)

- กำหนดให้นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๖)

- กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งหากเมื่อครบกำหนดแล้วไม่แสดงเจตนาดังกล่าว ให้พ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๗๗)

- การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ สถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก (ร่างมาตรา ๗๘)

- กำหนดให้ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อน จนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๐ (ร่างมาตรา ๗๙)

- กำหนดให้โอนข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาเป็นข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๐)

- การแสดงเจตนาและระยะเวลาเปลี่ยนสถานภาพของข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๑)

- กำหนดให้ผู้ซึ่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ ให้คงได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอื่นไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิม ก่อนเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘๒)

- กำหนดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๘๓)

- กำหนดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๘๓)
- กำหนดให้ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ให้สภามหาวิทยาลัย หรือคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายทำหน้าที่คณะกรรมการวิชาการจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๔)
- กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับคงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๘๕)
- กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาข้าราชการและกรรมการในสภาข้าราชการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับคงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาพนักงานและกรรมการสภาพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๘๖)
- กำหนดให้ในระหว่างที่ยังมีข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บุคคลดังกล่าวนี้ได้มีส่วนร่วมในกิจการสภาพนักงานโดยเท่าเทียมกับพนักงานมหาวิทยาลัยด้วย (ร่างมาตรา ๘๗)
- ให้คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และคณะกรรมการอื่นซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือเลือกตั้ง หรือตามมติสภามหาวิทยาลัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการดำเนินการ จัดระบบบริหารงานในคณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ตามมาตรา ๔๕ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๘๘)
- กำหนดรองรับตำแหน่งวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีฐานะเป็นตำแหน่งทางวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไป (ร่างมาตรา ๘๙)

- การปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จะทำให้การบริหารจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ เพราะกระจายอำนาจการบริหาร ให้แก่สถานศึกษา ทำให้การบริหารจัดการมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพขึ้น

ข้อสังเกต

- มหาวิทยาลัยอยู่ในระบบราชการมานาน อาจมีผลทำให้บุคลากรของมหาวิทยาลัย จำนวนไม่น้อยมีจิตใจผูกติดอยู่กับระบบราชการ คือ มีความคิดที่ยึดติดกับ ระเบียบ จนกระทั่งคิดว่า ระเบียบสำคัญกว่าจุดมุ่งหมาย และหากคนเหล่านี้ไม่สามารถปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรมได้ อาจส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยที่ต้องการดำเนินงานในลักษณะที่ไม่ยึดติดกับระบบราชการ

- การปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการ ไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐซึ่งบุคลากรต้องเปลี่ยนไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย อาจทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง ในอาชีพเมื่อเปรียบเทียบกับระบบราชการซึ่งเป็นระบบที่ให้ความมั่นคงมาก ทำให้ข้าราชการ หรือลูกจ้างของส่วนราชการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ดังกล่าว มิได้แสดงความจำนง เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

- การให้แต่ละมหาวิทยาลัยกำหนดกฎเกณฑ์หรือระเบียบในเรื่องต่างๆ เอง ถ้าแต่ละมหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกันมาก อาจทำให้เกิดการแข่งขันสูง หรือเกิดการ ไหลจากมหาวิทยาลัยหนึ่งไปสู่มหาวิทยาลัยหนึ่ง

- การกำหนดให้การดำเนินงานทุกอย่างสิ้นสุดที่มหาวิทยาลัย โดยสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุด ถ้าหากสภามหาวิทยาลัยไม่เข้มแข็งจะทำให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยไม่ประสบผลสำเร็จได้

- มีความไม่เข้าใจเกี่ยวกับการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งนำมาซึ่งทัศนคติเชิงลบ เช่นมีความคิดว่ามหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐคิดค่าเล่าเรียนแพง รัฐไม่ใช้งบประมาณ สนับสนุน ผู้มีฐานะดีเท่านั้นจึงจะได้เรียน มีการสอนเฉพาะวิชาที่เป็นความต้องการของตลาด เป็นต้น

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ วงงานนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณา ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
มีนาคม ๒๕๕๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนัท ผาสุข	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
นางสาวสุภาวค์จิตต์ ไตรเทพพิสัย	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวสมสมร นาคนาค	นิติกรชำนาญการ
นางสาวจิตร์กาน เจียรตระกูล	วิทยากรปฏิบัติการ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกานต์ น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๑

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. -๑-

- คำชี้แจงตามหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย -๑๕-

- การประชุมชี้แจงรายละเอียด

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. -๒๓-

- ลำดับเรื่องเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. -๓๕-

- ความเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ : อดีตถึงปัจจุบัน -๔๐-

- คำอธิบายกฎหมายการศึกษา : อุดมศึกษา -๕๙-

- รายได้ของมหาวิทยาลัย -๗๙-

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ (๑)

- หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๙๑๓๑ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (๑๘)

- ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๑๙)

- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๔๔)
- ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.
ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
กับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.
ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเสร็จแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๔๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗) (๔๕)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๑.๒ เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับการส่งเสริม ให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับ ของรัฐจะทำให้การบริหารจัดการเป็นอิสระและมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษา ในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ สมควรปรับปรุง การบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑

๖. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาซึ่งประกอบด้วยส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“คณะกรรมการวิชาการ” หมายความว่า คณะกรรมการวิชาการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“สภาพนักงาน” หมายความว่า สภาพนักงานมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. บทรักษาการ (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล ที่มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณและกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

หมวด ๑ บททั่วไป

๘.๒ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

๘.๓ ในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ต้องคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับคุณธรรมและจริยธรรม มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยคำนึงถึง

- (๑) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา
- (๒) ความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับคุณธรรมและจริยธรรม

- (๓) มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ
- (๔) ความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม
- (๕) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ
- (๖) การมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

๘.๔ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานมหาวิทยาลัย สำนักงานวิทยาเขต คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก และอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนักได้ (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังนี้

- (๑) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย
- (๒) สำนักงานมหาวิทยาลัย
- (๓) สำนักงานวิทยาเขต
- (๔) คณะ
- (๕) วิทยาลัย
- (๖) สถาบัน
- (๗) สำนัก

มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัยอีกได้

๘.๕ กรณีการจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา และหากมีการจัดตั้งและการรวมส่วนงานให้กำหนดฐานะและภาระหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าวด้วย และสำหรับกรณีการจัดตั้ง การรวม การแบ่ง หรือการยุบเลิกหน่วยงานภายในของส่วนงานให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและหากมีการจัดตั้งและการรวมหน่วยงานภายในของส่วนงานให้กำหนดภาระหน้าที่ของหน่วยงานภายในดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานตามมาตรา ๙ ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา และในกรณีการจัดตั้งและการรวมส่วนงานให้กำหนดฐานะและภาระหน้าที่ของส่วนงานนั้นด้วย

การจัดตั้ง การรวม การแบ่ง หรือการยุบเลิกหน่วยงานภายในของส่วนงานตาม มาตรา ๙ ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย และในกรณีการจัดตั้งและการรวมหน่วยงานภายใน ของส่วนงานให้กำหนดภาระหน้าที่ของหน่วยงานภายในนั้นด้วย

๘.๖ ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สามารถรับสถานศึกษา ชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบได้ (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษา ชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือ ประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไป ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๗ ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อาจจัดการศึกษา และดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศหรือต่างประเทศ หรือขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษา และดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือ ขององค์การระหว่างประเทศก็ได้ โดยในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงนั้นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้

การจัดการศึกษาหรือยกเลิกการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศ ของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๘ กิจการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่พนักงานมหาวิทยาลัย ต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วย การคุ้มครองแรงงาน (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วย การคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่พนักงานมหาวิทยาลัยต้องได้รับ การคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

๘.๙ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการในเรื่องต่างๆ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ ขาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน และจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง มีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตามมาตรา ๑๗ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนได้

(๒) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการภายในอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น

(๓) ร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน หรือกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ

(๔) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุน หรือการร่วมลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุน หรือการร่วมลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(๕) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุนโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๖) จัดให้มีกองทุนเพื่อนิสิตที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ รวมทั้งจัดให้มีทุนเพื่อการศึกษาและทุนเพื่อการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ

(๗) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคลเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ รวมตลอดถึงลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใดเพื่อดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของมหาวิทยาลัย หรือนำผลการค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่ หรือหาประโยชน์ เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๘) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการ สิทธิประโยชน์ และประโยชน์อย่างอื่นให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๙) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ

๘.๑๐ กำหนดแหล่งที่มาของรายได้ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังนี้

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุนหรือการร่วมลงทุน และจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้รับมาจากการใช้ที่ราชพัสดุ หรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์

(๖) เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์จากกองทุนดังกล่าว

(๗) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อประกันคุณภาพการศึกษา

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในกรณีที่รายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่รัฐบาลได้ปรับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดแก่ข้าราชการ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยในสัดส่วนเดียวกัน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยด้วย

๘.๑๑ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ที่มีมหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยและนิสิตที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ที่มีมหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยและนิสิตที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาว่าผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๑๒ อสังหาริมทรัพย์ที่มีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้มาจากการให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มาโดยวิธีอื่นไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มีมหาวิทยาลัยได้มาจากการให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มาโดยวิธีอื่นไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

๘.๑๓ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการ การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยตรงไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่ได้ (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการ การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยตรงไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีทั้งปวง รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความหรือระยะเวลาในการครอบครองขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้

๘.๑๔ กำหนดให้การจัดการรายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต้องจัดการให้บรรล่วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ต้องจัดการให้บรรล่วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๒ การดำเนินการ

๘.๑๕ กำหนดให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีสภามหาวิทยาลัย โดยมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยและองค์กรต่างๆ ในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
- (๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบห้าคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย
- (๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ประธานกรรมการวิชาการ ประธานสภาพนักงาน และนายกสภาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในพระบรมราชูปถัมภ์
- (๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี
- (๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก
- (๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำที่ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีชื่อผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก
- (๗) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งเลือกจากพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีชื่อผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๒) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ต้องสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจากรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอจำนวนหนึ่งคน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยและในกรณีที่อุปนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย และให้ผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๘.๑๖ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย และกำหนดเหตุที่จะทำให้นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๗) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๗) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน
- (๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด และยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นชั้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปพลางก่อนจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นชั้นใหม่แล้ว

๘.๑๗ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และที่สำคัญให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย การบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย
- (๒) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกระเบียบและข้อบังคับสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้
- (๓) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุมัติปริญญา และประกาศนียบัตร ทั้งของมหาวิทยาลัยและที่มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์

- (๔) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการแบ่งหรือการปรับปรุงหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว
- (๕) อนุมัติการรับเข้าสมทบ การจัดการศึกษาร่วม หรือการยกเลิกการสมทบ การยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมของสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น
- (๖) อนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา
- (๗) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณา ถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ
- (๘) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ
- (๙) ออกระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย
- (๑๐) กำหนดนโยบายและวิธีการเกี่ยวกับการจัดหารายได้ จัดหาแหล่งทุน และทรัพยากรอื่น
- (๑๑) ออกระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
- (๑๒) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย
- (๑๓) อนุมัติการกู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงิน และการลงทุนหรือการร่วมลงทุน ตามมาตรา ๑๔ (๕) วรรคสอง
- (๑๔) อนุมัติการจัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล หรือยกเลิกนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๔ (๗)
- (๑๕) รับรองรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัย และเสนอรายงานนั้นต่อรัฐมนตรี เพื่อทราบ
- (๑๖) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก

(๑๗) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งมอบอำนาจให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลดังกล่าวทำการแทนแล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

(๑๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

๘.๑๘ การประชุมและวิธีการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ การประชุมและวิธีการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๑๙ กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาและสนับสนุนการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาและสนับสนุนการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยซึ่งมีอธิการบดีเป็นประธาน (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย อธิการบดี เป็นประธาน รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก และประธานสภาพนักงาน เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการโดยคำแนะนำของอธิการบดี

๘.๒๑ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเสนอแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พิจารณากลับกรอง ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย พิจารณาเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม หรือการ ยุบเลิกส่วนงาน และการจัดตั้ง การรวม การแบ่งหรือการยุบเลิกหน่วยงานภายในของส่วนงาน ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะแก่อธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเสนอ แผนพัฒนามหาวิทยาลัย พิจารณากลับกรองระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย พิจารณาเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงาน และการจัดตั้ง การรวม การแบ่ง หรือการยุบเลิกหน่วยงานภายในของส่วนงาน ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่อธิการบดี ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย

๘.๒๒ กำหนดให้การประชุมและวิธีการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ การประชุมและวิธีการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒๓ กำหนดให้มีคณะกรรมการวิชาการ ซึ่งมาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการวิชาการ ประกอบด้วย ประธานกรรมการและ กรรมการซึ่งมาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก ตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของ คณะกรรมการวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒๔ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวิชาการ (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ คณะกรรมการวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เสนอแนะการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ต่ออธิการบดี

(๒) กำหนดและกำกับดูแลคุณภาพและมาตรฐานวิชาการของมหาวิทยาลัย

(ก) จัดทำจรรยาบรรณของคณาจารย์และผู้ทำงานวิจัยเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัย และดูแลให้มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณดังกล่าว

(ข) ประมวลและประเมินความก้าวหน้าทางวิชาการ และจัดทำข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี

(ค) เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม และการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

(ง) เสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรต่อสภามหาวิทยาลัย

(จ) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการรับเข้าสอบหรือการยกเลิกการสอบ ของสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นตามมาตรา ๑๑ และการจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัย ร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นตามมาตรา ๑๒ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(ฉ) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวิชาการ

(ช) ให้คำปรึกษาแก่อธิการบดีและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดีมอบหมาย

๘.๒๕ กำหนดให้มีสภาพนักงาน ซึ่งมาจากพนักงานมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ให้มีสภาพนักงาน ประกอบด้วย ประธานสภาพนักงาน และกรรมการ สภาพนักงาน ซึ่งมาจากพนักงานมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก ตำแหน่งของประธานสภาพนักงานและกรรมการสภาพนักงาน ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงาน ของสภาพนักงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒๖ กำหนดหน้าที่ของสภาพนักงาน ซึ่งที่สำคัญคือให้คำปรึกษา และข้อแนะนำแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ สภาพนักงานมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อแนะนำแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีในการบริหาร กิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย

(๒) ช่วยเหลือ สนับสนุน และเผยแพร่กิจกรรมและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(๓) สร้างและส่งเสริมความสามัคคีของพนักงานมหาวิทยาลัย

(๔) ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ และผดุงเกียรติของพนักงานมหาวิทยาลัย

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

๘.๒๗ กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์และรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่ สภามหาวิทยาลัยกำหนด (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ อธิการบดีมอบหมายก็ได้

๘.๒๘ กำหนดให้อธิการบดีจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งหลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และสำหรับตำแหน่งรองอธิการบดีให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง โดยคำแนะนำของอธิการบดี และส่วนตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดีให้อธิการบดีมีอำนาจแต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๕

หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี จากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๖

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๖

๘.๒๙ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี และกำหนดเหตุที่จะทำให้อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่งให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕
- (๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

๘.๓๐ กำหนดคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่น และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓๑ กำหนดคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓๒ กำหนดอำนาจและหน้าที่ของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย
- (๒) บริหารงานบุคคล บริหารการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และประกาศของมหาวิทยาลัย
- (๓) กำกับดูแล ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของคณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก
- (๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการ รองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก และอาจารย์พิเศษ
- (๕) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยและปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๖) จัดหาทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจการของมหาวิทยาลัย
- (๗) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๘) จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

๘.๓๓ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน และหากไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๕ เป็นผู้รักษาการแทน

๘.๓๔ กำหนดให้ในวิทยาเขตหนึ่งให้มีสำนักงานวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงาน (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ ในวิทยาเขตหนึ่งให้มีสำนักงานวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขต ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และประกาศของมหาวิทยาลัย และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

๘.๓๕ กำหนดให้ในวิทยาเขตมีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตคณะหนึ่ง (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ ในวิทยาเขต ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตคณะหนึ่งองค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาเขต ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต และการจัดระบบบริหารงานภายในวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓๖ กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่อธิการบดีในกิจการต่าง ๆ ของวิทยาเขต
- (๒) เสนอความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาการของวิทยาเขตต่อคณะกรรมการวิชาการ
- (๓) เสนอแผนพัฒนาและแผนงานของวิทยาเขตต่ออธิการบดี
- (๔) เสนอแนะการรวม การจัดตั้ง และการยุบเลิกหน่วยงานภายในวิทยาเขตต่ออธิการบดี
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีมอบหมาย

๘.๓๗ ในคณะหรือวิทยาลัยให้มีคณบดีที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงาน (ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ ในคณะหรือวิทยาลัยให้มีคณบดีคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของคณะหรือวิทยาลัย และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่งให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง และถอดถอนคณบดีและรองคณบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓๘ ในสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ให้มีผู้อำนวยการคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงาน (ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ ในสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ให้มีผู้อำนวยการคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก แล้วแต่กรณี และจะให้มีรองผู้อำนวยการตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการมอบหมายก็ได้

ผู้อำนวยการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ เมื่อผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งให้รองผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งด้วย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง และถอดถอนผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓๙ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันไม่ได้ (ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีกเพียง
หนึ่งตำแหน่งแต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

๘.๔๐ ให้การจัดระบบบริหารงานในคณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือส่วนงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เป็นไปตามข้อบังคับ
ของมหาวิทยาลัย และเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานในส่วนงานดังกล่าว อธิการบดีจะมอบ
อำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีก็ได้ (ร่างมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ การจัดระบบบริหารงานในคณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือส่วนงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานในคณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือส่วนงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก อธิการบดีจะมอบอำนาจ
ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีเฉพาะในส่วนงานนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนตามวรรคสอง มีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

๘.๔๑ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วโดยเฉพาะในพระราชบัญญัตินี้ การรักษาการแทน
การมอบอำนาจให้ปฏิบัติหน้าที่แทน และการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติหน้าที่แทน
ของผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ การรักษาการแทน
การมอบอำนาจให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ตลอดจนการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติหน้าที่แทนของผู้ดำรง
ตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง
หรือกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือให้มีอำนาจหน้าที่ใด ให้ผู้รักษาการแทน
ทำหน้าที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่าง
รักษาการแทน

หมวด ๓ การประกันคุณภาพและการประเมิน

๘.๔๒ ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาดมวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๔๓ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๔๔ ให้คณะกรรมการวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตรนั้น ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด (ร่างมาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตรนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๙ (๕)

๘.๔๕ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๔๖ ให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ ให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในการประเมินผลการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ต้องให้โอกาสผู้ไม่ผ่านการประเมินในการอุทธรณ์ รวมทั้งต้องจัดให้มีกระบวนการพัฒนาผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสม ทั้งด้านการปฏิบัติงานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่สามารถตรวจสอบติดตามและประเมินผลได้

หลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์ และกระบวนการพัฒนา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๔ การบัญชีและการตรวจสอบ

๘.๔๗ ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป (ร่างมาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒ ให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตามส่วนงานของมหาวิทยาลัย มีสมุดบัญชีลงรายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้สิน ทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริงพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

การบันทึกรายการในสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป

๘.๔๘ ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จัดทำงบการเงิน และบัญชีรายรับและรายจ่ายส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (ร่างมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำงบการเงิน และบัญชีรายรับและรายจ่ายส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

วันเริ่มและวันสิ้นปีบัญชีของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๘.๔๙ กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยทุกรอบปีบัญชี

๘.๕๐ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดีและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

๘.๕๑ ให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อสภามหาวิทยาลัยจะได้เสนอต่อรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี

ให้มหาวิทยาลัยเผยแพร่รายงานประจำปีของปีที่ลั้นไปนั้น แสดงบัญชีงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีรายรับและรายจ่ายที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลงานของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมาและแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไปภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

๘.๕๒ ให้อธิการบดี เป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

หมวด ๕ การกำกับและดูแล

๘.๕๓ รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี และในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๕๘)

มาตรา ๕๘ รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ ในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนิน

กิจการของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดแล้วให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี

๘.๕๔ ในการที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จะเสนอเรื่องใดไปยังคณะรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้เสนอ (ร่างมาตรา ๕๙)

มาตรา ๕๙ บรรดาเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

หมวด ๖ ตำแหน่งทางวิชาการ

๘.๕๕ ให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์เป็นตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นอีกก็ได้ (ร่างมาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นด้วยก็ได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๕๖ ตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ มาจากการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย จากผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๕๗ ตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด (ร่างมาตรา ๖๒)

มาตรา ๖๒ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๕๘ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาจากการแต่งตั้งของสภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการวิชาการ และตำแหน่งอาจารย์พิเศษมาจากการแต่งตั้งของอธิการบดีโดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงาน (ร่างมาตรา ๖๓)

มาตรา ๖๓ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการวิชาการ

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงาน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๕๙ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการมีสิทธิใช้คำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป (ร่างมาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔ บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
(๒) ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)
(๓) ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)

(๔) รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
(๕) รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)
(๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
(๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

การใช้คำนำหน้านามและการใช้อักษรย่อคำนำหน้านามสำหรับตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๗ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

๘.๖๐ กำหนดลำดับชั้น ชื่อเรียก และอักษรย่อของปริญญา (ร่างมาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก	เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ด.
ปริญญาโท	เรียกว่า มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ปริญญาตรี	เรียกว่า บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

๘.๖๑ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และร่วมให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงอื่นในประเทศ ต่างประเทศ หรือขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๖๖)

มาตรา ๖๖ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และร่วมให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศ

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๘.๖๒ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสอง (ร่างมาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

๘.๖๓ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตร
ชั้นต่างๆ และอนุปริญญาได้ (ร่างมาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตร
ชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาก็ได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใด
สาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใด
สาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว

(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึง
ชั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตรประเภทอื่น ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาหรือวิจัยเฉพาะวิชา

๘.๖๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่ผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัย
เห็นว่าทรงคุณวุฒิ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ
ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะดำรงตำแหน่งไม่ได้
(ร่างมาตรา ๖๙)

มาตรา ๖๙ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่ผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัย
เห็นว่าทรงคุณวุฒิสสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรง
ตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะ
ดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๖๕ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีอำนาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือ
เข้มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในแต่ละระดับ
และกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ (ร่างมาตรา ๗๐)

มาตรา ๗๐ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเข้มวิทยฐานะ
เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต
อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย
ครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำ
ตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ
 เชี่ยวชาญ และครูประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษา

ครูวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมี
 เงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

**๘.๖๖ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีอำนาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย
 หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๑)**

มาตรา ๗๑ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของ
 มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยก็ได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้
 สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาต
 เป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย

**๘.๖๗ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีอำนาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย
 หรือเครื่องแต่งกายของนิสิตหรือพนักงานมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๒)**

มาตรา ๗๒ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกาย
 ของนิสิตหรือพนักงานมหาวิทยาลัยก็ได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๘ บทกำหนดโทษ

**๘.๖๘ กำหนดโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการใช้ครูวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ
 ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนิสิตและพนักงาน
 มหาวิทยาลัย และการแสดงวุฒิการศึกษาโดยไม่มีสิทธิ (ร่างมาตรา ๗๓)**

มาตรา ๗๓ ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ
 เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนิสิตและพนักงานมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดง
 ด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต
 อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้
 บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิทยฐานะหรือมีตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
 หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๖๙ กำหนดโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งรวมถึงผู้ที่ใช้ ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ดังกล่าวด้วย และผู้ที่ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของ มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยโดยไม่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๗๔)

มาตรา ๗๔ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะทำเป็นสีใดหรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของ มหาวิทยาลัยปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือ ส่วนงานของมหาวิทยาลัย ที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๗๑ วรรคสอง

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนงดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

๘.๗๐ กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาเป็นของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๕)

มาตรา ๗๕ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

๘.๗๑ กำหนดให้นายกสภามหาวิทยาลัย อупนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๖)

มาตรา ๗๖ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย อупนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการ สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ที่นายกสภามหาวิทยาลัย

อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จภารกิจหรือสภามหาวิทยาลัยมีมติเป็นอย่างอื่น

๘.๗๒ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งหากเมื่อครบกำหนดแล้วไม่แสดงเจตนาดังกล่าว ให้พ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๗๗)

มาตรา ๗๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และหัวหน้าภาควิชาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะครบวาระ แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและเมื่อครบกำหนดแล้วไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยให้พ้นจากตำแหน่ง

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งคงดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะพ้นจากตำแหน่ง

๘.๗๓ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้นำบรมวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ด้วย (ร่างมาตรา ๗๘)

มาตรา ๗๘ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัยสถาบัน หรือสำนัก ให้นำบรมวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ด้วย

๘.๗๔ กำหนดให้ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อน จนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๐ (ร่างมาตรา ๗๙)

มาตรา ๗๙ ให้ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ และหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อน จนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๐

๘.๗๕ กำหนดให้โอนข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาเป็นข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๐)

มาตรา ๘๐ ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และพนักงานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาเป็นข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ และให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าวรับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ๆ ผ่านมหาวิทยาลัย โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดินงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่การนำกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับตามวรรคสองไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ด้วยเหตุใด ๆ ให้การดำเนินการในส่วนที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรือในส่วนที่ไม่อาจนำกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับดังกล่าวมาใช้ได้ เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๗๖ การแสดงเจตนาและระยะเวลาเปลี่ยนสถานภาพของข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๑)

มาตรา ๘๑ ข้าราชการหรือลูกจ้างตามมาตรา ๘๐ ผู้ใด

(๑) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณีในทันที

(๒) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้ว เห็นว่ามีความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้โดยไม่ต้องทดลองปฏิบัติงาน

(๓) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๒) แต่ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้ว เห็นว่ามีความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้รับเข้าทดลองปฏิบัติหน้าที่เป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อพ้นกำหนดแล้ว เห็นว่ามีความเหมาะสมที่จะบรรจุเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ก็ให้บรรจุได้

(๔) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๓) ถ้ามหาวิทยาลัยเห็นว่าการรับบุคคลนั้นเข้าทำงานจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย และมีอัตราที่จะรับเข้าทำงานได้ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

การแสดงเจตนาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และเมื่อได้ยื่นแสดงเจตนาแล้วจะถอนมิได้

ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๘๐ ที่มีได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงสถานะความเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ

๘.๗๗ กำหนดให้ผู้ซึ่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ ให้คงได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิม ก่อนเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘๒)

มาตรา ๘๒ ผู้ซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ ให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นไม่น้อยกว่าเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

๘.๗๘ กำหนดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๘๓)

มาตรา ๘๓ ข้าราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ นับแต่วันที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘๑ ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้ว ให้มีสิทธิขอเป็นสมาชิกต่อไปได้แม้จะออกจากราชการแล้ว ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นข้าราชการบำนาญ และมีสิทธิได้รับสวัสดิการจากทางราชการเช่นเดียวกับผู้ได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะข้าราชการบำนาญแล้ว ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ

๘.๗๙ กำหนดให้ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สภามหาวิทยาลัย หรือคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายทำหน้าที่คณะกรรมการวิชาการจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๔)

มาตรา ๘๔ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการวิชาการตามมาตรา ๒๘ ให้สภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๖ หรือคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายทำหน้าที่คณะกรรมการวิชาการจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๓ และข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการวิชาการตามมาตรา ๒๘ ให้นำข้อบังคับว่าด้วยการประชุมของสภามหาวิทยาลัยซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ และใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๘.๘๐ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๘๕)

มาตรา ๘๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘.๘๑ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาข้าราชการและกรรมการในสภาข้าราชการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะมีผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภานักงานและกรรมการสภานักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๘๖)

มาตรา ๘๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาข้าราชการและกรรมการในสภาข้าราชการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑

อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะมีผู้ดำรงตำแหน่ง
ประธานสภาพนักงานและกรรมการสภาพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘.๘๒ กำหนดให้ในระหว่างที่ยังมีข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ
เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บุคคลดังกล่าวนี้ได้มีส่วนร่วม
ในกิจการสภาพนักงานโดยเท่าเทียมกับพนักงานมหาวิทยาลัยด้วย (ร่างมาตรา ๘๗)

มาตรา ๘๗ ในระหว่างที่ยังมีข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๘๐
เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ
ดังกล่าวมีส่วนร่วมในกิจการสภาพนักงานโดยเท่าเทียมกับพนักงานมหาวิทยาลัยด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไป
ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๘๓ ให้คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย
คณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
และคณะกรรมการอื่นซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือเลือกตั้ง หรือตามมติสภามหาวิทยาลัย ซึ่งดำรงตำแหน่ง
อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการดำเนินการ
จัดระบบบริหารงานในคณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ตามมาตรา ๔๕ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๘๘)

มาตรา ๘๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๕ ให้คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการ
ประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี
ฐานะเทียบเท่าคณะ และคณะกรรมการอื่นซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ หรือตามมติสภามหาวิทยาลัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวัน
ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการดำเนินการตามมาตรา ๔๕
ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘.๘๔ กำหนดรองรับตำแหน่งวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีฐานะเป็นตำแหน่งทางวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไป
(ร่างมาตรา ๘๙)

มาตรา ๘๙ ให้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ
รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ
อาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว คงดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับการแต่งตั้ง

๘.๘๕ กำหนดให้ความคุ้มครองสิทธิในการเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของข้าราชการหรือพนักงานที่โอนมา หรือเปลี่ยนสถานภาพ และสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการมิให้เสียไป เพราะเหตุที่โอนมาหรือเปลี่ยนสถานภาพหรือไม่เปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๙๐)

มาตรา ๙๐ สิทธิในการเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของข้าราชการหรือพนักงานที่โอนมาตามมาตรา ๘๐ หรือเปลี่ยนสถานภาพตามมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ และสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการมิให้เสียไปเพราะเหตุที่โอนมาหรือเปลี่ยนสถานภาพหรือไม่เปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

๘.๘๖ กำหนดให้ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่างลงไม่ว่าจะว่างอยู่ก่อนหรือภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้นและให้โอนอัตราตำแหน่งและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้งงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งไว้ สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๙๑)

มาตรา ๙๑ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ในมหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่าจะว่างอยู่ก่อนหรือภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิก ตำแหน่งนั้นและให้โอนอัตราตำแหน่งและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้ง งบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้น ไปเป็นของมหาวิทยาลัย และให้ถือว่า การโอนเงินงบประมาณดังกล่าวเป็นการโอนเงินงบประมาณ รายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

๘.๘๗ กำหนดให้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างที่ยังไม่ได้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรวง ประกาศ ทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.๒๕๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๙๒)

มาตรา ๙๒ ให้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรวง ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/ว (ล) ๑๒๕๐๗ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๖ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔ ที่เห็นควรอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอ และส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอ

๑.๑ ปรับปรุงกฎหมายมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เพื่อปรับเปลี่ยนสถานภาพจากมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นส่วนราชการไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

๑.๒ กำหนดให้กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนแต่พนักงานมหาวิทยาลัยต้องได้รับความคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน กำหนดไว้

๑.๓ กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีความสามารถในการถือครองกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน และทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการทำนิติกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าว การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ให้กระทำได้เฉพาะที่ได้จากการซื้อด้วยเงินของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่มีผู้ถือศกแก่มหาวิทยาลัยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม ตลอดจนให้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

๑.๔ กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรบริหารสูงสุด กับให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดรับผิดชอบการบริหารของมหาวิทยาลัยและเป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง

๑.๕ กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีระบบประกันคุณภาพการศึกษา การประเมินผลงานและบุคลากรมหาวิทยาลัย ตลอดจนการประเมินหลักสูตรการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

๑.๖ กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีระบบบัญชีที่มีการตรวจสอบจากภายในและภายนอก และให้มีการโฆษณาบัญชีที่ได้รับรองแล้วในรายงานประจำปี กับให้รัฐมนตรีมีหน้าที่กำกับดูแลกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

๑.๗ กำหนดให้ข้าราชการ และลูกจ้างแสดงความจำนงต่ออธิการบดีว่าประสงค์เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการต่อไปหรือสมัครเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

๑.๘ กำหนดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และผลประโยชน์ตอบแทนอื่น ไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย และให้ถือว่าข้าราชการดังกล่าวออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการกับให้เป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการต่อไป

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน มีข้อสังเกตโดยสรุปดังนี้

(๑) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาควรสร้างกลไกการกำกับดูแลติดตามประเมินผล และกลไกความรับผิดชอบในการบริหารงานที่พร้อมรับการตรวจสอบโดยอาจกำหนดเป็นสัญญาระหว่างมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐกับรัฐบาล

(๒) สถานภาพของบุคลากรในมหาวิทยาลัยไม่ควรมีหลายประเภท เพราะจะทำให้เกิดความสับสนสับสนในการบริหารงานบุคคลและการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยจึงควรต้องมีแผนการปรับเปลี่ยนสถานภาพของข้าราชการไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนว่ามีบุคลากรประเภทเดียวเมื่อใด

๒.๒ สำนักงบประมาณ มีข้อสังเกตโดยสรุปดังนี้

(๑) ไม่ควรกำหนดให้วิทยาเขตเป็นหน่วยงบประมาณ แยกต่างหากจากมหาวิทยาลัย เนื่องจากวิทยาเขตเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของอธิการบดี และอธิการบดีสามารถโอนรายได้ระหว่างวิทยาเขตกับมหาวิทยาลัยได้ และในส่วนที่เกี่ยวกับการแบ่งส่วนราชการภายในมหาวิทยาลัยที่มีผลให้ต้องเพิ่มบุคลากรและงบประมาณ เห็นควรให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการได้

(๒) การกำหนดหลักการเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เห็นควรให้รอข้อยุติที่ชัดเจนจากกระทรวงการคลังก่อน

(๓) เห็นควรให้เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการตรวจสอบภายใน และให้มีการประเมินผล และรายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลของรัฐมนตรี

๒.๓ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ มีข้อสังเกตเช่นเดียวกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

๒.๔ กระทรวงการคลัง มีข้อสังเกตโดยสรุปดังนี้

(๑) การบัญญัติข้อยกเว้นเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ควรกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดเก็บค่าธรรมเนียมนั้น ๆ และการบัญญัติให้มหาวิทยาลัยเป็นเสมือนส่วนราชการไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการปรับเปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ

(๒) ไม่สมควรกำหนดให้อำนาจมหาวิทยาลัยกู้ยืมเงินได้ด้วยตนเอง หากจะกำหนดให้มหาวิทยาลัยกู้ยืมเงิน ก็ต้องกำหนดให้มหาวิทยาลัยมีภาระต้องชดใช้เงินกู้ และห้ามมิให้รัฐบาลตั้งงบประมาณเพื่อชำระหนี้ของมหาวิทยาลัย

(๓) ไม่สมควรให้มหาวิทยาลัยจัดตั้งกองทุนคงยอดเงินต้น เนื่องจากปัจจุบันฐานะการเงินการคลังของรัฐไม่เอื้ออำนวยให้รัฐดำเนินการจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดตั้งกองทุนดังกล่าว

(๔) สมควรกำหนดให้ชัดเจนว่ามหาวิทยาลัยสามารถเก็บเงินเบี้ยปรับจากการผิดสัญญาการศึกษาได้เฉพาะกรณีที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้ให้ทุน

(๕) สมควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยเก็บเงินรายได้ซึ่งเกิดจากการร่วมลงทุน หรือเกิดจากการจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุไว้ใช้จ่ายได้เฉพาะกรณีนำที่ราชพัสดุไปจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับการจัดทำกิจกรรมจัดการศึกษา

(๖) บทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่มหาวิทยาลัย ควรกำหนดให้รัฐจัดสรรให้ตามความจำเป็น เหมาะสม สอดคล้องกับสถานะทางการเงินของประเทศในขณะนั้น มิใช่จัดสรรให้ตามความจำเป็นในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย และเห็นควรให้มหาวิทยาลัยส่งงบการเงินที่รับรองแล้วให้แก่ส่วนราชการเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไป อีกทั้งควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยนำรายได้ที่ได้รับฝากกระทรวงการคลัง หรือหากจะนำไปฝากธนาคารพาณิชย์ก็ต้องให้ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน

(๗) สมควรกำหนดระยะเวลาการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัยที่จะไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุว่าต้องเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเท่านั้น เพื่อมิให้เกิดปัญหาว่าอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาและเป็นที่ราชพัสดุก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจะต้องตกเป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยทั้งหมด

(๘) สมควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยวางระบบบัญชีให้สอดคล้องกับมาตรฐาน และนโยบายบัญชีภาครัฐที่กรมบัญชีกลางกำหนด

(๙) เรื่องความเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของลูกจ้างประจำตามระเบียบกระทรวงการคลังฯ และการโอนเงินสิทธิประโยชน์ ควรนำไปกำหนดไว้ในข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ แล้ว มีการแก้ไขเพิ่มเติมสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๓.๑ สถานะ การดำเนินการ และส่วนงานของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีฐานะเป็นหน่วยในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๕) โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำกับดูแลโดยทั่วไปและเสนอเรื่องต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ต่อคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๕๑ และร่างมาตรา ๕๒) มหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและพัฒนาความมั่นคงของมนุษย์ (ร่างมาตรา ๗) มหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ ในการดำเนินการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยซึ่งต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๔) โดยมหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี สำนักงานวิทยาเขต คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าได้ (ร่างมาตรา ๙) ในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยจะรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบ (ร่างมาตรา ๑๑) หรืออาจ จัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงพร้อมทั้งมีอำนาจให้วุฒิการศึกษาแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษา ชั้นสูงนั้น หรือดำเนินการร่วมกับสถาบันวิจัยอื่นได้ (ร่างมาตรา ๑๒) ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้ประโยชน์ เกี่ยวกับการศึกษาและวิจัยไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใด จะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้ (ร่างมาตรา ๑๗) และการจัดการเงินและทรัพย์สินซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนด ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้ หรือทายาท หากไม่ปรากฏบุคคลดังกล่าวต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๘)

๓.๒ การบริหาร และองค์กรทางการบริหารของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรทางการบริหาร โดยให้มีกรรมการ สภามหาวิทยาลัยที่มาจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยและองค์กรต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๙) ซึ่งนอกจากจะมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยแล้ว ให้มีอำนาจ ออกข้อบังคับเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย การบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๑) และให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด ของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัย กำหนด (ร่างมาตรา ๒๘) โดยให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีตามคำแนะนำของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๙) และมีสภาวิชาการและสภานักงานเป็นองค์กรที่ปรึกษาของสภามหาวิทยาลัย และอธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๔ และร่างมาตรา ๒๖) ในกรณีที่อธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน และหากไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดีหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๓๔) ในคณะให้มีคณบดีที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบ (ร่างมาตรา ๓๘) และในวิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้มีผู้อำนวยการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบ (ร่างมาตรา ๓๙)

๓.๓ มาตรการควบคุมการบริหารและการประกันคุณภาพการศึกษา

ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และการประเมิน ส่วนงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๓ และร่างมาตรา ๔๔)

๓.๔ การบัญชีและการตรวจสอบ

ให้มีการวางและรักษาระบบบัญชีมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามมาตรฐานบัญชีรับรองทั่วไป (ร่างมาตรา ๔๕) กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบรับรองบัญชี (ร่างมาตรา ๔๗) โดยให้ผู้สอบบัญชีรายงานผลการสอบบัญชีต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อสภามหาวิทยาลัยจะได้เสนอต่อรัฐมนตรี และให้มีการโฆษณาผลการสอบบัญชี พร้อมทั้งผลงานของมหาวิทยาลัยในรายงานประจำปีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (ร่างมาตรา ๔๙)

๓.๕ การกำกับดูแล

รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี และในกรณีที่มี ปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอ คณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม คำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๕๑) และในการที่มหาวิทยาลัยจะเสนอเรื่องใดไปยังคณะรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้เสนอ (ร่างมาตรา ๕๒)

๓.๖ ตำแหน่งทางวิชาการ

ให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์เป็น ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ มหาวิทยาลัย ยังกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นอีกได้ (ร่างมาตรา ๕๓) และให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ มีสิทธิใช้คำนำหน้านามตามตำแหน่งที่ได้รับตลอดไป (ร่างมาตรา ๕๖)

๓.๗ วุฒิการศึกษา ครุวิทยฐานะ เครื่องแบบ ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์

มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอน ในมหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ (ร่างมาตรา ๕๘ และร่างมาตรา ๖๐) มหาวิทยาลัยมีอำนาจกำหนดให้มีครุวิทยฐานะ หรือเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะ กำหนดให้มีครุประจำตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ กำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ (ร่างมาตรา ๖๒ และร่างมาตรา ๖๓)

๓.๘ บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนิสิตและพนักงานมหาวิทยาลัย และการแสดงวุฒิการศึกษา โดยไม่มีสิทธิ (ร่างมาตรา ๖๕) การปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย หรือใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงาน ของมหาวิทยาลัยโดยไม่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๖)

๓.๙ มาตรการรองรับสิทธิและการดำเนินการของมหาวิทยาลัย

กำหนดบทเฉพาะกาลให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน เงินงบประมาณและรายได้ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาเป็นของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๗) ให้นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๘) และให้ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารของมหาวิทยาลัยดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวขึ้นใหม่แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๙) ให้ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ยังคงเป็น ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ต่อไป (ร่างมาตรา ๗๒) จนกว่าประสงค์จะเปลี่ยนไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องแสดงเจตนาโอนมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๓) ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการที่ สภามหาวิทยาลัยมอบหมายทำหน้าที่สภาวิชาการจนกว่าจะมีสภาวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๖) ให้รองรับตำแหน่งวิชาการตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้มีฐานะเป็นตำแหน่งทาง วิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไป (ร่างมาตรา ๗๘) และในกรณีที่ยังมิได้ออกระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ และ ข้อกำหนด ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรวง ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับซึ่งออก ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๗๙)

๔. การเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ เสนอร่างที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ได้พิจารณาและปรับปรุงร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวในสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๔.๑ บทนิยาม (ร่างมาตรา ๔)

เพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย” และ “นายกองค์การนิสิต” เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยและให้นายกองค์การนิสิตเป็น กรรมการบริหารมหาวิทยาลัย และแก้ไขบทนิยามคำว่า “สภาวิชาการ” เป็น “คณะกรรมการวิชาการ” พร้อมทั้ง แก้ไขถ้อยคำเล็กน้อยในบทนิยามคำว่า “วิทยาเขต” และ “ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสม ยิ่งขึ้น

๔.๒ วัตถุประสงค์และข้อคำนึงถึงของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗ และร่างมาตรา ๘)

แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในร่างมาตรา ๗ เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของ มหาวิทยาลัย และเพิ่มความในวรรคสองและวรรคสามเพื่อเป็นการคงไว้ซึ่งปณิธานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยเน้นถึงการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำทางด้านเกษตร และให้พัฒนาไปสู่ความเป็นผู้นำอัจฉริยะสากล รวมทั้ง แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในร่างมาตรา ๘ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๔.๓ การแบ่งส่วนงานของมหาวิทยาลัย การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐)

ตัดการกำหนดให้มีส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่เรียกว่า ศูนย์ ออก เนื่องจากศูนย์เป็นหน่วยงานภายในของส่วนงาน และแก้ไขถ้อยคำใน (๒) จาก สำนักงานอธิการบดี เป็น สำนักงานมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในปัจจุบัน รวมทั้งตัดความในวรรคสาม เรื่องการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานออก เพื่อนำไปรวมไว้ในร่างมาตรา ๑๐ วรรคสอง

๔.๔ การยกเว้นบทบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับแรงงาน (ร่างมาตรา ๑๓)

ตัดการยกเว้นกิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ซึ่งเมื่อตัดบทบัญญัติดังกล่าวออกแล้วจะส่งผลให้พนักงานมหาวิทยาลัยยังคงได้รับสิทธิและสวัสดิการตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

๔.๕ อำนาจและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๔)

แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเพื่อให้สามารถออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดได้ จัดให้มีกองทุนเพื่อนิสิตที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และกองทุนเพื่อกิจการต่าง ๆ ให้มีอำนาจจัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล รวมตลอดถึงลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด หรือนำผลการค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่ หรือหาประโยชน์ เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ การแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐอื่น ๆ

๔.๖ การส่งเสริมและสนับสนุนนิสิตที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ (ร่างมาตรา ๑๕/๑)

เพิ่มมาตรา ๑๕/๑ เพื่อบัญญัติหลักประกันให้แก่กนิสิตที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ให้มีโอกาเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี

๔.๗ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี (ร่างมาตรา ๑๗)

เพิ่มเติมให้ทรัพย์สินที่มหาวิทยาลัยใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการบริการทางวิชาการ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมโดยตรง ไม่ต้องอยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ตามร่างมาตรา ๗ รวมทั้งเพิ่มเติมให้ชัดเจนด้วยว่าบุคคลใดจะกระยะเวลาในการครอบครองขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยไม่ได้

๔.๘ องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๙ ร่างมาตรา ๑๙/๑ ร่างมาตรา ๑๙/๒ ร่างมาตรา ๑๙/๓ และร่างมาตรา ๒๐)

ปรับปรุงองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเพิ่มจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นสิบห้าคน และแยกสัดส่วนของกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากรองอธิการบดี หัวหน้าส่วนงานในมหาวิทยาลัย คณาจารย์ประจำ และพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ออกมา กำหนดให้ชัดเจนและเปิดโอกาสให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกประเภทมีส่วนร่วมเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยได้ (ร่างมาตรา ๑๙)

เพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อกำหนดคุณสมบัติของนายกสภามหาวิทยาลัย โดยกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอายุ การศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๘/๑) กำหนดข้อห้ามนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย ดำเนินกิจการบางประการเพื่อป้องกันปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๘/๒) รวมทั้งกำหนดให้นายกสภามหาวิทยาลัยดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาในเวลาเดียวกันได้เพียงแห่งเดียว และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิในสภาสถาบันอุดมศึกษาอื่นในเวลาเดียวกันได้ไม่เกินสองแห่ง เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ

แก้ไขเพิ่มเติมวาระการดำรงตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากสองปี เป็นสามปี เพื่อให้สามารถบริหารงานได้อย่างต่อเนื่อง และห้ามดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระ เพื่อป้องกันการผูกขาดอำนาจ (ร่างมาตรา ๒๐)

๔.๘ อำนาจและหน้าที่สภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๑)

เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ในการออกข้อบังคับเกี่ยวกับการกำหนดค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย การอนุมัติการกู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงิน และการลงทุนหรือการร่วมลงทุน การอนุมัติการจัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล หรือยกเลิกนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมชั้นใหม่ และเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแห่งอื่น

๔.๑๐ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๓/๑ ร่างมาตรา ๒๓/๒ และร่างมาตรา ๒๓/๓)

กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยชั้นคณะหนึ่ง โดยมีอธิการบดีเป็นประธานกรรมการ เพื่อดำเนินงานด้านการบริหารมหาวิทยาลัย ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะต่ออธิการบดี โดยเปิดโอกาสให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการบริหารงานมากขึ้น

๔.๑๑ คณะกรรมการวิชาการ (ร่างมาตรา ๒๔ และร่างมาตรา ๒๕)

แก้ไขชื่อสภาวิชาการ เป็นคณะกรรมการวิชาการ เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินงานซึ่งจะกระทำในรูปแบบคณะกรรมการ และตัดอำนาจหน้าที่ในการให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัย ตามร่างมาตรา ๒๕ (๘) ออก เนื่องจากเป็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหารโดยตรงซึ่งได้นำไปกำหนดเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยแล้ว นอกจากนี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๔.๑๒ คุณสมบัติและอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๑ และร่างมาตรา ๓๓)

แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดคุณสมบัติของอธิการบดีตามร่างมาตรา ๓๑ โดยเพิ่มคุณสมบัติด้านประสบการณ์ทำงานของผู้ที่จะมาเป็นอธิการบดีให้เคร่งครัดยิ่งขึ้น จากเดิมกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกต้องได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี แก้ไขเป็นไม่น้อยกว่าห้าปี และกรณีผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าเดิมกำหนดว่าต้องได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี แก้ไขเป็นไม่น้อยกว่าสิบปี พร้อมทั้งได้ตัดคุณสมบัติด้านประสบการณ์ทำงานกรณีเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีออก ทั้งนี้ เพื่อให้ได้อธิการบดีที่มีความรู้และประสบการณ์ในการบริหารสถาบันอุดมศึกษาอย่างแท้จริง

สำหรับอำนาจหน้าที่ของอธิการบดีตามร่างมาตรา ๓๓ นั้น ได้แก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยด้วย

๔.๑๓ หมวด ๓ การประกันคุณภาพและการประเมิน

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ได้ผ่านการตรวจพิจารณาจากสำนักงานฯ ไปแล้วตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่ปัจจุบันระบบการประกันคุณภาพ และการประเมินจะมีการกำหนดรายละเอียดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงได้แก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐอื่น ๆ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๔๔ เพื่อกำหนดให้มีกระบวนการในการประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยจากบุคคลภายนอกทุกสี่ปี

(๒) เพิ่มร่างมาตรา ๔๔/๑ เพื่อกำหนดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา และการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้มีการพัฒนาหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) เพิ่มร่างมาตรา ๔๔/๒ เพื่อกำหนดให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ ให้มีความโปร่งใส

(๔) เพิ่มร่างมาตรา ๔๔/๓ เพื่อกำหนดให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย รวมทั้งกำหนดให้ผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินได้มีโอกาสในการอุทธรณ์ และพัฒนาตนเองเพื่อเป็นการให้ความเป็นธรรมแก่บุคคล

๔.๑๔ รายงานผลการสอบบัญชีและรายงานประจำปี (ร่างมาตรา ๔๙)

แก้ไขคำว่า “โฆษณา” เป็น “โฆษณาเผยแพร่” เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

๔.๑๕ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ร่างมาตรา ๕๐)

ตัดการกำหนดให้รองอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เนื่องจากรองอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานถือเป็นผู้บริหารระดับสูงที่ต้องถูกกำกับดูแล และตรวจสอบตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอยู่แล้ว ซึ่งการกำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงเพียงตำแหน่งเดียวสอดคล้องกับกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐอื่น ๆ ด้วย

๔.๑๖ การแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษและศาสตราจารย์เกียรติคุณ (ร่างมาตรา ๕๔ และร่างมาตรา ๕๔/๑)

เพิ่มเงื่อนไขของผู้ที่จะได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์พิเศษว่า ต้องเป็นผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์พิเศษที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ เพื่อให้มีมาตรฐานชัดเจน (ร่างมาตรา ๕๔) และกำหนดให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ เพื่อให้แก่ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถเป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งโดยไม่มีคามผิดแต่ยังคงใช้ความรู้ความสามารถของตนทำประโยชน์ต่อสังคม (ร่างมาตรา ๕๔/๑) พร้อมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๕๖ ให้สอดคล้องกับการเพิ่มตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณด้วย

๔.๑๗ เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกาย (ร่างมาตรา ๖๔)

แก้ไขถ้อยคำจากคำว่า “พนักงานมหาวิทยาลัย” เป็น “ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” เนื่องจากมีความหมายกว้างกว่า มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของผู้ปฏิบัติงานทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัยได้

๔.๑๘ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๖๕ และร่างมาตรา ๖๖)

แก้ไขถ้อยคำในร่างมาตรา ๖๕ จากคำว่า “พนักงานมหาวิทยาลัย” เป็น “ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๖๔ พร้อมทั้งปรับอัตราโทษให้เท่ากับอัตราโทษตามร่างมาตรา ๖๖ เนื่องจากเป็นความผิดที่ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยในลักษณะเดียวกัน และปรับรูปแบบการร่างกฎหมายในร่างมาตรา ๖๖ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๔.๑๙ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๖๗ ถึงร่างมาตรา ๗๙)

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๗๐ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ จากเดิมให้เริ่มนับวาระตามพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก เป็น ให้นับรวมวาระเดิมตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ด้วย

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๗๑ เพื่อรองรับหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยให้เป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อนด้วย

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๗๓ โดยขยายระยะเวลาการแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้จากเดิมที่กำหนดไว้เก้าสิบวัน เป็นหนึ่งปี เพื่อให้มีโอกาสในการพิจารณาอย่างรอบคอบ และเป็นระยะเวลาที่สอดคล้องกับกรณีการแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพของอธิการบดีและผู้บริหารมหาวิทยาลัยตามร่างมาตรา ๖๔ พร้อมทั้งเพิ่มบทบัญญัติเพื่อรองรับข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการที่มีได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ยังคงสถานะความเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๗๕ เพื่อรองรับสิทธิของข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้วและเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้มีสิทธิขอเป็นสมาชิกต่อไปได้ และมีสิทธิได้รับสวัสดิการจากทางราชการเช่นเดียวกับผู้ได้รับบำนาญ พร้อมทั้งเพิ่มบทบัญญัติเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้นด้วยว่าพนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะข้าราชการบำนาญดังกล่าวแล้ว ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนระหว่างการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกับกองทุนประกันสังคม

(๕) เพิ่มร่างมาตรา ๗๖/๑ เพื่อรองรับประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีประธานกรรมการและกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปี

(๖) เพิ่มร่างมาตรา ๗๗/๑ เพื่อรองรับให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการมีส่วนร่วมในกิจการของสภากพนักงานได้เท่าเทียมกับพนักงานมหาวิทยาลัย

(๗) เพิ่มร่างมาตรา ๗๗/๒ เพื่อรองรับคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และคณะกรรมการอื่นซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการดำเนินการจัดระบบบริหารงานในคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนักใหม่ตามร่างมาตรา ๔๑

(๘) เพิ่มร่างมาตรา ๗๘/๑ เพื่อรองรับสิทธิในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ หรือตำแหน่งอื่นใดของข้าราชการหรือพนักงาน และสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการมิให้เสียไปเพราะเหตุที่โอนมาหรือเปลี่ยนสถานภาพหรือไม่เปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

(๙) เพิ่มร่างมาตรา ๗๘/๒ เพื่อเป็นการโอนอัตราตำแหน่งและงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมทั้งบุคคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง ในกรณีตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยว่างลง และมีการยุบเลิกตำแหน่งนั้น ให้มาเป็นของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ เพื่อให้มหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณตามอัตราเดิมของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๗๙ โดยขยายระยะเวลาการดำเนินการออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้จากเดิมกำหนดไว้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี แก้เป็นภายในสามปี เนื่องจากมีจำนวนระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่ต้องแก้ไขจำนวนมาก

นอกจากนี้ ได้ปรับปรุงแบบการเขียนบทเฉพาะกาลและแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำเล็กน้อย เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติและเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐอื่น

๕. คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบและกลั่นกรองร่างกฎหมายที่สมควรนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด นั้น บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณา ร่างฯ ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร แล้ว เห็นควรให้นำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป โดยได้พิจารณาและปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติในสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๕.๑ บทนิยาม (ร่างมาตรา ๔)

ตัดบทนิยามคำว่า “นายกองค์การนิสิต” เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

๕.๒ วัตถุประสงค์และข้อคำนึงถึงของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗ และร่างมาตรา ๘)

ตัดความในวรรคสองและวรรคสามของร่างมาตรา ๗ ออก และแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในร่างมาตรา ๗ และร่างมาตรา ๘ ให้เป็นไปตามร่างเดิมของสำนักงานฯ เนื่องจากมีความกระชับและครอบคลุมความได้ดีอยู่แล้ว แต่ได้ตัดความว่า “และพัฒนาความมั่นคงของมนุษย์” ในตอนท้ายของร่างเดิมมาตรา ๗

๕.๓ การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๐)

เพิ่มเติมความว่า “ในกรณีการจัดตั้งและการรวมหน่วยงานภายในของส่วนงาน” ในวรรคสองไว้ตามร่างเดิมของสำนักงานฯ เพื่อให้ความหมายถูกต้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

๕.๔ อำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๔)

แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดตั้งกองทุนตาม (๖) โดยตัดเรื่องการกำหนดให้มีกองทุนเพื่อกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย เพราะอาจทำให้เกิดความสับสนว่าการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยจะต้องมีการตั้งกองทุนทุกกรณี

๕.๕ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี (ร่างมาตรา ๑๘)

แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำเล็กน้อยจากคำว่า “การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม” เป็น “การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม” เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ตามร่างมาตรา ๗

๕.๖ องค์ประกอบสภามหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๐ และร่างมาตรา ๒๑)

แก้ไขเพิ่มเติมความในร่างเดิมมาตรา ๑๙ (๕) ให้สอดคล้องกับความประสงค์ที่แท้จริงของมหาวิทยาลัย ที่มุ่งให้หัวหน้าส่วนงานในมหาวิทยาลัย หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เท่านั้น (ร่างมาตรา ๒๐)

สำหรับการกำหนดคุณสมบัติของนายกสภามหาวิทยาลัยตามร่างเดิมมาตรา ๑๙/๑ และการกำหนดข้อห้ามของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามร่างเดิมมาตรา ๑๙/๒ และร่างเดิมมาตรา ๑๙/๓ นั้น เห็นว่า การกำหนดคุณสมบัติและข้อห้ามต่าง ๆ อย่างเคร่งครัดไว้ในพระราชบัญญัติอาจจะทำให้หาผู้ที่จะดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยได้ยาก และเกิดปัญหาต่อการบริหารมหาวิทยาลัยได้ จึงเห็นควรให้ตัดหลักการดังกล่าวออกทั้งหมด นอกจากนี้ ได้ตัดข้อห้ามนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระตามร่างเดิมมาตรา ๒๐ ออกด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้มหาวิทยาลัยพิจารณากำหนดได้เองตามความเหมาะสม (ร่างมาตรา ๒๑)

๕.๗ อำนาจหน้าที่สภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๒)

ตัดความว่า “เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย” ในร่างเดิมมาตรา ๒๑ (๑) เพราะการดำเนินการใด ๆ ของมหาวิทยาลัยจะต้องเป็นการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว และตัดอำนาจหน้าที่ในการออกข้อบังคับเกี่ยวกับการกำหนดค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง และค่าบริการต่าง ๆ ตามร่างเดิมมาตรา ๒๑ (๑๑/๑) เพราะมหาวิทยาลัยสามารถอาศัย (๒) ในการออกข้อบังคับดังกล่าวได้

สำหรับการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ สมควรระบุให้ชัดเจนว่าหัวหน้าส่วนงาน หมายถึง คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก (ร่างมาตรา ๒๒ (๑๖))

๕.๘ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๕ ร่างมาตรา ๒๖ และร่างมาตรา ๒๗)

ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย โดยตัดนายกองค์การนิสิตออกจากการเป็นกรรมการ เนื่องจากคณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารมหาวิทยาลัย ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะให้นิสิตดำเนินงานด้านการบริหาร และโดยที่เรื่องดังกล่าวเป็นหลักการเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งในส่วนขององค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ รวมทั้งการประชุมและวิธีการดำเนินงาน

๕.๙ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวิชาการ (ร่างมาตรา ๒๙)

ตัดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวิชาการในการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามร่างเดิมมาตรา ๒๕ (๗) ออก เนื่องจากเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย การคงบทบัญญัติ (๗) ไว้จะเป็นการเพิ่มขึ้นขั้นตอนการดำเนินการก่อนเสนอสภามหาวิทยาลัย

๕.๑๐ คุณสมบัติและอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๕ และร่างมาตรา ๓๗)

แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดคุณสมบัติและอำนาจหน้าที่ของอธิการบดีให้เป็นไปตามร่างเดิมของสำนักงานฯ ซึ่งมีความเหมาะสมแล้ว การกำหนดคุณสมบัติไว้อย่างเคร่งครัดเกินไปจะทำให้หาผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้และพร้อมจะเป็นอธิการบดีได้ยาก ควรเปิดโอกาสให้มีผู้ที่มีคุณสมบัติในการเป็นอธิการบดีไว้แล้วสรรหาผู้ที่เหมาะสม

๕.๑๑ การประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๘)

แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๔๔ โดยเห็นควรให้ใช้ความตามร่างเดิมของสำนักงานฯ ที่ให้อำนาจมหาวิทยาลัยในการออกข้อบังคับกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยได้ตามความเหมาะสม

๕.๑๒ รายงานผลการสอบบัญชีและรายงานประจำปี (ร่างมาตรา ๔๙)

แก้ไขคำว่า “โฆษณาเผยแพร่” เป็นคำว่า “เผยแพร่” เพื่อไม่ให้ใช้คำที่มีความหมายซ้อนกัน ซึ่งคำว่า “เผยแพร่” มีความหมายตรงตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติมาตรานี้ และเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐอื่น ๆ ด้วย

๕.๑๓ การแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ (ร่างมาตรา ๖๑)

แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๕๔ โดยให้ใช้ความตามร่างเดิมของสำนักงานฯ ซึ่งจะทำให้สามารถแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยได้ โดยผู้นั้นไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์พิเศษมาก่อน ทั้งนี้ คุณสมบัติของศาสตราจารย์พิเศษจะเป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๕.๑๔ เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกาย (ร่างมาตรา ๗๒)

แก้ไขถ้อยคำตามร่างเดิมมาตรา ๖๔ จากคำว่า “ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” เป็น “พนักงานมหาวิทยาลัย” ตามร่างเดิมของสำนักงานฯ เนื่องจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไม่มีการกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

๕.๑๕ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๗๓ และร่างมาตรา ๗๔)

แก้ไขถ้อยคำตามร่างเดิมมาตรา ๖๕ จากคำว่า “ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” เป็น “พนักงานมหาวิทยาลัย” เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขร่างมาตรา ๗๒ (ร่างมาตรา ๗๓) และแก้ไขอัตราโทษของการใช้ครุฑวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุฑประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกาย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ตามร่างเดิมมาตรา ๖๖ ให้เท่ากับอัตราโทษตามร่างเดิมของสำนักงานฯ เพราะเป็นบทกำหนดโทษสำหรับฐานความผิดที่แตกต่างกัน และจะสอดคล้องกับอัตราโทษสำหรับฐานความผิดเดียวกันที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแห่งอื่น (ร่างมาตรา ๗๔)

๕.๑๖ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๘๘ และร่างมาตรา ๙๒)

แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๗๗/๒ เพื่อรองรับคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตามมติสมามหาวิทยาลัยด้วย เพื่อความครบถ้วนถูกต้อง และสมควรกำหนดระยะเวลาเร่งรัดการดำเนินการจัดระบบบริหารงานตามมาตรา ๕๑ ให้แล้วเสร็จไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไว้เช่นเดียวกับบทเฉพาะกาลมาตราอื่น (ร่างมาตรา ๘๘)

แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๗๙ กรณีที่กำหนดให้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสามปี นั้น เป็นระยะเวลาที่นานเกินไปอาจจะกระทบต่อสิทธิบางประการของบุคลากรได้ แต่กำหนดเวลาหนึ่งปีตามร่างเดิมของสำนักงานฯ อาจจะสั้นเกินไปทำให้มหาวิทยาลัยไม่สามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จภายในกำหนด จึงเห็นสมควรแก้ไขระยะเวลาการดำเนินการดังกล่าวเป็นสองปี (ร่างมาตรา ๙๒)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๗

คำชี้แจงตามหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

๒. ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

๓. ความเป็นมา

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๖ กำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทาง ตามมาตรา ๒๑ ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ซึ่งบทบัญญัติตามมาตราดังกล่าวมุ่งให้สถาบันอุดมศึกษามีความเป็นอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่ผู้รับบริการ สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีศักยภาพเข้าสู่สังคมเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศไปพร้อมกัน

๒. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และเป็นนิติบุคคล

๓. ความจำเป็นทางด้านกฎหมาย ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๖ ผนวกกับพัฒนาการและทิศทางการพัฒนาของมหาวิทยาลัยที่มีอย่างต่อเนื่อง จนมีความพร้อมด้านการบริหารจัดการที่สามารถใช้ความเป็นอิสระ มีความคล่องตัวและมีความรับผิดชอบตรวจสอบได้บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งแนวโน้มอนาคตที่มหาวิทยาลัยต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่กล่าวมา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จึงจำเป็นต้องมีความเป็นอิสระและความคล่องตัวมากขึ้น

ในการบริหารงานด้านต่างๆ การเปลี่ยนแปลงสถานภาพของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัย
ในกำกับของรัฐจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๔
เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงได้มีมติเห็นชอบให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ พ.ศ. ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

๔. วัตถุประสงค์และเป้าหมายภารกิจ

๔.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

(๑) เพื่อปรับเปลี่ยนสถานะของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่เป็นส่วนราชการ มาเป็น
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ซึ่งมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ และไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ
กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการ
งบประมาณและกฎหมายอื่น แต่ยังคงได้รับการจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(๒) เพื่อให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นสถาบันศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มี
วัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ
แก่สังคม พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และพัฒนาความมั่นคงของมนุษย์
โดยต้องคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา และความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับคุณธรรม
และจริยธรรม มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ความรับผิดชอบต่อรัฐ
และสังคม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานใน
มหาวิทยาลัย

(๓) เพื่อให้การบริหารงานในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีความคล่องตัวและลดขั้นตอน
การปฏิบัติงาน สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพได้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย รวมถึงการจัด
การศึกษาที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ ผลิดกำลังคนให้
สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศได้อย่างมีคุณภาพ

๔.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๖ มุ่งหวังให้สถาบันอุดมศึกษามี
ความเป็นอิสระและคล่องตัวในการบริหารจัดการเพื่อจะได้ดำเนินการตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาได้
อย่างมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจ

จัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ สามารถดำเนินกิจการได้โดยอิสระ พัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ยังกำหนดเพิ่มเติมในหลักการกลางที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล โดยกำหนดให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัยสามารถเลือกสถานภาพได้ตามความสมัครใจ โดยยังคงสิทธิการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและสิทธิประโยชน์อื่นตามที่รัฐกำหนดได้ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการสนับสนุนส่งเสริมการเปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยภายใต้การคำนึงถึงสิทธิประโยชน์ของผู้เกี่ยวข้องของรัฐบาล

๔.๓ ปัญหาหรือข้อบกพร่องที่ต้องการแก้ไข

การมีสถานะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐและเป็นส่วนราชการทำให้มหาวิทยาลัยต้องดำเนินงานภายใต้ระบบราชการที่ใช้แนวทางการปฏิบัติงานเดียวกันกับทุกกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาจะแตกต่างกับภารกิจของส่วนราชการอื่นที่มุ่งเน้นงานประจำ แต่สถาบันอุดมศึกษาต้องมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพ และความเป็นเลิศด้านวิชาการซึ่งต้องอาศัยความคล่องตัว ความมีอิสระเป็นเครื่องมือในการแสวงหาวิธีทำงานที่เหมาะสมกับสภาพของมหาวิทยาลัยแต่สอดคล้องกับแนวนโยบายการพัฒนาประเทศของรัฐบาลเพื่อสร้างสรรค์ปัญญาแก้สังคม การอยู่ภายใต้ระบบราชการที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายระเบียบของราชการที่ใช้ครอบคลุมทุกหน่วยราชการ ทำให้มีข้อจำกัดในการดำเนินการตามภารกิจบนพื้นฐานหลักการอุดมศึกษาที่ต้องจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคน เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๔.๔ มาตรการที่จะบรรลุดุฤประสงคฺของภารกิจ

มาตรการที่กำหนดไว้เป็นสาระในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ... เพื่อให้ภารกิจบรรลุดุฤประสงคฺ คือ

(๑) กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรบริหารงานบุคคลสูงสุดของมหาวิทยาลัย การดำเนินการต่างๆ ของมหาวิทยาลัยทั้งด้านการบริหารงานบุคคล การเงิน และวิชาการ ซึ่งมีองค์ประกอบเป็นบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยมากกว่าบุคลากรในมหาวิทยาลัย โดยนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภา

มหาวิทยาลัยมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกใหม่
อีกได้

(๒) กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของ
มหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี
ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้ โดยมีวาระ
การดำรงตำแหน่ง ๔ ปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกิน ๒ วาระ
ติดต่อกันไม่ได้

(๓) กำหนดให้มหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมิน
ส่วนงานเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

(๔) กำหนดให้มหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีระบบบัญชีที่มีการตรวจสอบจากภายในและ
ภายนอก และให้มีการโฆษณาบัญชีที่ได้รับรองแล้วในรายงานประจำปี รวมทั้งกำหนดให้รัฐมนตรีมีหน้าที่
กำกับดูแลกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๕) กำหนดเรื่องการปรับเปลี่ยนสถานภาพข้าราชการหรือลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัย
เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยไว้ โดยให้ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานของมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ยังคงเป็นข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตาม
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ต่อไป หากประสงค์จะเปลี่ยนสถานภาพเป็น
พนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ให้แสดงเจตนาโอนมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือ
ลูกจ้างของมหาวิทยาลัยภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้

(๖) พนักงานและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยต้องได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการและ
ประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

๔.๕ ทางเลือกที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

-ไม่มี-

๔.๖ การกึ่งนั้นจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด

เมื่อมีการร่างกฎหมายฉบับนี้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีสถานภาพเป็นหน่วยงานของรัฐ และเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนการบริหารงานของมหาวิทยาลัยจะดำเนินการโดยอธิการบดี ภายใต้การดูแลของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะเป็นผู้กำหนด ระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย ในเรื่องต่างๆ ให้มีความคล่องตัว เป็นอิสระตามหลักบริหารจัดการที่ดี และภายใต้วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยตามที่กฎหมายกำหนด โดยการบริหารงานบุคคลจะมีองค์การบริหารงานบุคคลที่บุคลากรมีส่วนร่วม การบริหารงบประมาณซึ่งรัฐบาลจัดสรรให้เป็นเงินอุดหนุนทั่วไป จะมีระบบการเงินและระบบบัญชีที่มีกลไกตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน และการบริหารวิชาการ ซึ่งเป็นไปตามหลักเสรีภาพทางวิชาการ

จากความคล่องตัวและความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยข้างต้น มหาวิทยาลัยจะสามารถปฏิบัติภารกิจในการให้การศึกษา การส่งเสริมการวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ได้ตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัย ตลอดจนพัฒนาศักยภาพเพื่อบรรลุความเป็นเลิศด้านวิชาการได้

๕. ใครเป็นผู้ทำภารกิจ

เนื่องจากในกรณีนี้ เป็นการปรับเปลี่ยนสถานะของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่เป็นส่วนราชการ มาเป็นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ซึ่งมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ไม่เป็นส่วนราชการ เพื่อความเป็นอิสระทางวิชาการและการบริหาร จึงต้องอยู่ในการดำเนินการและการกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

๖. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เพื่อส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ แต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่คล่องตัว และมีอัตลักษณ์สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพเกิดประโยชน์แก่สังคมยิ่งขึ้น และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระและความ

เป็นเลิศทางวิชาการ สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

เนื่องจากกฎหมายเดิม เป็นกฎหมายที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นส่วนราชการ ซึ่งมีข้อจำกัดในการดำเนินงาน ฉะนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว มหาวิทยาลัยจึงต้องตรากฎหมายให้เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งจะสะดวกตามหลักการกลางของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

๗. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

-ไม่มี-

๘. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

ผู้ที่เป็นข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ซึ่งสังกัดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ไม่มีความประสงค์ที่จะเปลี่ยนสถานภาพไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยก็คงเป็นข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการอยู่ต่อไป หากประสงค์จะเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ให้แสดงเจตนาโอนมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้

การปรับเปลี่ยนสถานะของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จะเอื้ออำนวยให้มหาวิทยาลัยสามารถบริหารจัดการภายในได้ภายใต้การกำกับของสภามหาวิทยาลัย จากความคล่องตัวที่มหาวิทยาลัยมีมากขึ้น การบริหารวิชาการ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไปจะมีความสะดวกรวดเร็ว ลดขั้นตอน ซึ่งผู้ได้รับประโยชน์โดยตรงคือนักศึกษาที่จะได้รับการบริการด้านการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพดียิ่งขึ้น เป็นการสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพมากขึ้นเข้าสู่สังคม

๙. ความพร้อมของรัฐ

๙.๑ ความพร้อมในด้านกำลังคน กำลังเงิน ความรู้ ที่จะบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

เนื่องจากการปรับเปลี่ยนสถานะของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่เป็นส่วนราชการ มาเป็นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ซึ่งมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ไม่เป็นส่วนราชการ มีการให้อิโบนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ งบประมาณและรายได้ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาเป็นของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในกำกับของรัฐ จึงมีความพร้อมในด้านกำลังคน กำลังเงิน ความรู้ของบุคลากรที่สามารถบังคับการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีระบบบริหารงานบุคคลซึ่งมีสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ควบคุมดูแล มีระบบการสรรหา การพัฒนา การรักษาไว้ และมีระบบคุณธรรมด้านวินัย อุทธรณ์ ร้องทุกข์ เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงให้แก่บุคลากร อีกทั้งมีระบบสวัสดิการให้แก่บุคลากรที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ

๙.๒ มีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้ผู้ที่จะต้องถูกกฎหมายบังคับ มีความเข้าใจมีความพร้อมและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างยินยอมพร้อมใจ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้มีการสร้างความเข้าใจกับประชาคมในเรื่องทิศทางการปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยมาโดยตลอด เริ่มตั้งแต่การประชุมแบบมีส่วนร่วมการกำหนดทิศทางของมหาวิทยาลัย และเผยแพร่เอกสารร่างกฎหมายผ่านช่องทางต่างๆ ทั้งทางด้านเอกสารหนังสือ เว็บไซต์ การประชุม คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย การประชุมระดับหน่วยงาน จึงทำให้บุคลากรมีความเข้าใจในเรื่องความจำเป็นและทิศทางที่จะเปลี่ยนแปลงและมีความพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมายใหม่

๑๐. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดอำนาจในการตราอนุบัญญัติให้แก่สภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นองค์กรบริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัย โดยการดำเนินการต่างๆ ของมหาวิทยาลัยจะสิ้นสุดที่สภามหาวิทยาลัยทั้งด้านการบริหารงานบุคคล การเงิน และวิชาการ

๑๑. การรับฟังความคิดเห็น

มหาวิทยาลัยได้เสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยได้นำ (ร่าง) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ... ดังนี้

๑. จัดทำเอกสารแจกจ่ายให้แก่บุคลากรทุกคนรับทราบและแสดงความคิดเห็น

๒. มีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องทิศทางการเปลี่ยนแปลงบนระบบสำนักงานอัตโนมัติ (e-office) ของมหาวิทยาลัย
๓. ประชุมชี้แจงความก้าวหน้าเป็นระยะๆ ผ่านที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ซึ่งจะถูกนำไปถ่ายทอดสู่บุคลากรในสังกัดหน่วยงานเป็นลำดับ
๔. เผยแพร่เอกสารผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยและเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น
๕. เปิดช่องทางในการเสนอความคิดเห็นทั้งการเสนอโดยตรงต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบ การเสนอความเห็นในที่ประชุม การเสนอความเห็นในการจัดทำประชาพิจารณ์ หรือการเสนอความเห็นโดยตรงต่อผู้บริหารทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
๖. การเสนอความเห็นผ่านกลไกการประชุมของสภาข้าราชการ เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยแสดงความคิดเห็น
๗. รายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อรับทราบและให้ข้อเสนอแนะ
๘. หลังจากการรับฟังความคิดเห็นของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. จากคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยทั้งหมดแล้ว มหาวิทยาลัยได้ดำเนินงานในรูปแบบคณะกรรมการเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขสาระบางส่วนจนนำไปสู่การพิจารณาให้ความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

การประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.*

1. หลักการและเหตุผล

ตามที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ต่อรัฐบาลมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 และได้มีการดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการทางกฎหมาย มาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้มีหนังสือแจ้งให้มหาวิทยาลัยพิจารณายืนยันการเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มีการดำเนินการตามขั้นตอน โดยมีผู้แทนของมหาวิทยาลัยติดตามและร่วมชี้แจง รายละเอียดอย่างต่อเนื่อง จนร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ผ่านการตรวจสอบ จากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะ 8) เรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2557 และอยู่ในระหว่างการเสนอเข้าวาระของสภาเพื่อกำหนดเป็นกฎหมายต่อไป

เพื่อให้อาจารย์ บุคลากรและนิสิต ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้มีความเข้าใจในเนื้อหา และสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ และเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเตรียมการปรับเปลี่ยน สถานะของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล ตลอดจนรับทราบความก้าวหน้า การเตรียมการของมหาวิทยาลัยที่จะจัดเตรียมข้อบังคับ กฎและระเบียบที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ จึงได้จัดการประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ในวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2557 เวลา 09.00 - 11.30 น. ณ ห้องประชุมสุธรรม อารีกุล ชั้น 1 อาคารสารนิเทศ 50 ปี และจัดให้มีการถ่ายทอดสดทางไกล Nontrilive และการจัดการประชุมทางไกล Teleconference เพื่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในทุกวิทยาเขต

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อให้บุคลากรและนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา และสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.
- 2.2 เพื่อให้บุคลากรและนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับทราบความก้าวหน้าการเตรียมการปรับเปลี่ยนสถานะของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

3.1 บุคลากรและนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความเข้าใจในเนื้อหาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. เพิ่มขึ้น

3.2 บุคลากรและนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับทราบความก้าวหน้าการเตรียมการปรับเปลี่ยนสถานะของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล

3.3 บุคลากรและนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับทราบการเตรียมการในการจัดทำข้อบังคับ กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ

4. ผู้รับผิดชอบโครงการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการปฏิบัติราชการ

สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

5. กลุ่มเป้าหมาย บุคลากรและนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

6. ระยะเวลาในการจัดประชุม วันพุธที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2557

7. สถานที่จัดอบรม ห้องประชุมสุธรรม อารีกุล ชั้น 1 อาคารสารนิเทศ 50 ปี

8. วิธีดำเนินการ การประชุมชี้แจง และตอบข้อซักถาม

9. ผู้ดำเนินการประชุมชี้แจง รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศรปราชญ์ ธโนศวรรยางกูร)

10. เกณฑ์การประเมินผลโครงการ

10.1 ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของบุคลากรและนิสิตที่มีต่อการประชุม ไม่น้อยกว่า 3.51

10.2 ค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจของบุคลากรและนิสิตภายหลังการเข้าร่วมการประชุม
ไม่น้อยกว่า 3.51

11. กำหนดการการดำเนินงาน

08.45 - 09.00 น. ลงทะเบียน

09.00 - 09.15 น. อธิการบดีกล่าวเปิดงาน

09.15 - 10.30 น. รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศรปราชญ์ ธโนศวรรยางกูร)

ชี้แจงร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

10.30 - 11.30 น. ตอนซักถาม

11.30 ปิดการประชุม

12. การติดตามผลโครงการ

หลังจากการดำเนินการประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. บุคลากรและนิสิตมีความรู้ความเข้าใจ ได้รับทราบความก้าวหน้าการเตรียมการปรับเปลี่ยนสถานะของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และคณะอนุกรรมการจัดทำร่างข้อบังคับระเบียบและประกาศ จะดำเนินการจัดทำร่างเพื่อนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อรองรับในการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

สรุปผลการประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

การประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ได้จัดขึ้นที่ ห้องประชุมสุธรรมอารีกุล ชั้น 1 อาคารสารนิเทศ 50 ปี มีการถ่ายทอดสด NontriLive ผ่านทางเว็บไซต์ของ มหาวิทยาลัย และการประชุมทางไกล Tele-Conference ไปยังทุกวิทยาเขต โดยมีผู้เข้าร่วมฟังการประชุม ชี้แจง ดังนี้

1. เข้าฟัง ณ ห้องประชุมสุธรรม อารีกุล ชั้น 1 อาคารสารนิเทศ 50 ปี	จำนวน	152	คน
2. เข้าร่วมการประชุมทางไกล	จำนวน	39	คน
วิทยาเขตกำแพงแสน	จำนวน	10	คน
วิทยาเขตศรีราชา	จำนวน	1	คน
วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติจังหวัดสกลนคร	จำนวน	1	คน
รวม		202	คน
3. เข้าร่วมผ่านการถ่ายทอดสด	จำนวน	466	คน
รวมทั้งสิ้น	จำนวน	820	คน

โดยมีผู้ตอบแบบประเมิน จำนวน 236 คน

ในจำนวนนี้มีผู้บริหารมหาวิทยาลัยและกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิของสภามหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์เข้าร่วมฟังการประชุมชี้แจงอีก ๑๙ ท่าน ดังนี้

กรรมการสภามหาวิทยาลัย	จำนวน	6	คน
ผู้บริหารมหาวิทยาลัย	จำนวน	5	คน
คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน	จำนวน	8	คน

ผู้เข้าร่วมประชุมชี้แจงสนใจซักถามเพื่อขอข้อมูลและติดตามความก้าวหน้าตลอดจนเสนอแนวคิดเพื่อ มหาวิทยาลัยจะได้นำไปปรับใช้อยู่ 3 ด้านหลักๆ คือ 1. ด้านการบริหารงานบุคคล ได้แก่ ค่าตอบแทน พนักงานที่ปรับใหม่ ตลอดจนแหล่งรายได้ของมหาวิทยาลัยที่หารายได้มาสนับสนุนค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น 2. การปรับเปลี่ยนสถานะของบุคลากรที่เป็นผู้บริหารองค์กร การบริหารอัตรากำลัง 3. ด้านการบริหารและ องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย การมีสิทธิเลือกอธิการบดีของบุคลากรในมหาวิทยาลัย

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะในเรื่องการเตรียมการเพื่อออกนอกระบบที่ต้องจัดทำระเบียบ ข้อบังคับ ประกอบมาตราในพระราชบัญญัติว่าห้าสิบฉบับ โดย ศ.ดร.อุทัยรัตน์ ณ นคร ได้เสนอให้จ้างหน่วยงาน ภายนอกมาดำเนินการจัดทำในลักษณะเชิงงานวิจัยสถาบัน เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถจัดการบริหารได้ทัน ตามกำหนดเวลา

**รายงานผลการประเมินการประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.**

1. วิธีการประเมิน

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ แบบประเมินความคิดเห็นและความรู้ความเข้าใจของบุคลากรและนิสิตต่อการประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. โดยแบบประเมิน ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมการประชุม ระดับความคิดเห็นและความรู้ความเข้าใจที่ได้ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมการประชุม และข้อเสนอแนะต่างๆ

ลักษณะของแบบประเมิน ในส่วนของระดับความคิดเห็น และความรู้ความเข้าใจ แบ่งการวัดออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการแปลความหมายคะแนนในข้อมูลของระดับความคิดเห็น และความรู้ความเข้าใจ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความคิดเห็นและความรู้ความเข้าใจ

4.21-5.00	หมายถึง	บุคลากรและนิสิตมีระดับความคิดเห็นและความรู้ความเข้าใจต่อการจัดประชุมชี้แจงฯ ในระดับมากที่สุด
3.41-4.20	หมายถึง	บุคลากรและนิสิตมีระดับความคิดเห็นและความรู้ความเข้าใจต่อการจัดประชุมชี้แจงฯ ในระดับมาก
2.61-3.40	หมายถึง	บุคลากรและนิสิตมีระดับความคิดเห็นและความรู้ความเข้าใจต่อการจัดประชุมชี้แจงฯ ในระดับปานกลาง
1.80-2.60	หมายถึง	บุคลากรและนิสิตมีระดับความคิดเห็นและความรู้ความเข้าใจต่อการจัดประชุมชี้แจงฯ ในระดับน้อย
1.00-1.80	หมายถึง	บุคลากรและนิสิตมีระดับความคิดเห็นและความรู้ความเข้าใจต่อการจัดประชุมชี้แจงฯ ในระดับน้อยที่สุด

1.3 เกณฑ์การประเมิน

1.3.1 ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของบุคลากรและนิสิตที่มีต่อการประชุม ไม่น้อยกว่า 3.51

1.3.2 ค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจของบุคลากรและนิสิตภายหลังการเข้าร่วมการประชุม

ไม่น้อยกว่า 3.51

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการจัดการประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. กลุ่มเป้าหมายในการเข้าร่วมโครงการครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรและนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทุกระดับ มีผู้เข้าร่วมประชุมชี้แจงฯ ณ ห้องประชุมสุธรรม อารีกุล ชั้น 1 อาคารสารนิเทศ 50 ปี และจัดให้มีการถ่ายทอดสดทางไกล Nontri live และการจัดการประชุมทางไกล Teleconference ทุกวิทยาเขต รวมทั้งสิ้น 820 คน ได้รับแบบประเมินกลับมา 236 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 28.78

2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมโครงการ

ผลการประเมิน พบว่า บุคลากรและนิสิตที่ตอบแบบประเมิน พบว่าเป็นเพศหญิงมากที่สุด ส่วนมากอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี และเป็นข้าราชการมากที่สุด มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ผู้ตอบแบบประเมินปฏิบัติงานสายงานวิชาการ สอน วิจัย 25 คน สายงานสนับสนุน 200 คน และเป็นนิสิต 11 คน

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

(n=236)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	46	19.5
- หญิง	190	80.5
2. อายุ		
- 20 - 30 ปี	31	13.1
- 31 - 40 ปี	64	27.1
- 41 - 50 ปี	59	25.0
- มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	82	34.7
3. ระดับการศึกษา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	2.5
- ปริญญาตรี	113	47.9
- ปริญญาโท	98	41.5
- ปริญญาเอก	19	8.1
4. ประเภทบุคลากร		
- ข้าราชการ	101	42.8
- พนักงานมหาวิทยาลัย	79	33.5
- พนักงานเงินรายได้	34	14.4
- พนักงานราชการ	7	3.0
- ลูกจ้างประจำ	4	1.7
- ลูกจ้างชั่วคราว	0	0.0
- นิสิต	11	4.7
5. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		
- ต่ำกว่า 5 ปี	34	14.4
- 5 - 10 ปี	45	19.1
- มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป	146	61.9
- นิสิต	11	4.7
6. สายงานที่ปฏิบัติงาน		
- สายงานวิชาการ สอน วิจัย	25	10.6
- สายงานสนับสนุน	200	88.9
- นิสิต	11	4.7

2.2 ระดับความคิดเห็นและความรู้ความเข้าใจของบุคลากรและนิสิต มก.

ข้อมูลความคิดเห็นและความรู้ความเข้าใจของแบบประเมินในครั้งนี พบว่าบุคลากรและนิสิตที่ตอบแบบประเมิน มีระดับความคิดเห็นและความรู้ความเข้าใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.88) โดยมีความคิดเห็นด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.04) โดยมีความคิดเห็นว่าด้านการต้อนรับ การลงทะเบียนในการประชุมชี้แจงมากที่สุด รองลงมา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (ค่าเฉลี่ย = 4.02) ด้านคุณภาพและเนื้อหา (ค่าเฉลี่ย = 3.77) และด้านกระบวนการ (ค่าเฉลี่ย = 3.69) ตามลำดับ รายละเอียดปรากฏใน ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับความคิดเห็นและความรู้ความเข้าใจของบุคลากรและนิสิต มก.

ประเด็นการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
(n=236)								
ด้านคุณภาพของเนื้อหา						3.77	.711	มาก
1. เนื้อหาการชี้แจงร่าง พ.ร.บ. มีความครบถ้วน ชัดเจน	43 (18.2)	120 (50.8)	67 (28.4)	6 (2.5)	0 (0.0)			
2. การตอบข้อซักถามในการประชุมชี้แจง	32 (13.6)	112 (47.5)	82 (34.7)	10 (4.2)	0 (0.0)			
ด้านกระบวนการ						3.69	.740	มาก
1. การได้ข่าวสารการจัดประชุมชี้แจงร่าง พ.ร.บ.	36 (15.3)	102 (43.2)	72 (30.5)	17 (7.2)	9 (3.8)			
2. ระยะเวลาในการจัดประชุมชี้แจงร่าง พ.ร.บ.	39 (16.5)	112 (47.5)	75 (31.8)	9 (3.8)	1 (0.4)			
3. รูปแบบในการจัดประชุมชี้แจงร่าง พ.ร.บ.	37 (15.7)	111 (47.0)	77 (32.6)	11 (4.7)	0 (0.0)			
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก						4.02	.648	มาก
1. ความเหมาะสมและความพร้อมของสถานที่จัดประชุม	56 (23.7)	142 (60.2)	37 (15.7)	4 (0.4)	0 (0.0)			
2. ความพร้อมของอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์	53 (22.5)	132 (55.9)	44 (18.6)	7 (3.0)	0 (0.0)			
ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ						4.04	.671	มาก
1. การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่	58 (24.6)	132 (55.9)	44 (18.6)	2 (0.8)	0 (0.0)			
2. การต้อนรับ การลงทะเบียนในการประชุมชี้แจง	59 (25.0)	131 (55.5)	43 (18.2)	3 (1.3)	0 (0.0)			
รวม						3.88	.588	มาก

2.3 ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรและนิสิต

การประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. แบ่งเป็นความรู้ความเข้าใจก่อนการประชุม และหลังจากเข้าร่วมการประชุมแล้ว มีรายละเอียด ดังนี้

ก่อนเข้าร่วมการประชุม พบว่า บุคลากรและนิสิตมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ในภาพรวมระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.91) โดยมีความรู้ความเข้าใจในการประชุม มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 2.97) รองลงมา มีความเข้าใจแนวทางการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (ค่าเฉลี่ย = 2.94) มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา ร่าง พ.ร.บ. (ค่าเฉลี่ย = 2.92) และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ. (ค่าเฉลี่ย = 2.82) ตามลำดับ

หลังเข้าร่วมการประชุม พบว่า บุคลากรและนิสิตมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. เพิ่มมากขึ้น ในภาพรวมระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.65) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 3.75) รองลงมา มีความเข้าใจแนวทางการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (ค่าเฉลี่ย = 3.73) มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา ร่าง พ.ร.บ. (ค่าเฉลี่ย = 3.72) และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ. (ค่าเฉลี่ย = 3.40) ตามลำดับ รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 3-5

ตารางที่ 3 ข้อมูลเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ก่อนและหลังเข้าร่วมการประชุม ในภาพรวม

(n=236)

ประเด็นการประเมิน	ก่อนเข้าร่วมการประชุม			หลังเข้าร่วมการประชุม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีความเข้าใจแนวทางการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ	2.94	.856	ปานกลาง	3.73	.740	มาก
2. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาในร่าง พ.ร.บ.	2.92	.842	ปานกลาง	3.72	.747	มาก
3. มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ.	2.82	.930	ปานกลาง	3.40	.987	ปานกลาง
4. มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้	2.97	.872	ปานกลาง	3.75	.763	มาก
รวม	2.91	.816	ปานกลาง	3.65	.729	มาก

ตารางที่ 4 ข้อมูลระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรและนิสิตเกี่ยวกับการประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ก่อนเข้าร่วมการประชุม

(n=236)

ประเด็นการประเมิน	ระดับความรู้ความเข้าใจ					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีความเข้าใจแนวทางการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ	11 (4.7)	36 (15.3)	129 (54.7)	49 (20.8)	11 (4.7)	2.94	.856	ปานกลาง
2. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาในร่าง พ.ร.บ.	10 (4.2)	34 (14.4)	131 (55.5)	50 (21.2)	11 (4.7)	2.92	.842	ปานกลาง
3. มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ.	10 (4.2)	34 (14.4)	115 (48.7)	57 (24.2)	20 (8.5)	2.82	.930	ปานกลาง
4. มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้	12 (5.1)	38 (16.1)	129 (54.7)	45 (19.1)	12 (5.1)	2.97	.872	ปานกลาง
รวม						2.91	.816	ปานกลาง

ตารางที่ 5 ข้อมูลระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรและนิสิตเกี่ยวกับการประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. หลังเข้าร่วมการประชุม

(n=236)

ประเด็นการประเมิน	ระดับความรู้ความเข้าใจ					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีความเข้าใจแนวทางการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ	34 (14.4)	111 (47.0)	84 (35.6)	7 (3.0)	0 (0.0)	3.73	.740	มาก
2. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาในร่าง พ.ร.บ.	36 (15.3)	105 (44.5)	89 (37.7)	6 (2.5)	0 (0.0)	3.72	.747	มาก
3. มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ.	32 (13.6)	77 (32.6)	89 (37.7)	30 (12.7)	8 (3.4)	3.40	.987	ปานกลาง
4. มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้	38 (16.1)	108 (45.8)	82 (34.7)	8 (3.4)	0 (0.0)	3.75	.763	มาก
รวม						3.65	.729	มาก

2.4 ข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมโครงการ

บุคลากรและนิสิตได้เสนอข้อเสนอแนะ ต่อการประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. จำนวน 10 ประเด็น โดยมีข้อเสนอแนะในประเด็นควรให้มีการประชุมชี้แจงอย่างชัดเจนและต่อเนื่องมากที่สุด รองลงมา คือ ควรมีหน่วยงานตอบข้อสงสัยและข้อซักถามในกรณีที่ข้าราชการจะเปลี่ยนเป็นพนักงาน ในเรื่องของสวัสดิการและผลประโยชน์ และควรมีวิธีการสื่อสารหรือช่องทางให้ข้อมูลเข้าถึงบุคลากรและนิสิตทุกคน ตามลำดับ รายละเอียดตามตาราง 6

ตารางที่ 6 ข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมโครงการ

		(n=17)
	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
1.	ควรจัดให้มีการประชุมชี้แจงอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง	4
2.	ควรมีหน่วยงานตอบข้อสงสัยและข้อซักถาม ในกรณีที่ข้าราชการจะเปลี่ยนเป็นพนักงาน ในเรื่องของสวัสดิการและผลประโยชน์	2
3.	ควรมีวิธีการสื่อสารหรือช่องทาง ให้ข้อมูลเข้าถึงบุคลากรและนิสิตทุกคน	2
4.	ควรให้มีการทำประชาพิจารณ์โดยบุคลากรและนิสิตในมหาวิทยาลัย มีส่วนร่วมในการทำร่าง	2
5.	ควรจัดให้มีเวทีประชุมสัญจรต่างวิทยาเขต เพื่อตอบข้อซักถามที่ชัดเจน	2
6.	ควรให้ข้อมูลทางเลือกของข้าราชการที่ต้องเปลี่ยนเป็นพนักงาน เช่น ทำงานไม่ถึง 25 ปี	1
7.	บุคลากรควรมีส่วนร่วมในการจัดทำข้อบังคับ ระเบียบและประกาศ	1
8.	ควรมีวิธีการชี้แจงรูปแบบอื่นที่เข้าใจง่ายขึ้น เช่น มัลติมีเดีย การ์ตูน	1
9.	ไม่อยากออกนอกกระบวน	1
10.	การแจ้งวันและเวลาการจัดประชุมกระชั้นชิด ควรแจ้งล่วงหน้า	1

3. สรุปผลการประเมินโครงการ

ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของบุคลากรและนิสิตที่มีต่อการประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ตั้งเป้าหมายไว้ไม่น้อยกว่า 3.51 ผลการประเมิน พบว่าบุคลากรและนิสิตมีระดับความคิดเห็น เท่ากับ 3.88 มากกว่าเกณฑ์ประเมินที่ตั้งไว้

ค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจภายหลังการเข้าร่วมการประชุมชี้แจงรายละเอียดร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ตั้งเป้าหมายไว้ไม่น้อยกว่า 3.51 ผลการประเมิน พบว่าหลังจากเข้าร่วมโครงการแล้ว พบว่าบุคลากรและนิสิตมีความรู้ความเข้าใจ เท่ากับ 3.77 มากกว่าเกณฑ์ประเมินที่ตั้งไว้

ลำดับเรื่องเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.*

วัน เดือน ปี	กิจกรรม
28 กันยายน 2541	ที่ประชุมคณะบดีให้ความเห็นชอบกำหนดนโยบายและแนวทางในการเตรียมความพร้อมแนวคิดและแนวทางในการเตรียมความพร้อม ในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล
ตุลาคม 2541	จัดทำเอกสารโดยกองแผนงานเรื่องแนวนโยบายและแผนการดำเนินงานของ มก. สู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล (เล่มสีเขียว) และนำออกเผยแพร่แก่บุคลากรเพื่อประสานความคิดและสร้างความเข้าใจพื้นฐานแก่บุคลากร จำนวน 3,000 เล่ม
27 ตุลาคม 2541	จัดสัมมนาวิชาการครั้งที่ 1 โดยสภาข้าราชการ มก. เรื่อง "มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล บริหารอย่างไรจึงจะโปรอด" โดยเชิญปลัดทบวงมหาวิทยาลัยและผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยมาบรรยาย
7 มกราคม 2542	จัดสัมมนาวิชาการครั้งที่ 2 โดยสภาข้าราชการ มก. เรื่อง "จัดองค์กรอย่างไรให้เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล" โดยเชิญอธิการบดี จากมหาวิทยาลัยนเรศวร และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มาบรรยาย และแบ่งกลุ่มย่อยสัมมนาเกี่ยวกับแนวคิดในการบริหารงานด้านต่าง ๆ
17 พฤษภาคม 2542	สภามหาวิทยาลัยฯ อนุมัติให้มหาวิทยาลัยดำเนินการเตรียมความพร้อมไปสู่มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
4 - 5 มิถุนายน 2542	มหาวิทยาลัยโดยกองแผนงานจัดเสวนาระดับบริหาร เรื่อง "แนวทางการดำเนินงานปรับรูปแบบมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล" และได้นำผลการเสวนามาจัดทำเอกสารเรื่องหลักการและแนวปฏิบัติของ มก. ในการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐ ปี พ.ศ. 2542 (เล่มสีฟ้า) เผยแพร่แก่บุคลากรเพื่อให้ทราบแผนการดำเนินงาน จำนวน 3,000 เล่ม
15 กรกฎาคม 2542	คณะทำงานฯ ประชาสัมพันธ์เสริมสร้างความเข้าใจและรวบรวมความเห็น เริ่มออกจดหมายเปิดผนึกเรื่อง มก. ในกำกับรัฐบาลฉบับแรก ส่งให้กับบุคลากรทุกคน จนถึงปัจจุบันได้ส่งออกไปแล้วรวม 9 ฉบับ ดังนี้ - ฉบับที่ 1 วันที่ 15 ก.ค. 2542 - ฉบับที่ 2 วันที่ 15 ค.ค. 2542 - ฉบับที่ 3 วันที่ 15 ช.ค. 2542 - ฉบับที่ 4 วันที่ 15 พ.ค. 2543 - ฉบับที่ 5 วันที่ 15 ก.ค. 2543 - ฉบับที่ 6 วันที่ 15 ก.ย. 2543 - ฉบับที่ 7 วันที่ 15 ธ.ค. 2543 - ฉบับที่ 8 วันที่ 30 มี.ค. 2544 - ฉบับที่ 9 วันที่ 15 พ.ค. 2544
29 กรกฎาคม 2542	มหาวิทยาลัย ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงาน เพื่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล รวม 9 คณะ

*ที่มา : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วัน เดือน ปี	กิจกรรม
17 สิงหาคม 2542	ประธานและเลขาธิการคณะทำงานทุกคณะประชุมร่วมกันเพื่อซักซ้อมความเข้าใจในการปฏิบัติงาน
ตุลาคม 2542	มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้ดำเนินโครงการศึกษาทางเลือกของการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหาร มก. ในลักษณะของโครงการศึกษา ค้นคว้าข้อมูล และเสนอทางเลือกในการบริหารงานแต่ละด้าน รวมทั้งการตรวจสอบเสนอด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
11 พฤศจิกายน 2542	จัดตั้งศูนย์ประสานกิจการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ปร.มก.) เป็นหน่วยงานภายในสำนักงานอธิการบดี ทำหน้าที่ประสานงานกับคณะกรรมการและคณะทำงานที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ การบริหาร มหาวิทยาลัยและประสานงานกับหน่วยงานภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้อง
13 มกราคม 2543	โครงการศึกษาทางเลือกของการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารฯ ร่วมสนทนาสัญจรเกี่ยวกับการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ที่สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร เพื่อให้ทราบความคิดเห็นและความเข้าใจของบุคลากร
14 มกราคม 2543	มหาวิทยาลัยโดยกองวิเทศสัมพันธ์ ร่วมกับสมาคมวิชาชีพไทยในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา (ATPAC) จัดการประชุมวิชาการเรื่อง กลยุทธ์การจัดการและการวางแผนเพื่อการปรับเปลี่ยนไปสู่มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล แก่กลุ่มผู้บริหารระดับสูงและระดับกลาง
18 มกราคม 2543	โครงการศึกษาทางเลือกของการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารฯ ร่วมสนทนาสัญจรที่คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจ
22 มกราคม 2543	มหาวิทยาลัยโดยกองวิเทศสัมพันธ์ ร่วมกับสมาคมวิชาชีพไทยในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา (ATPAC) จัดการประชุมวิชาการ เรื่อง แนวคิดการปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐ แก่ผู้บริหารระดับสูงและระดับกลาง
23 มกราคม 2543	มหาวิทยาลัยโดยศูนย์ ปร.มก. และกองแผนงานจัดสัมมนาระดมสมอง ครั้งที่ 1 เรื่อง การจัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในรูปแบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล ผู้เข้าร่วมประกอบด้วย ผู้แทนคณะทำงาน (ผู้ทรงคุณวุฒิ) ประธานคณะทำงาน และเลขาธิการคณะทำงาน ทุกคณะ
14 กุมภาพันธ์ 2543	โครงการศึกษาทางเลือกของการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารฯ ร่วมสนทนาสัญจรที่คณะสัตวแพทยศาสตร์
17 กุมภาพันธ์ 2543	โครงการศึกษาทางเลือกของการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารฯ ร่วมสนทนาสัญจรที่คณะสังคมศาสตร์
24 กุมภาพันธ์ 2543	โครงการศึกษาทางเลือกของการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารฯ ร่วมสนทนาสัญจรที่คณะอุตสาหกรรมเกษตร
29 กุมภาพันธ์ 2543	โครงการศึกษาทางเลือกของการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารฯ ร่วมสนทนาสัญจรที่คณะวิทยาศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์
20 - 21 มีนาคม 2543	มหาวิทยาลัยโดยกองวิเทศสัมพันธ์ ร่วมกับสมาคมวิชาชีพไทยในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา (ATPAC) จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 1 เรื่อง Workshop on Strategic Needs to Transform University to be Autonomous แก่ผู้บริหารระดับหัวหน้าภาควิชาขึ้นไป
22 มีนาคม 2543	โครงการศึกษาทางเลือกของการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารฯ ร่วมสนทนาสัญจรที่วิทยาเขตกำแพงแสน
27 มีนาคม 2543	โครงการศึกษาทางเลือกของการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารฯ ร่วมสนทนาสัญจรที่คณะ

วัน เดือน ปี	กิจกรรม
	วิศวกรรมศาสตร์
21 เมษายน 2543	มหาวิทยาลัยโดยกองวิเทศสัมพันธ์ ร่วมกับสมาคมวิชาชีพไทยในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา (ATPAC) จัดการบรรยายพิเศษ เรื่อง Strategic Planning: income generation, Fund raising, public relations and marketing แก่ผู้บริหารระดับหัวหน้าภาควิชาขึ้นไป
25 พฤษภาคม 2543	ที่ประชุมประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ (ปอมท.) ร่วมกับสภาข้าราชการมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ จัดประชุมวิชาการ เรื่อง การบริหารจัดการที่ดีในมุมมองของประชาคม มหาวิทยาลัย โดยเสนอผลการวิจัย เรื่อง รูปแบบใหม่ของการบริหารจัดการที่ดีในมหาวิทยาลัย เฉพาะในส่วนของการสำรวจความคิดเห็นจากประชาคมมหาวิทยาลัยของรัฐ
28 พฤษภาคม 2543	มหาวิทยาลัย โดยศูนย์ ปร.มก. และกองแผนงานจัดสัมมนาระดมสมอง ครั้งที่ 2 เรื่อง การจัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในกำกับรัฐ ผู้เข้าร่วมประกอบด้วย ผู้บริหารระดับหัวหน้าภาควิชาขึ้นไป
12 มิถุนายน 2543 25 มิถุนายน 2543 18 สิงหาคม 2543	ประธานคณะทำงานทุกคณะประชุมพิจารณาผลงานที่ผ่านมาทั้งหมดเพื่อกำหนดกรอบแนวทางของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในกำกับรัฐ
21 - 22 มิถุนายน 2543	มหาวิทยาลัยโดยกองวิเทศสัมพันธ์ ร่วมกับสมาคมวิชาชีพไทยในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา (ATPAC) จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล ครั้งที่ 2 แก่ผู้บริหารระดับหัวหน้าภาควิชาขึ้นไป
9 กันยายน 2543	สภาข้าราชการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จัดพิมพ์เผยแพร่เอกสารผลการศึกษารูปแบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลในมุมมองของสภาข้าราชการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 4,000 ฉบับ
27 กุมภาพันธ์ - 6 มีนาคม 2544	ประธานคณะทำงานและเลขานุการคณะทำงานทุกคณะ ประชุมพิจารณาประเด็นนำสู่เกี่ยวกับการบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในกำกับของรัฐ เพื่อจัดทำเอกสารเผยแพร่แก่บุคลากรมหาวิทยาลัย
19 มีนาคม 2544	สภามหาวิทยาลัยรับทราบรายงานความก้าวหน้าการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล
21 มีนาคม 2544	ประชุมประธานคณะทำงานและผู้บริหารมหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบร่างสาระนั้นำสู่เกี่ยวกับการบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในกำกับรัฐ เพื่อจัดพิมพ์เผยแพร่แก่บุคลากรทุกคน
22 มีนาคม 2544	กองวิเทศสัมพันธ์ จัดการบรรยายพิเศษเรื่อง "Strategic Planning at Ball State" และ "Autonomous University and the Government Funding" แก่ผู้บริหารผู้สนใจ
เมษายน - พฤษภาคม 2544	มหาวิทยาลัยจัดประชุมชี้แจงหลักการของ มก. ในกำกับรัฐ เพื่อเตรียมการประชาสัมพันธ์
5 พฤษภาคม 2544	ศูนย์ ปร.มก. เผยแพร่เอกสาร "สาระนั้นำสู่เกี่ยวกับการบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในกำกับรัฐ" จำนวน 9,500 เล่ม
25 พฤษภาคม 2544	สภาข้าราชการ มก. จัดประชุมสัมมนาวิชาการเรื่อง "นโยบายที่บุคลากรต้องรู้เมื่อ มก. เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐ"
20 มิถุนายน 2545	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการจัดทำประชาพิจารณ์

วัน เดือน ปี	กิจกรรม
	<p>ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นายปราโมทย์ ไ้มักลัด ประธานกรรมการ 2. รองศาสตราจารย์บุญสม สุชีรัตน์ กรรมการ 3. รองศาสตราจารย์ศรีอรุณ เวศานนท์ กรรมการ 4. ศาสตราจารย์พระศักดิ์ ศรีนิเวศน์ กรรมการ 5. รองศาสตราจารย์วรุฒิ ฤกษ์อำนวยการ กรรมการ 6. รองศาสตราจารย์สาโรจน์ แห่งยัง กรรมการ 7. ประธานสภาข้าราชการ กรรมการ 8. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร กรรมการ 9. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประชาสัมพันธ์ กรรมการและเลขานุการ
มีนาคม - สิงหาคม 2545	คณะกรรมการชุดจัดทำรายละเอียดในการปรับปรุง/แก้ไข/ยกเลิก/เพิ่มเติม ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจัดทำแผนดำเนินการระยะยาว (แผน 5 ปี) และแผนปฏิบัติการประจำปี
14 สิงหาคม 2545	คณะกรรมการฯ จัดทำประชาพิจารณ์ ครั้งที่ 1/2545
21 สิงหาคม 2545	แต่งตั้งคณะกรรมการร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
10,17,24,28 กันยายน 2545	คณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติฯ และพิจารณาแก้ไขร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รวม 4 ครั้ง
14 ตุลาคม 2545	นำร่าง พ.ร.บ. ในกำกับของรัฐ ซึ่งผ่านการจัดทำประชาพิจารณ์ เสนอที่ประชุมคณะบดี
21 ตุลาคม 2545	สภามหาวิทยาลัยพิจารณานุมัติร่าง พ.ร.บ. ในกำกับของรัฐ ซึ่งผ่านการจัดทำประชาพิจารณ์
28 ตุลาคม 2545	มหาวิทยาลัยเสนอร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทบวงมหาวิทยาลัยตรวจสอบ
20 ธันวาคม 2545	ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
6 มกราคม 2546	สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เสนอให้กระทรวงการคลัง กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม สำนักงาน ก.พ. สำนักงานประมาณ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ พิจารณาความเห็น
19 สิงหาคม 2546	คณะรัฐมนตรีมีมติรับหลักการ และมีมติให้กำหนดหลักการกลางเพื่อบัญญัติในร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐทุกฉบับ
30 กันยายน 2546	คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหนังสือแจ้งมติคณะรัฐมนตรี
26 ธันวาคม 2546	มหาวิทยาลัยส่งผู้แทนเข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อปรับปรุงแก้ไขร่าง พ.ร.บ. ให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี
มกราคม - กุมภาพันธ์ 2547	คณะกรรมการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ปรับปรุงแก้ไขร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มีนาคม 2547	คณะกรรมการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ส่งร่าง พ.ร.บ. ให้มหาวิทยาลัยพิจารณา
2547	เสนอที่ประชุมคณะบดีพิจารณา ร่าง พ.ร.บ. ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เมษายน - พฤษภาคม 2547	คณะ / สำนัก / สถาบัน ประชุมรับฟังความคิดเห็นจากบุคลากร
มิถุนายน 2547	มหาวิทยาลัยส่งร่าง พ.ร.บ. ให้คณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อยืนยัน โดยชี้แจงเหตุผลประกอบ

วัน เดือน ปี	กิจกรรม
	เป็นรายมาตรา
มิถุนายน - กันยายน 2547	คณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอความเห็นให้คณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณา
5 ตุลาคม 2547	คณะรัฐมนตรีส่งเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ฉบับที่ผ่านการพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร
11 ตุลาคม 2547	ที่ประชุมคณะบดี ในการประชุมครั้งที่ 17/2547 รับทราบความคืบหน้าร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แจ้งว่าได้เสนอร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไปยังสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปแล้ว
ตุลาคม 2547	คณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน มีหนังสือถึงมหาวิทยาลัย ขอข้อมูลร่าง พ.ร.บ.
12 พฤศจิกายน 2547	ผู้แทนมหาวิทยาลัยไปให้ข้อมูลคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน
17 พฤศจิกายน 2547	ผ่านวาระแรกสภาผู้แทนราษฎร และตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
24 พฤศจิกายน 2547	ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ครั้งที่ 1
30 พฤศจิกายน 2547	ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ครั้งที่ 2
3 ธันวาคม 2547	ประชุมคณะอนุกรรมการ
13 ธันวาคม 2547	หัวหน้าสำนักงานอธิการบดี รายงานที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ 12/2547 ทราบความคืบหน้าร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ว่าสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2547 และรับหลักการในวาระที่ 1 แล้ว
22 ธันวาคม 2547	ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ครั้งที่ 3 เสร็จการพิจารณาของคณะกรรมการในการพิจารณาในวาระที่ 1
9 มีนาคม 2548	มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกรัฐมนตรี และตั้งรัฐบาลใหม่
21 เมษายน 2548	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แจ้งว่าได้นำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อแจ้งยืนยันร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีในวันที่ 19 เมษายน 2548 ต่อไปแล้ว
27 เมษายน 2548	สภาผู้แทนราษฎรรับหลักการวาระที่ 1 และแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแปรญัตติ
25 พฤษภาคม - 24 สิงหาคม 2548	คณะอนุกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรียงรายมาตรา และประเด็นที่กรรมาธิการมอบหมาย
4 พฤษภาคม - 30 พฤศจิกายน 2548	คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแปรญัตติครบทุกมาตรา และมอบเจ้าหน้าที่รัฐสภา ผู้แทนกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และผู้แทนมหาวิทยาลัย ตรวจสอบเพื่อพิจารณาในวาระที่ 2
24 กุมภาพันธ์ 2549	ยุบสภาผู้แทนราษฎร มีผลทำให้ร่าง พ.ร.บ. เป็นอันตกไป จะเริ่มได้เมื่อมีสภา

วัน เดือน ปี	กิจกรรม
	ผู้แทนราษฎรใหม่
27 พฤศจิกายน 2549	สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้ความเห็นชอบร่าง พ.ร.บ. ฉบับที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
30 พฤศจิกายน 2549	แจ้งยืนยันการเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐไปยังเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4 มกราคม 2550	มหาวิทยาลัยชี้แจงทำความเข้าใจกับนิสิต ในรอบการพิจารณาใหม่ ครั้งที่ 1
8 มกราคม 2550	รัฐบาลกำหนดนโยบายแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ 5 ข้อ
10 มกราคม 2550	มหาวิทยาลัยได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับนิสิต ในรอบการพิจารณาใหม่ ครั้งที่ 2 ในการเสวนา เรื่อง "การออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์" จัดโดยสภาผู้แทนนิสิต องค์การนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
16 กรกฎาคม 2551	มหาวิทยาลัยมีคำสั่งที่ 2718/2551 ลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2551 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำร่างประกาศและข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยคณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่จัดทำร่างประกาศและข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ในกำกับของรัฐของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์พิจารณาต่อไป โดยให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการใดๆ อันอยู่ในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามคำสั่งนี้ได้
12 กันยายน 2551	ที่ประชุมคณะกรรมการการจัดทำร่างประกาศ และข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามคำสั่ง มก. ที่ 2718/2551 ลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2551 ในการประชุมครั้งที่ 1/2551 เมื่อวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2551 ได้พิจารณาแนวทางในการจัดทำร่างประกาศ และข้อบังคับประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ และมีมติให้กำหนดขั้นต้น และแนวทางในการดำเนินการจัดทำร่างประกาศ
6 ตุลาคม 2551	ที่ประชุมคณะบดี ในการประชุมครั้งที่ 14/2551 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2551 รับทราบแนวทางในการดำเนินการจัดทำร่างประกาศ และข้อบังคับประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ และมอบผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมายประสานกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และมอบผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ที่ประสานกองการเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพื่อประสานข้อมูลและข้อคิดเห็น และขอความร่วมมือจากทุกหน่วยงานหน้าแจ้งในที่ประชุมคณะกรรมการประจำหน่วยงาน กรณีที่มีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะใด ขอให้รวบรวมเสนอมายังรองอธิการบดีฝ่ายผู้อำนวยการเพื่อนำเสนอมหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป
พฤศจิกายน 2551	มหาวิทยาลัยมีหนังสือถึงเลขาธิการที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยและเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อขอให้พิจารณาให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นหน่วยงานกลางในการรวบรวมข้อมูลและประสานในการให้ข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนสถานะของมหาวิทยาลัยและสถาบันของรัฐ เป็นมหาวิทยาลัยและสถาบันในกำกับของรัฐ ให้กับมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด สกอ. ทั้งที่ได้มีการปรับเปลี่ยนสถานะไปแล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างการเตรียมการในการปรับเปลี่ยนสถานะ

วัน เดือน ปี	กิจกรรม
7 ธันวาคม 2551	ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) รับดำเนินการตามข้อเสนอของมหาวิทยาลัยที่เสนอขอให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานกลางในการรวบรวมข้อมูลและประสานการให้ข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
2 มิถุนายน 2552	มหาวิทยาลัยมีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาขอทราบความคืบหน้าว่า ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อยู่ระหว่างการพิจารณาในชั้นตอนใด
29 มกราคม 2553	มหาวิทยาลัยมีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาขอทราบความคืบหน้าว่า ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อยู่ระหว่างการพิจารณาในชั้นตอนใด
8 เมษายน 2554	มหาวิทยาลัยมีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาขอทราบความคืบหน้าว่า ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐว่าเป็นประการใด
14 มิถุนายน 2554	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแจ้งความคืบหน้าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยว่า หากต้องการจะเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เพื่อให้รัฐสภาพิจารณาต่อไป ขอให้แจ้งยืนยันมายังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อดำเนินการส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวไปยังสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีใหม่อีกครั้งหนึ่ง
25 กรกฎาคม 2554	สภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ 7/2554 เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2554 พิจารณาแล้วขอแจ้งยืนยันให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษานำเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ฉบับที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไปยังสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีต่อไป
28 กรกฎาคม 2554	สภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาเสนอแนวทางการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. โดยคณะทำงานมีหน้าที่พิจารณาเสนอแนวทางการปรับปรุง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยในการพิจารณาร่างกฎหมายเพื่อประกอบการพิจารณาในชั้นการพิจารณาร่างกฎหมายของรัฐสภา
3 สิงหาคม 2554	มหาวิทยาลัยมีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาแจ้งยืนยันการเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามมติสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ 7/2554 เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2554
31 มกราคม 2555	มหาวิทยาลัยมีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา แจ้งยืนยันร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ฉบับที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
3 กุมภาพันธ์ 2555	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) แจ้งว่าการปรับเปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการ ไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ไม่ได้ถูกกำหนดให้เป็นนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อรัฐสภา จึงยังไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ อย่างไรก็ดี สกอ. ได้รายงานร่างพระราชบัญญัติปรับเปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการพิจารณาและมอบนโยบายเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวแล้ว
13 มีนาคม 2555	มหาวิทยาลัยปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการจัดทำร่างประกาศและข้อบังคับที่ออก

วัน เดือน ปี	กิจกรรม
	<p>โดยอาศัยอำนาจตามความในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อให้การดำเนินการในการจัดทำร่างประกาศและข้อบังคับฯ ดำเนินไปด้วยความต่อเนื่อง จึงได้มีคำสั่งที่ 644/2555 ลงวันที่ 13 มีนาคม 2555 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำร่างประกาศ และข้อบังคับ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ขึ้นใหม่ โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จัดทำร่างประกาศ และข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อนำเสนอสภามหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์พิจารณาต่อไป 2. แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการใดๆ อันอยู่ในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามคำสั่งนี้
4 เมษายน 2555	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แจ้งว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเห็นควรสอบถามมายังมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ขอให้สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์พิจารณายืนยันในการที่จะปรับเปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้วหรือไม่ อย่างไร
23 เมษายน 2555	สภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ 4/2555 พิจารณาแล้ว ขอยืนยันที่จะปรับเปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
24 เมษายน 2555	มหาวิทยาลัยมีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา แจ้งยืนยันการปรับเปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามมติสภามหาวิทยาลัย ในการประชุม ครั้งที่ 4/2555 เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2555
15 พฤษภาคม 2555	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีบันทึกที่ ศษ 0509.6(1.11)/7274 แจ้งว่ากระทรวงศึกษาธิการได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการดำเนินการสอบถามความเห็นบุคลากรและประชาคมต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่ายังไม่ครอบคลุมในทุกภาคส่วน สกอ. จึงขอให้มหาวิทยาลัยดำเนินการสอบถามและทำความเข้าใจกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยในทุกภาคส่วน และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นก่อนที่จะยืนยันให้ดำเนินการเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่อไป
28 พฤษภาคม 2555	สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในการประชุมครั้งที่ 5/2555 มีมติยืนยันที่จะปรับเปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และให้มหาวิทยาลัยดำเนินการต่อไป
29 พฤษภาคม 2555	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีบันทึกที่ ศษ 0513.10121/8815 ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา แจ้งมติสภามหาวิทยาลัยที่ขอยืนยันการปรับเปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และขอให้ สกอ. นำร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป
25 มิถุนายน 2555	ประธานคณะกรรมการพิจารณาเสนอแนวทางการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. รายงานผลการพิจารณาเสนอแนวทางการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ซึ่งเป็นผลจากการประชุมคณะกรรมการฯ 2 ครั้ง (20 กันยายน 2554 และ 14 มีนาคม 2555) ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พิจารณา (บันทึกที่ ศษ 0513.10121/10691)

วัน เดือน ปี	กิจกรรม
30 กรกฎาคม 2555	กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีบันทึกที่ ศธ 0509.6(1.11)/134 ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.(ฉบับที่ผ่านการตรวจของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งเป็นเรื่องค้างเดิม) เพื่อเสนอรัฐสภาพิจารณาต่อไป
1 สิงหาคม 2555	องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ไทย ที บี เอส) จัดรายการเวทีสาธารณะ บันทึกเทปรายการเรื่อง “อนาคตอุดมศึกษาไทย กับ ม. นอก ระบบ” ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อเผยแพร่ออกอากาศในวันเสาร์ที่ 11 และ 18 สิงหาคม 2555 โดยมีผู้แทนหน่วยงาน ตลอดจนบุคลากร/นิสิตนักศึกษา จากฝ่ายต่างๆ ประกอบด้วย สกอ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากร นักวิชาการอิสระ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ที่สนใจเข้าร่วมทำความเข้าใจและแลกเปลี่ยนความเห็น (http://clip.thaipbs.or.th/home.php) ตอน 1 ออกอากาศในวันเสาร์ที่ 11 สิงหาคม 2555 ตอน 2 ออกอากาศในวันเสาร์ที่ 18 สิงหาคม 2555
21 สิงหาคม 2555	คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป
22 สิงหาคม 2555	สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี มีหนังสือที่ นร 0503/22254 ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ แจ้งมติคณะรัฐมนตรีที่ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.พร้อมทั้งแนบความเห็นของสำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสำนักงบประมาณ ให้ทราบด้วย
3 กันยายน 2555	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีบันทึกที่ ศธ 0509.6(1.11)/13603 แจ้งให้มหาวิทยาลัยทราบว่ามีเรื่องร้องเรียนที่ส่งมาจากสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รหัสเรื่องที่ นร 01550014747 ลงวันที่ 23 สิงหาคม 2555 ขอให้ยับยั้งการผ่านร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ซึ่ง สกอ. พิจารณาแล้วเห็นว่า คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และได้มีการส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไปแล้ว ดังนั้น จึงเห็นควรแจ้งให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์พิจารณาดำเนินการให้ความรู้และทำความเข้าใจกับนิสิตและประชาคมของมหาวิทยาลัย ทั้งในส่วนของเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ รวมทั้งผลและผลเสียของการปรับเปลี่ยนสถานภาพจากส่วนราชการไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตลอดจนข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน และเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นว่าจะดำเนินการในเรื่องต่างๆ อย่างไร ต่อไป
11 กันยายน 2555	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีบันทึกที่ ศธ 0509.6(1.11)/14101 แจ้งเรื่องมติคณะรัฐมนตรีที่ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.ให้มหาวิทยาลัยทราบ
18 กันยายน 2555	ฝ่ายกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และสภานิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จัดเวทีสานเสวนา เรื่อง “ม. นอก ระบบ” เพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจ ตลอดจนรับฟัง

วัน เดือน ปี	กิจกรรม
	<p>ความคิดเห็นจากนิสิตและประชาคม ณ อาคารเทพศาสตร์สถิตย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน</p>
กันยายน 2555	<p>มหาวิทยาลัยเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับความคืบหน้าเกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.สู่ประชาคม โดยผ่านทางระบบ KU e-News และเปิดช่องทางสื่อสารข้อมูลทาง Website https://autonomy.ku.ac.th/</p>
16 มกราคม 2556	<p>สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร 0404/ว.649 ขอเชิญมหาวิทยาลัยชี้แจงหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาของคณะกรรมาธิการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (วิปรัฐบาล) ที่รัฐสภา ในวันพฤหัสบดีที่ 17 มกราคม 2556 ณ ห้องประชุมกรรมาธิการ ชั้น 2 อาคารรัฐสภา 1 รัฐสภา ซึ่งอธิการบดีได้มอบหมายให้รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย พร้อมด้วยสำนักงานกฎหมาย เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัย ไปชี้แจง พร้อมเอกสาร 30 ชุด</p>
17 มกราคม 2556	<p>ผู้แทนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประกอบด้วย รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมาย พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานกฎหมาย เข้าชี้แจงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.....ต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาของคณะกรรมาธิการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (วิปรัฐบาล) ที่รัฐสภา และรับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ มาดำเนินการแก้ไข ร่วมกับผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (วิปรัฐบาล) โดยด่วนต่อไป</p>
18 มกราคม 2556	<p>สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร 0404/ว.809 ขอเชิญมหาวิทยาลัยชี้แจงหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ต่อคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (วิปรัฐบาล) ที่รัฐสภา ในวันจันทร์ที่ 21 มกราคม 2556 ณ ห้องประชุม 501 ชั้น 5 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งอธิการบดีได้มอบหมายให้รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย พร้อมด้วยสำนักงานกฎหมาย เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัย ไปชี้แจง พร้อมเอกสาร 90 ชุด</p>
21 มกราคม 2556	<p>ผู้แทนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประกอบด้วย รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมาย พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานกฎหมาย เข้าชี้แจงร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.ต่อคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (วิปรัฐบาล) ณ ห้องประชุม 501 ชั้น 5 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล พร้อมทั้งตอบข้อซักถามและรับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ มาดำเนินการแก้ไข ร่วมกับผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (วิปรัฐบาล) อีกครั้งหนึ่งโดยด่วน ในวันพุธที่ 23 มกราคม 2556</p>
23 มกราคม 2556	<p>ผู้แทนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประกอบด้วย รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมาย พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานกฎหมาย เข้าชี้แจงร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.ต่อคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (วิปรัฐบาล) ที่ได้มีการแก้ไข ตามมติคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (วิปรัฐบาล) พร้อมทั้งตอบข้อซักถาม ณ ห้องประชุม อาคารรัฐสภา</p>
29 มกราคม 2556	<p>คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.....ที่มีการแก้ไข ตามที่คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (วิปรัฐบาล) เสนอ และ</p>

วัน เดือน ปี	กิจกรรม
	<p>ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ... ต่อสภาผู้แทนราษฎร เป็นเรื่องเร่งด่วน</p> <p>นายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ที่ นร 0503/2470 ถึงประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจัดทำขึ้น เพื่อให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรนำเสนอสภาผู้แทนราษฎร พิจารณาเป็นเรื่องด่วน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป</p>
8 กุมภาพันธ์ 2556	<p>สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร 0404/ว.809 ขอเชิญมหาวิทยาลัยชี้แจงหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ต่อคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (วิปรัฐบาล) ที่รัฐสภา ในวันจันทร์ที่ 21 มกราคม 2556 ณ ห้องประชุม 501 ชั้น 5 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งอธิการบดีได้มอบหมายให้รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย พร้อมด้วยสำนักงานกฎหมาย เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัย ไปชี้แจง พร้อมเอกสาร 90 ชุด</p>
13 กุมภาพันธ์ 2556	<p>สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีหนังสือด่วนมาก ที่ สผ 0034/ผ 91 เชิญสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ร่วมการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13 (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันพุธที่ 13 กุมภาพันธ์ 2556 และ ครั้งที่ 14 (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันพฤหัสบดีที่ 14 กุมภาพันธ์ 2556 พร้อมทั้งแจ้งระเบียบวาระการประชุม ซึ่งปรากฏวาระร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. บรรจุในเรื่องที่ที่ประชุมเห็นชอบให้เลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อน ลำดับที่ 11</p> <p>ข้อมูลการเชิญประชุมและข้อมูลร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ที่เสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร :: https://edoc.parliament.go.th/</p>
22 กุมภาพันธ์ 2556	<p>ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13 (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ซึ่งปรากฏวาระร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ยังไม่ได้รับการพิจารณา จนกระทั่งประธานสั่งปิดการประชุม จึงต้องเลื่อนการพิจารณาไปในการประชุมครั้งถัดไป ซึ่งจะปรากฏในระเบียบวาระที่ตรวจสอบได้ทาง Website ของสภาผู้แทนราษฎร</p>
26 กุมภาพันธ์ 2556	<p>ประธานคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน มีหนังสือเชิญผู้แทนมหาวิทยาลัยไปให้ข้อมูลในเรื่องเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ซึ่งจะเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร โดยเชิญผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และผู้แทนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เข้าร่วมให้ข้อมูลด้วย ในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2556 ณ รัฐสภา</p>
26 กุมภาพันธ์ 2556 เวลา 12.30 น.	<p>ผู้แทนมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมาย พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานกฎหมาย ไปให้ข้อมูลและตอบข้อซักถามคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน ในเรื่องเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ... ซึ่งจะเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร พร้อมกับผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และผู้แทนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ณ ห้องประชุมคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน ชั้น 3 อาคารรัฐสภา 1 โดยร่างพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ถูกบรรจุไว้ในระเบียบวาระลำดับที่ 5 ของการประชุมชุดที่ 24 ปีที่ 2 ครั้งที่ 17 (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2556 เวลา 13.00 น. ณ อาคารรัฐสภา</p>

วัน เดือน ปี	กิจกรรม
26 กุมภาพันธ์ 2556 เวลา 13.30 น.	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย ได้รับการประสานงานทางโทรศัพท์จาก นายอุดมเดช รัตนเสถียร กรรมการและอดีตประธานคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (วิปรัฐบาล) ขอให้มหาวิทยาลัยดำเนินการรับฟังความคิดเห็นและทำความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ก่อน เพื่อจะได้นำไปประกอบการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งคาดว่าจะในวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ.2556 ทั้งนี้ ยังได้รับแจ้งว่า วิปรัฐบาลเคยแจ้งให้ผู้ร้องเรียนคัดค้านร่างพระราชบัญญัติฯ ทราบและไปประสานงานกับมหาวิทยาลัย เพื่อดำเนินการ แต่ไม่ได้มีการประสานงาน ประกอบกับวิปรัฐบาลมิได้มีการติดต่อประสานงานกับมหาวิทยาลัยในเรื่องนี้ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยจึงขอให้วิปรัฐบาลทำหนังสือแจ้งให้มหาวิทยาลัยทราบ เพื่อจะได้ดำเนินการได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับความต้องการของวิปรัฐบาล
26 กุมภาพันธ์ 2556 เวลา 16.30 น.	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย รายงานความคืบหน้าเกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ซึ่งจะเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ให้ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในคราวประชุมครั้งที่ 2/2556 ทราบ
27 กุมภาพันธ์ 2556	มหาวิทยาลัยได้รับหนังสือจากสำนักประสานงานการเมือง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ลงนามโดยประธานคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (นายอำนาจ คลังผา) แจ้งว่า ด้วยคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (วิปรัฐบาล) ได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐซึ่งจะเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณานั้น วิปรัฐบาลได้กำหนดแนวทางการพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎร โดยวางหลักการในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรไว้ว่า กรณีร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยใดที่ยังมีผู้คัดค้านหรือไม่เห็นด้วย ขอให้มหาวิทยาลัยได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น หรือจัดประชาพิจารณ์ หรือทำความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายก่อนแล้วแจ้งให้วิปรัฐบาลทราบ เพื่อจะได้พิจารณาในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรต่อไป
28 กุมภาพันธ์ 2556	มหาวิทยาลัยจัดการรับฟังความคิดเห็นและเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ณ ห้องประชุมสุธรรม อารีกุล ชั้น 1 อาคารสารนิเทศ 50 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร พร้อมทั้งถ่ายทอดสัญญาณการดำเนินการดังกล่าวไปยังทุกวิทยาเขต และยังได้ถ่ายทอดสดผ่านเครือข่ายบนทริ (Nontiri Live) ทางระบบอินเทอร์เน็ตด้วย ซึ่งมีผู้เข้าร่วม รวมทั้งสิ้น 1,199 คน ซึ่งมหาวิทยาลัยจะได้จัดส่งสรุปจัดการรับฟังความคิดเห็นและเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ให้กับคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร ต่อไป

ความเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ : อดีตถึงปัจจุบัน*

๑. ความนำ

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่กำลังกล่าวถึงกันอยู่ในขณะนี้ มี ๒ ประเภท ประเภทแรก เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตั้งแต่แรกตั้ง อีกประเภทหนึ่งเป็นการพัฒนาจากมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการและได้มีการเรียกกันอยู่หลายคำ เช่น มหาวิทยาลัยของรัฐนอกระบบราชการ มหาวิทยาลัยนอกระบบ มหาวิทยาลัยอิสระ มหาวิทยาลัยในกำกับ มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล เป็นต้น ไม่ว่าจะเรียกว่าอะไรก็ตาม ความหมายสั้น ๆ ก็คือ เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีส่วนราชการที่สามารถพัฒนาระบบบริหารเป็นของตนเองที่สอดคล้องกับปรัชญาและจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัย มีความเบ็ดเสร็จในตัว ลักษณะเช่นนี้ ตรงกับคำว่า "Autonomy" ซึ่ง Autonomy นั้น มิได้หมายความว่า เป็นอิสระ (independence) โดยไม่ต้องถูกกำกับและตรวจสอบโดยกลไกของรัฐ

๒. จุดเริ่มต้นของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

๒.๑ การสัมมนาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดที่จะพัฒนาระบบบริหารมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการ ได้เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ คือ ได้มีการจัดสัมมนาเรื่องปัญหาและบทบาทของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการสัมมนาดังนี้ ได้มีการพิจารณาปัญหาการบริหารมหาวิทยาลัยในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งได้โยงไปสู่ความคิดที่ว่ามหาวิทยาลัยควรจะออกจากระบบราชการ

๒.๒ การสัมมนาที่สวางคนิวาส

จากการสัมมนาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ส่งผลให้มีการสัมมนาที่สวางคนิวาส จังหวัดสมุทรปราการอีก ๓ ครั้ง คือ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๙ ๒๕๑๐ และ ๒๕๑๓ โดยสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ โดยเฉพาะในการสัมมนาดังกล่าว ได้มีการหยิบยกเอาเรื่องมหาวิทยาลัยในกำกับมาพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน แล้วประมวลสรุปข้อคิดเห็นเสนอคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔ ได้ลงมติเห็นชอบในหลักการ และมอบให้สภาการศึกษาแห่งชาติ จัดทำรายละเอียดพร้อมทั้งยกร่างพระราชบัญญัติที่จะให้เป็นไปตามแนวคิดดังกล่าว เมื่อแล้วเสร็จสภาการศึกษาแห่งชาติได้นำเสนอสภาบริหารคณะปฏิบัติพิจารณาผ่านสำนักนายกรัฐมนตรีในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งสำนักนายกรัฐมนตรีเห็นว่า เรื่องดังกล่าวมีผลเปลี่ยนแปลงการบริหารและสถานะของมหาวิทยาลัยจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จึงได้ส่งเรื่องให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ พิจารณารายละเอียด พร้อมทั้งเสนอความเห็นและข้อสังเกตต่าง ๆ เพื่อที่สำนักนายกรัฐมนตรีจะได้ประมวลเสนอสภาบริหารคณะปฏิบัติต่อไป ผลการพิจารณาปรากฏว่า มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย และคณะปฏิบัติยังไม่พร้อมที่จะให้การดำเนินการปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยตามแนวทางดังกล่าว เรื่องจึงชะงักลง

มหาวิทยาลัยในที่นี้ หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งมีทั้ง "มหาวิทยาลัย" และ "สถาบัน"

*ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

๒.๓ การปฏิรูปการศึกษาใน พ.ศ. ๒๕๑๗

แนวคิดเรื่องมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลได้รับการรื้อฟื้นขึ้นมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อการปฏิรูปการศึกษาในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ แต่คณะกรรมการคิดว่าต้องการเวลาสร้างความพร้อมทั้งทางด้านรัฐบาลและมหาวิทยาลัย จึงมุ่งสร้างระบบอุดมศึกษาที่เป็น ส่วนของระบบราชการ แต่ให้มีเอกภาพในการบริหาร ความเป็นอิสระในการดำเนินงาน และมีการประสานงานระหว่างสถาบันอุดมศึกษาให้ดีขึ้น รวมทั้งมีการเสนอให้จัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาใหม่ พัฒนา ตลาดวิชาและดำเนินการให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นระบบอิสระไม่เป็นส่วนราชการในระยะต้นแผนพัฒนา การศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ แต่ความคิดดังกล่าวมิได้บรรลุผล

หลังจากนั้น ก็ได้มีความพยายามใดๆ ที่เป็นรูปธรรมอีก นอกจากมีการประชุมสัมมนา กันอีกหลายครั้ง ในแต่ละครั้งได้หยิบยกเรื่องความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยขึ้นมาวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งได้ ส่งผลให้มีการปรับปรุงแก้ไข กฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีความเป็นอิสระ และคล่องตัวในการบริหารงานภายในมากกว่าส่วนราชการอื่น แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังมิได้ทำให้มหาวิทยาลัย มีความเป็นอิสระตามลักษณะความจำเป็นและความเหมาะสมของสถาบันวิชาการ

๓. ความต่อเนื่องของนโยบายในการพัฒนาความเป็นอิสระ

๓.๑ แผนอุดมศึกษาระยะยาว (พ.ศ. ๒๕๓๓-๒๕๕๗)

ทบวงมหาวิทยาลัยได้ริเริ่มโครงการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๓๓ - ๒๕๕๗) ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยมุ่งหวังให้การจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาวดังกล่าวมีลักษณะเป็นแผน รุกไปสู่อนาคตโดยมีฐานอยู่บนข้อมูลการวิจัยเชิงนโยบายเกี่ยวกับสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลง ด้านต่าง ๆ ของประเทศ ตลอดจนเป็นแผนที่ไวต่อการปรับตัวและมีกลไกการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง แผนดังกล่าวได้มีข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลข้อหนึ่งในหกข้อ คือ "รัฐบาลพึงให้การสนับสนุนการ ปฏิรูปความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาตรีกับรัฐ โดยพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐใน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่มีอยู่แล้วให้มีความเป็นอิสระ คล่องตัว มีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุความเป็น เลิศทางวิชาการ โดยปรับเปลี่ยนไปเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นส่วนราชการ ส่วนสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่จะ จัดตั้งใหม่ให้มีฐานะและรูปแบบเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตั้งแต่แรกตั้ง"

๓.๒ การนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการในช่วงแผนอุดมศึกษาระยะยาว

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐบาลในสมัยของ นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มี นโยบายที่จะพัฒนาระบบบริหารสถาบันอุดมศึกษาของรัฐให้มีความเป็นอิสระ คล่องตัว มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพมากขึ้น โดยได้กำหนดแนวทางไว้ ๒ แนวทาง แนวทางหนึ่ง คือ แก้ไขพระราชบัญญัติ จัดตั้ง มหาวิทยาลัยให้มีสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นส่วนราชการ ในครั้งนี้มีมหาวิทยาลัยยืนยันที่จะออกนอก ระบบราชการและได้เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อคณะรัฐมนตรีจำนวน ๑๖ แห่ง (จากจำนวน ๒๐ แห่ง) คณะรัฐมนตรีได้นำร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๑๖ ฉบับ เสนอสมานิติบัญญัติแห่งชาติ และในการพิจารณาว่าระ ที่ ๒ และ ๓ ได้รับการบรรจุเป็นระเบียบวาระการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติในวันที่ ๒๐ มีนาคม

๒๕๓๕ แต่ไม่ได้รับการพิจารณา เนื่องจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติเห็นว่าพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพิจารณากันอย่างรอบคอบ จึงมีมติให้เลื่อนการพิจารณาออกไป และโดยที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้หมดอายุลง จึงทำให้ร่างพระราชบัญญัติตกไป

การนำมหาวิทยาลัย/สถาบันออกจากระบบราชการในครั้งนี้ กลุ่มบุคคลที่ไม่เห็นด้วยได้แสดงออกในรูปแบบต่างๆ เช่น ทำหนังสือคัดค้านการออกนอกระบบไปยังผู้บริหารระดับสูงของประเทศ การชุมนุมประท้วง และการให้ความคิดเห็นทางสื่อสิ่งพิมพ์โดยเฉพาะในช่วงที่ร่างพระราชบัญญัติอยู่ระหว่างการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติกระแสคัดค้านจากบุคคลต่างๆ ทั้งภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัยได้ปรากฏให้ทราบทางสื่อสิ่งพิมพ์อย่างสม่ำเสมอ ประเด็นสำคัญๆ ที่เป็นข้อกังวลของบุคคลเหล่านั้น สรุปได้ดังนี้

(๑) ความต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล คือ ไม่มั่นใจว่านโยบายของรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้งจะเป็นไปในแนวทางเดียวกันมากนักน้อยเพียงใด

(๒) การยอมรับหลักการให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๓) หลักเกณฑ์การสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลยังไม่ชัดเจน

(๔) การบริหารงานบุคคล เช่น ไม่มั่นใจในระบบบริหารงานบุคคลที่เข้ายากออกง่าย เพราะคิดว่าไม่มั่นคงเหมือนระบบราชการ เงินเดือนและผลประโยชน์เกื้อกูลยังไม่มียาละเอียดชัดเจน การมีระบบคู่ขนานในหน่วยงานเดียวกัน เป็นต้น

(๕) การสรรหาผู้บริหารในระดับต่างๆ

(๖) การเร่งรัดนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการให้เสร็จทันภายในวาระของรัฐบาล ทำให้ไม่มั่นใจว่าได้มีการกระทำด้วยความรอบคอบ และละเอียดถี่ถ้วนเพียงใด

อย่างไรก็ตาม ภายในช่วงระยะเวลาแผนอุดมศึกษาระยะยาว ได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่จังหวัดนครราชสีมา เป็นผลสำเร็จเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๓ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๕ และมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ที่จังหวัดเชียงราย เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๑ นอกจากนี้ในปี พ.ศ.๒๕๔๑ ยังได้เปลี่ยนสถานะภาพของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่เป็นส่วนราชการเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีสถานะภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

๓.๓ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

ทิศทางการพัฒนาความเป็นอิสระและควมมีประสิทธิภาพของอุดมศึกษายังคงมีความต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้ชัดเจนว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ (มาตรา ๓๖) กำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคลมีทางเลือกระบบบริหารได้ ๒ ทาง คือ อาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐก็ได้ โดยให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้นๆ

๓.๕ เงื่อนไขการกู้เงินจากธนาคารพัฒนาเอเชีย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๑ ให้ความเห็นชอบเงื่อนไขการกู้เงินจากธนาคารพัฒนาเอเชีย โดยมีกรอบนโยบายสำคัญที่ทบวงมหาวิทยาลัยต้องรับผิดชอบดำเนินการประกอบด้วย

(๑) มหาวิทยาลัยจะได้รับมอบอำนาจการบริหารงบประมาณในส่วนงบดำเนินการที่มีใช้เงินเดือนตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๒ เป็นต้นไป โดยสร้างระบบการติดตามผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในเรื่องความสามารถในการตรวจสอบได้ และความโปร่งใสในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(๒) มหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่งจะได้รับการพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยอิสระ (Autonomous University) หรือมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาลภายในปี ๒๕๕๕ โดยที่ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๑ จะมีมหาวิทยาลัยของรัฐอย่างน้อย ๑ แห่ง ปรับสภาพไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

๔. หลักการของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ในหลักการ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐยังคงมีสถานภาพเป็นหน่วยงานของรัฐแต่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ เป็นนิติบุคคลอยู่ภายใต้การกำกับของรัฐโดยทบวงมหาวิทยาลัย และเป็นหน่วยงานของรัฐที่ยังคงได้รับการจัดสรรงบประมาณจากงบประมาณแผ่นดินตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณอย่างเพียงพอ ที่จะประกันคุณภาพการศึกษาไว้ได้ การบริหารงานต่าง ๆ จะสิ้นสุดที่สภามหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ และมีความเป็นอิสระในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ทั้งการบริหารงานบุคคล บริหารงบประมาณและทรัพย์สิน และบริหารวิชาการ โดยสรุปดังนี้

(๑) การบริหารงานบุคคล สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจในการกำหนดระบบบริหารงานบุคคลซึ่งรวมถึงการสรรหา การบรรจุแต่งตั้ง การพ้นจากตำแหน่ง การได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ เงินเดือนและค่าตอบแทน การวางแผนกำลังคน การพัฒนาบุคลากร และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบการบริหารงานบุคคล

(๒) การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจในการกำหนดระบบบริหารการเงิน การงบประมาณ และทรัพย์สิน ซึ่งรวมถึงการวางแผน การจัดหา การจัดสรร และการใช้ทรัพยากร กำหนดระเบียบวิธีและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดหา จัดสรร และการใช้ทรัพยากร ทั้งจากงบประมาณแผ่นดิน และเงินได้จากแหล่งต่าง ๆ

(๓) การบริหารวิชาการ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจในการอนุมัติหลักสูตร การเปิดสอนหลักสูตร การจัดตั้ง ยุบ เลิก หน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย การพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา และการดำเนินการทางวิชาการอื่น ๆ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามหลักเสรีภาพทางวิชาการ และต้องสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานวิชาการของหน่วยงานกลาง

รายละเอียดปรากฏใน "หลักการและแนวปฏิบัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล จัดทำโดยสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย"

๕. การเตรียมการของทบวงมหาวิทยาลัย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา)

๕.๑ การกำหนดหลักการการจัดสรรงบประมาณให้มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ทบวงมหาวิทยาลัยได้เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักการจัดสรรงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัยที่อยู่ระหว่างการเตรียมการปรับเปลี่ยนสภาพไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และหลักการการจัดสรรงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัยเมื่อเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๑ สรุปได้ดังนี้

๕.๑.๑ ในระยะที่เตรียมการเปลี่ยนสภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ การจัดสรรงบประมาณยังคงใช้เกณฑ์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ส่วนการบริหารงบประมาณ มหาวิทยาลัยสามารถโอนหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณส่วนที่มีใช้เงินเดือนได้ และให้ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดระเบียบกลางในการบริหารงบประมาณโดยเริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๒ เป็นต้นไป พร้อมทั้งให้มีระบบการกำกับ การติดตาม และการตรวจสอบด้วย

๕.๑.๒ เมื่อเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้ว รัฐจะจัดสรรงบประมาณอุดหนุน ในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป เพื่ออุดหนุนกองทุนคงยอดเงินต้นที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และอุดหนุน ค่าใช้จ่ายประจำปีทั้งที่เป็นค่าใช้จ่ายประจำและค่าใช้จ่ายลงทุน โดยแสดงรายการงบประมาณเฉพาะ ค่าใช้จ่ายลงทุนที่ต้องผูกพันข้ามปีงบประมาณเท่านั้น

๕.๑.๓ ให้ทบวงมหาวิทยาลัยรับข้อสังเกตของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินและ คณะรัฐมนตรี ดังนี้

(๑) ทบวงมหาวิทยาลัยควรมีระบบการกำกับและดูแลการใช้เงินอุดหนุนทั่วไปโดยใกล้ชิด

(๒) ควรกำหนดเงื่อนไขให้มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาระบบงบประมาณให้เอื้อ ต่อการ วางแผนและการประเมินผลระบบต้นทุนที่ให้ข้อมูลใช้ประเมินผล ระบบการประเมินผลที่สามารถประเมิน ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความประหยัด และความคุ้มค่า อย่างเป็นรูปธรรม ระบบการตรวจสอบภายใน และภายนอกที่ครอบคลุมด้านการเงิน การบริหาร และผลงานจากมติคณะรัฐมนตรีในข้อ ๕.๑ ทบวงมหาวิทยาลัยได้ออกระเบียบทบวงมหาวิทยาลัยว่าด้วยการโอนเงินประจำงวดของสถาบันอุดมศึกษา ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

๕.๒ การมอบอำนาจการบริหารงานบุคคล

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.) ได้มอบอำนาจการบริหารงาน บุคคลในส่วนที่ยังอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.ม. ให้ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยดำเนินการในเรื่องต่างๆ เช่น การ บรรจุ การรับโอน การเปลี่ยนระดับตำแหน่ง การกำหนดตำแหน่งเป็นระดับสูงขึ้น การกำหนดให้มี ตำแหน่งระดับชำนาญการ เชี่ยวชาญ และชำนาญการพิเศษ ระดับ ๙ การยกเว้นคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง การเปลี่ยนเงื่อนไขการบรรจุ เป็นต้น

๕.๓ การปรับระบบการบรรจุบุคลากร

จากมาตรการปรับขนาดกำลังคนภาครัฐ: ข้าราชการที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ไม่ให้ส่วนราชการเพิ่มอัตราใหม่ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๑ และให้ส่วนราชการยุบเลิกตำแหน่งไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของจำนวนตำแหน่งที่ว่างลงจากเกษียณอายุราชการ ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ ๒๐ ให้นำมารวมกันแล้วมอบให้คณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ (คปร.) พิจารณาจัดสรรให้ส่วนราชการที่มีความจำเป็น และมาตรการควบคุมค่าใช้จ่ายด้านบุคคลภาครัฐที่ต้องการควบคุมค่าใช้จ่ายด้านบุคคลภาครัฐไม่ให้เพิ่มขึ้นที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดยให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ - ๒๕๕๕ มาตรการดังกล่าวกำหนดให้ทุกส่วนราชการระงับข้อเสนอเปลี่ยนแปลงเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง สวัสดิการ หรือค่าตอบแทนอื่นใดสำหรับตำแหน่งที่กำหนดขึ้นใหม่ และระงับการจัดตั้งหน่วยงานใหม่

มาตรการเหล่านี้ถึงแม้เป็นมาตรการที่ดีที่จะให้ส่วนราชการปรับลดบทบาท ภารกิจ และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน แต่ก็กระทบต่อบทบาทและภารกิจของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการดังกล่าวและเป็นการเตรียมการรองรับการปรับเปลี่ยนระบบบริหารมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการไปเป็นระบบบริหารมหาวิทยาลัยที่มีใช้ส่วนราชการหรือเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐภายในปี ๒๕๕๕ ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้เสนอคณะรัฐมนตรี ขอปรับปรุงระบบการบรรจุบุคลากรใหม่ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ และ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ได้อนุมัติในหลักการ ให้มหาวิทยาลัยจ้างลูกจ้างในลักษณะการจ้างพิเศษที่มีวาระการจ้างที่กำหนดเวลาชัดเจนแทนการบรรจุข้าราชการใหม่ โดยให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการจ้างในหมวดเงินอุดหนุน เงินอุดหนุนทั่วไป จนกว่ามหาวิทยาลัยจะปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามจำนวน

- (๑) อัตราว่างที่เกิดจากการเกษียณอายุราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นมา
- (๒) อัตราว่างโดยเหตุอื่นที่มีใช้ว่างจากเกษียณอายุราชการ
- (๓) อัตรานักเรียนทุนที่มีข้อผูกพันตามสัญญา
- (๔) อัตราเพิ่มใหม่สำหรับมหาวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นใหม่และอยู่ระหว่างการพัฒนาโดย

จัดสรรในอัตราข้าราชการแรกบรรจุ บวกด้วยอัตราเพิ่มอีกร้อยละ ๗๐ ของอัตราแรกบรรจุสำหรับ บุคลากรสาย ก ส่วนบุคลากรสาย ข จัดสรรในอัตราข้าราชการแรกบรรจุ บวกด้วยอัตราเพิ่มอีกร้อยละ ๕๐ ของอัตราแรกบรรจุ ทั้งนี้ ให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดจำนวนบุคลากรที่จะจ้างและอัตราค่าจ้างตามวงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๕.๔ การสนับสนุนการดำเนินการของมหาวิทยาลัย

๕.๔.๑ จัดทำแผนปฏิบัติการในการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ทบวง - มหาวิทยาลัยได้ขอให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งพิจารณาว่าจะมีแผนการในการปรับเปลี่ยนสถานภาพอย่างไร โดยเน้นให้แต่ละมหาวิทยาลัยสร้างความเข้าใจกับประชาคมในมหาวิทยาลัยเป็นเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักการ

ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และร่วมกันปรับปรุงโครงสร้างระบบบริหารด้านต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยตามหลักการที่ตกลงร่วมกันให้สามารถปกครองตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดและรองรับการตรวจสอบจากสังคมด้วย แล้วจึงยกร่าง พ.ร.บ. ของมหาวิทยาลัยใหม่ให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว หลังจากนั้นให้มหาวิทยาลัยเสนอแผนปฏิบัติการของแต่ละแห่งต่อทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อประมวลเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ มีมติเห็นชอบแผนปฏิบัติการตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอ และเนื่องจากมหาวิทยาลัยบางแห่งไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผน ทบวงมหาวิทยาลัยจึงขอให้มหาวิทยาลัยปรับแผน และทบวงมหาวิทยาลัยได้เสนอขอทบวงมติคณะรัฐมนตรี เพื่อปรับปรุงแผนปฏิบัติการเป็นครั้งที่ ๒ (มติครม. เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๓) โดยในแผนปฏิบัติการดังกล่าวกำหนดไว้ว่า จะได้ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล จำนวน ๒๐ แห่ง ดังนี้

(๑) ภายในปี ๒๕๔๒ เดิมจำนวน ๕ แห่ง ขอปรับใหม่เป็น ๒ แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยนเรศวร และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(๒) ภายในปี ๒๕๔๓ จากเดิมมีจำนวน ๖ แห่ง ขอปรับปรุงใหม่เป็นจำนวน ๘ แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยทักษิณ

(๓) ภายในปี ๒๕๔๔ เดิมจำนวน ๖ แห่ง ขอปรับใหม่เป็น ๘ แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

(๔) ภายในปี ๒๕๔๕ มีจำนวน ๒ แห่ง คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

๕.๔.๒ การให้การสนับสนุนและการทำความเข้าใจกับประชาคมภายในมหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดทำสมุดปกขาว เรื่อง "หลักการและแนวปฏิบัติมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล" เมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๑ และได้จัดสัมมนาระดับชาติเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๑ เพื่อทำความเข้าใจในหลักการของการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและนโยบายรัฐบาลให้ตรงกัน รวมทั้งได้จัดสรรงบประมาณให้มหาวิทยาลัยนำไปทำกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจและเผยแพร่หลักการและแนวปฏิบัติต่อประชาคมมหาวิทยาลัย และกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เช่น การทำประชาพิจารณ์ร่างพระราชบัญญัติ การเตรียมร่างระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติ การเตรียมความพร้อมระบบบริหารในด้านต่างๆ ที่มีความจำเป็นตามแนวทางของการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ การประชาสัมพันธ์การออกนอกระบบราชการด้วยวิธีการต่างๆ เป็นต้น

**๕.๖ มติคณะรัฐมนตรีต่อข้อเสนอของทบวงมหาวิทยาลัย (สำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา)**

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาหารือเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๓ ลงมติเห็นชอบในหลักการตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอทั้ง ๓ ข้อ คือ หลักการการบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ แหล่งงบประมาณของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และการจัดเงินกองทุนคงยอดเงินต้น โดย

(๑) การบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ให้อิสระกับมหาวิทยาลัยนั้นให้ทุกมหาวิทยาลัยคำนึงถึงเป้าหมายสูงสุด คือ คุณภาพของการศึกษา

(๒) โดยหลักการ ไม่ควรมีบุคลากร ๒ ประเภท (ข้าราชการและพนักงาน) ในหน่วยงานเดียวกัน ควรมีประเภทเดียว แต่หากมีความจำเป็นในระยะแรก ก็อาจให้มีบุคลากร ๒ ประเภทไปก่อน โดยกำหนดกรอบเวลาการปรับเปลี่ยนให้มีประเภทเดียว

(๓) ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้ข้าราชการที่ปรับเปลี่ยนเป็นพนักงาน มีสิทธิได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่อเนื่อง

(๔) ให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณในการจัดตั้งกองทุนคงยอดเงินต้นตามความจำเป็น เหมาะสม และสอดคล้องกับฐานะทางการเงินการคลังของประเทศ

(๕) การยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่มหาวิทยาลัยที่จะปรับเปลี่ยนสภาพไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั้น ไม่มีกรณีที่จะต้องดำเนินการยกเว้นภาษีเงินได้

(๖) ให้กระทรวงการคลังรับไปพิจารณากำหนดไว้ในกฎหมายภาษีอากรที่ออกตามความในประมวลรัษฎากร ให้ผู้บริจาคเงินได้หรือทรัพย์สินให้แก่มหาวิทยาลัย ได้รับสิทธิและประโยชน์ทางภาษีเช่นเดียวกับก่อนที่จะมีการเปลี่ยนสภาพ

(๗) ให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการแก้ไขพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญ พ.ศ.๒๕๓๙ ให้ "ข้าราชการ" รวมถึงพนักงานของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐด้วย

(๘) ให้กระทรวงการคลังร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัยและสำนักงบประมาณ พิจารณาการจัดสรรงบประมาณในหมวดเงินเดือนเพิ่มร้อยละ ๖๐ จากอัตราเงินเดือนปัจจุบันของข้าราชการโดยคำนึงถึงสัดส่วนบุคลากรที่เป็นพนักงานต่อข้าราชการ แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

(๙) ให้มหาวิทยาลัยต้องรายงานรายรับและรายจ่ายให้รัฐบาลและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและให้มหาวิทยาลัยทุกแห่งควรเร่งรัดการสร้างระบบบริหารจัดการรวม ๗ ประการ ตามความเห็นของสำนักงบประมาณด้วย

(๑๐) เห็นชอบให้คงสิทธิการค่าประกัน หรือสิทธิการประกันตัวของบุคคลที่เป็นพนักงานถาวรของมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกับข้าราชการ

(๑๑) เมื่อได้กำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางในการดำเนินการปรับเปลี่ยนไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐชัดเจนแล้วสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาควรเร่งรัดการพิจารณา และมหาวิทยาลัยต่างๆ ก็ควรเร่งรัดร่างกฎหมายให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามกำหนดเวลา

(๑๒) กระทรวงการคลังควรปรับปรุงกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาให้มีการตอบสนองความต้องการในระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น เพื่อมิให้มีการปิดกั้นโอกาสแก่ผู้มีความรู้ความสามารถที่มีฐานะยากจน

(๑๓) ให้ทบวงมหาวิทยาลัยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ติดตามการดำเนินงาน แล้วรายงานความคืบหน้า ปัญหา อุปสรรคต่างๆ ให้คณะรัฐมนตรีทราบเป็นระยะ ๆ

๖. จุดแข็งและจุดอ่อนในการปรับเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ระบบใด ๆ ก็ตามย่อมมีทั้งจุดแข็งและจุดอ่อน การพัฒนาระบบบริหารของมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการไปเป็นระบบบริหารที่มีใช้ส่วนราชการ ก็ทำนองเดียวกัน ซึ่งสามารถสรุปจุดแข็งและจุดอ่อนได้ดังนี้

๖.๑ จุดแข็ง

(๑) มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานภายในขอบเขตหนึ่ง การดำเนินงานทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น ต้องอาศัยความเป็นอิสระและการมีเสรีภาพทางวิชาการอย่างมาก เพื่อที่จะได้ค้นคว้าหาความรู้ใหม่ และถ่ายทอดความรู้นั้นให้เกิดประโยชน์แก่สังคม อย่างไรก็ตาม ความเป็นอิสระนั้นได้กำหนดให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ เพื่อป้องกันมิให้มหาวิทยาลัยใช้ประโยชน์จากความเป็นอิสระจนเกินขอบเขต

(๒) มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งสามารถกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง พร้อมทั้งกำหนดวิธีการปฏิบัติที่จะทำให้เกิดความคล่องตัวเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างทันท่วงที

(๓) มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งสามารถพัฒนาระบบบริหารงานด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับลักษณะงานและธรรมชาติของมหาวิทยาลัยได้เอง ดังนี้

(๓.๑) การจัดโครงสร้างองค์กร มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดรูปแบบขององค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย และมีอำนาจจัดตั้งและกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ เหล่านั้น

(๓.๒) การบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดและดำเนินการสรรหา บรรจุ แต่งตั้ง รวมทั้งการกำหนดอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทน ฯลฯ ซึ่งทำให้คล่องตัวและสามารถเลือกสรรผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดได้

(๓.๓) การบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการเปิดหลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ กำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน คุณสมบัติของผู้สอน ฯลฯ ที่สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานวิชาการของหน่วยงานกลาง เช่น มาตรฐานหลักสูตร การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นต้น

(๓.๔) การบริหารการเงิน มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่มีความคล่องตัว ยืดหยุ่น เพื่อให้เหมาะสมกับงานมหาวิทยาลัยและวิทยาการที่ปรับเปลี่ยนใหม่

นอกจากนี้ การกำหนดให้รัฐจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป ย่อมทำให้มหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวในการบริหารงบประมาณให้เหมาะสมกับภารกิจของมหาวิทยาลัยในแต่ละด้าน ตามนโยบายและแผนงานของมหาวิทยาลัยได้ดีกว่าการจัดสรรงบประมาณตามวิธีการที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

(๔) การกำหนดให้การดำเนินงานสิ้นสุดที่มหาวิทยาลัย โดยสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรปกครองสูงสุดนั้น ทำให้ขั้นตอนในการดำเนินงานน้อยลง ส่งผลให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

(๕) มหาวิทยาลัยกับรัฐบาลยังมีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากมหาวิทยาลัยยังรับเงินอุดหนุนจากรัฐ แต่ความสัมพันธ์จะเป็นไปในลักษณะการกำกับดูแลมากกว่าการบังคับบัญชา

(๖) การปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจะทำให้การบริหารจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ เพราะกระจายอำนาจการบริหารให้แก่สถานศึกษา ทำให้การบริหารจัดการมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพขึ้น

๖.๒ จุดอ่อน

(๑) มหาวิทยาลัยอยู่ในระบบราชการมานาน อาจมีผลทำให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยจำนวนไม่น้อยมีจิตใจผูกติดอยู่กับระบบราชการ (Bureaucratic Mentality) คือ มีความคิดที่ยึดติดกับระเบียบ จนกระทั่งคิดว่ากฎระเบียบสำคัญกว่าจุดมุ่งหมาย และหากคนเหล่านี้ไม่สามารถปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรมได้ อาจส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยที่ต้องการดำเนินงานในลักษณะที่ไม่ยึดติดกับระบบราชการ

(๒) การปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการ ไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งบุคลากรก็ต้องเปลี่ยนไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย อาจทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคงในอาชีพเมื่อเปรียบเทียบกับระบบราชการ ซึ่งเป็นระบบที่ให้ความมั่นคงมาก

(๓) การให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกำหนดกฎเกณฑ์ หรือระเบียบในเรื่องต่าง ๆ เอง ถ้ามีความแตกต่างกันมาก อาจทำให้เกิดการแข่งขันสูง หรือเกิดการไหลจากมหาวิทยาลัยหนึ่งไปสู่มหาวิทยาลัยหนึ่ง

(๔) การกำหนดให้การดำเนินงานทุกอย่างสิ้นสุดที่มหาวิทยาลัย โดยสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุด ถ้าหากสภามหาวิทยาลัยไม่เข้มแข็ง ก็จะทำให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยไม่ประสบผลสำเร็จได้

(๕) ยังมีความไม่เข้าใจเกี่ยวกับการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ความไม่เข้าใจนี้ นำมาซึ่งทัศนคติเชิงลบ เช่น มีความคิดว่ามหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐคิดค่าเล่าเรียนแพง รัฐไม่ใช้งบประมาณสนับสนุน ผู้มีฐานะดีเท่านั้นจึงจะได้เรียนมีการสอนเฉพาะวิชาที่เป็นความต้องการของตลาด เป็นต้น

๗. หลักการกลางมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

(๑) มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมีสถานภาพเป็นหน่วยงานของรัฐและเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และยังคงได้รับการจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในจำนวนที่เพียงพอที่จำเป็นต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

(๒) การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ทั้งการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริหารวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ต้องมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคม นโยบายของรัฐบาล และแผนการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ การผลิตบัณฑิตต้องให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ

(๓) ความคล่องตัวของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกลไกของสภามหาวิทยาลัยที่จะกำหนดระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารจัดการในเรื่องต่าง ๆ ได้เองภายใต้กรอบแห่งพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง

(๔) สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารมหาวิทยาลัย กำหนดให้องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยจะต้องมาจากบุคคลภายนอกมากกว่าบุคคลภายใน และกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากบุคคลภายนอก ๑ คน ซึ่งจะต้องสรรหาจากรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอ โดยการบริหารมหาวิทยาลัยให้อธิการบดีเป็นผู้บริหารสูงสุด มีหน้าที่บริหารมหาวิทยาลัยภายใต้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย

การได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีต้องเป็นกระบวนการที่โปร่งใสไม่ใช้วิธีการเลือกตั้งแต่ให้ใช้วิธีการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๕) การบริหารมหาวิทยาลัยให้ใช้หลักบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) ในการออกระเบียบ ข้อบังคับและแนวทางในการดำเนินกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย

(๖) การบริหารงานบุคคล เมื่อเปลี่ยนสถานภาพไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้ว ข้าราชการและลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัยสามารถเลือกสถานภาพได้ตามความสมัครใจ หากสมัครใจเปลี่ยนสถานภาพภายหลังกฎหมายใช้บังคับก็จะมีสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย และให้คงสิทธิการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและสิทธิประโยชน์อื่นตามที่รัฐกำหนด ซึ่งการบริหารงานบุคคลให้ตราเป็นข้อบังคับ โดยมีองค์การบริหารงานบุคคลที่บุคลากรมีส่วนร่วมยึดหลักการบริหารในระบบคุณธรรม (Merit System) มีระบบการประเมินผลการทำงานของบุคลากรที่โปร่งใส

(๗) งบประมาณและทรัพย์สิน ให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่มหาวิทยาลัยเป็นจำนวนที่เพียงพอ เพื่อดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้ถือว่าเป็นเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย กรณีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายและมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินสนับสนุนจากแหล่งอื่นได้ รัฐพึงจัดสรรงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัยเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง

มหาวิทยาลัยสามารถถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ได้ รวมทั้ง อสังหาริมทรัพย์ที่มี ผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ ของมหาวิทยาลัย โดยให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จัดหาประโยชน์จากที่ ราชพัสดุได้ และรายได้ที่เกิดขึ้นให้ถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยต้องมีระบบบริหารการเงินและระบบบัญชีที่มีประสิทธิภาพ โดยไม่ขัดแย้งกับ มาตรฐานและนโยบายการบัญชีที่รัฐกำหนด การจ่ายเงินต้องทำเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีโดยการ อนุมัติของสภามหาวิทยาลัย และมีกลไกตรวจสอบการใช้จ่ายเงินภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

(๘) การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่ส่งเสริมและ สนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย และระหว่างสถาบันการศึกษา ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

(๙) การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามหลักเสรีภาพทางวิชาการ โดยให้การดำเนินการเสรีถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยมากที่สุด ทั้งนี้ จะต้องสอดคล้องกับนโยบายและ มาตรฐานทางวิชาการที่รัฐกำหนด โดยให้สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหาร มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการทำวิจัย และนำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อ สังคม ชุมชน และประเทศชาติ

(๑๐) การกำกับ ตรวจสอบ ให้มีการกำกับ ตรวจสอบโดยกลไกภายในและภายนอก มหาวิทยาลัย

การกำกับ ตรวจสอบภายใน ให้สภามหาวิทยาลัยวางระเบียบและกลไกเพื่อควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยให้ประชาคมในมหาวิทยาลัยมี ส่วนร่วม

การกำกับ ตรวจสอบภายนอก ให้กระทำโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน กลไก งบประมาณ นโยบายของรัฐบาล และระบบการรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ในกรณีที่มีการ ดำเนินงานของมหาวิทยาลัยขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรม อันดี หรือมีความขัดแย้งเกิดขึ้นภายใน มหาวิทยาลัย หากปล่อยทิ้งไว้จะเกิดความเสียหายต่อสังคมและประเทศชาติโดยรวม ให้รัฐมนตรีที่กำกับ ดูแล นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คำอธิบายกฎหมายการศึกษา : อุดมศึกษา*

๑. ข้อความคิดว่าด้วยอุดมศึกษา

อุดมศึกษา (higher education, tertiary education) แปลตามตัวอักษรได้ว่าการศึกษาระดับสูงสุด (อุดม : ว. สูงสุด, ยิ่ง, เลิศ, มากมาย, บริบูรณ์) ที่ว่าสูงสุดนั้นมีได้หมายความว่า เป็นปลายทางของการศึกษา เนื่องจากการศึกษาไม่มีที่สิ้นสุดตามหลักการศึกษาดลอดชีวิต คำว่าสูงสุด เป็นการพิจารณาในเชิงระดับ (level) และในเชิงความต่อเนื่องจากการศึกษาระดับทุติยภูมิหรือมัธยมศึกษา (secondary education)^๖ เท่านั้น ดังนั้น คำนิยามของอุดมศึกษาจึงมักจะกำหนดขึ้น โดยยึดโยงกับข้อพิจารณาในเชิงระดับอยู่เสมอ โดยองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม แห่งสหประชาชาติ หรือยูเนสโก (UNESCO) ได้ให้นิยามเอาไว้ว่า “อุดมศึกษา” หมายความว่า หลักสูตรการเรียน การฝึกอบรม หรือการฝึกอบรมเพื่อการวิจัยในระดับที่สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษา ที่จัดขึ้นโดยมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบของรัฐรับรองว่าเป็น สถาบันอุดมศึกษา และ/หรือผ่านระบบรับรองคุณภาพการศึกษา^๗ อุดมศึกษาเป็นการศึกษาที่มีการศึกษาระดับมัธยมเป็นพื้นฐาน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เจ็อนไขสำคัญในการศึกษาระดับอุดมศึกษาคือ ต้องมีวุฒิการศึกษาในระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่าเสียก่อน อุดมศึกษามุ่งให้การเรียนรู้ที่มีความซับซ้อนและความชำนาญเฉพาะทางในระดับสูง ซึ่งอาจจะเป็นการเรียนรู้ในสายวิชาการ (academic) หรืออาจเป็นการเรียนรู้ในสายวิชาชีพ (professional) ก็ได้^๘

กฎหมายของไทยมิได้ให้คำนิยามอุดมศึกษาเอาไว้โดยตรง คงมีเพียงการให้คำนิยามเอาไว้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๕ ว่า “อุดมศึกษา” หมายความว่า การศึกษา

* วศิน แดงประดับ นักกฎหมายกฤษฎีกาปฏิบัติการ ฝ่ายข้อมูลกฎหมาย กองกฎหมายไทย งานเขียนนี้เป็นเพียงฉบับร่าง อันเป็นงานส่วนหนึ่งของโครงการเผยแพร่กฎหมายในหมวดกฎหมายการศึกษา ผู้เขียนขอสงวนสิทธิในการคัดลอกหรือนำไปเผยแพร่ต่อจนกว่าจะมีการเผยแพร่ตามโครงการดังกล่าวอย่างเป็นทางการ ทั้งนี้ หากมีข้อแนะนำหรือข้อสังเกต หรือพบข้อผิดพลาดประการใด ผู้เขียนยินดี น้อมรับคำเสนอแนะติชม และจะนำไปปรับปรุงเพื่อความสมบูรณ์ของงานต่อไป

^๖ ยูเนสโกแบ่งการศึกษาในระบบออกเป็น ๘ ระดับ (level 0 – level 8) ดังต่อไปนี้ (๑) การศึกษาขั้นปฐมวัย (๒) การศึกษาขั้นปฐมภูมิ หรือประถมศึกษา (๓) การศึกษาขั้นทุติยภูมิขั้นต้น หรือมัธยมศึกษาตอนต้น (๔) การศึกษาขั้นทุติยภูมิขั้นสูง หรือมัธยมศึกษาตอนปลาย (๕) การศึกษาระดับสูงกว่ามัธยม แต่ต่ำกว่าอุดมศึกษา หรือการศึกษาสายอาชีพที่ต่ำกว่าอุดมศึกษา (๖) อุดมศึกษาหลักสูตรระยะสั้น หรืออนุปริญญา (๗) อุดมศึกษาระดับปริญญาตรี (๘) อุดมศึกษาระดับปริญญาโท และ (๙) อุดมศึกษาระดับปริญญาเอก การกำหนดระดับเป็นลำดับขั้นที่สูงขึ้น (progression of level) นั้น ต้องการแสดงให้เห็นถึงประสบการณ์การเรียนรู้ที่มากขึ้น ตามลำดับขั้น เช่นเดียวกับระดับของความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จะได้รับจากการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งจะมี ความซับซ้อนและความชำนาญเฉพาะทางในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้นเป็นลำดับ การแบ่งกลุ่มหลักสูตรการศึกษา ออกเป็นลำดับขั้นยังแสดงให้เห็นถึงภาพรวมของเส้นทางการศึกษาในระบบ (education pathway) ที่มีอยู่ หลากหลายในระบบการศึกษาของประเทศหนึ่ง ๆ (โปรดดู International Standard Classification of Education ISCED 2011)

^๗ UNESCO Recommendation concerning the Status of Higher-Education Teaching Personnel (1997) para. 1.(a).

^๘ International Standard Classification of Education ISCED 2011 para. 200 - 201.

ในระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา^๕ แต่อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาลักษณะเฉพาะของอุดมศึกษาที่กำหนดเอาไว้ในกฎหมายต่าง ๆ เช่น ลักษณะหลักสูตรที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๘ วรรคสาม^๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ การควบคุมสถาบันที่จัดการศึกษาตามมาตรา ๑๙^๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ การกำหนดคุณสมบัติของผู้ศึกษาที่ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอนุปริญญา พ.ศ. ๒๕๔๘ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ การกำหนดระดับคุณวุฒิของอุดมศึกษา โดยเริ่มตั้งแต่มัธยมศึกษาไปจนถึงระดับปริญญาเอก (เทียบได้กับ ISCED level 5 – level 8 ซึ่งยูเนสโกถือว่าเป็นระดับอุดมศึกษา) ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นต้น จะเห็นได้ว่าเมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้ว ความหมายของอุดมศึกษาในประเทศไทยก็ได้แตกต่างไปจากความหมายสากลแต่อย่างใด

๑.๑ การกิจของอุดมศึกษา

ภารกิจของอุดมศึกษาอาจแบ่งได้เป็นสองประเภท คือ ภารกิจดั้งเดิมหรือภารกิจหลัก (core missions) ซึ่งเกิดขึ้นและพัฒนาควบคู่มากับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา อันได้แก่ การให้การศึกษ การฝึกอบรม การทำวิจัย และให้บริการแก่ชุมชน (to educate, to train, to undertake research and to provide services to community) และภารกิจใหม่ที่เกิดขึ้นมาจากการพัฒนาบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาและความคาดหวังที่สังคมมีมากขึ้นต่อสถาบันอุดมศึกษา โดยที่ประชุมระดับโลกว่าด้วยการอุดมศึกษาซึ่งจัดขึ้นที่กรุงปารีส เมื่อวันที่ ๕ ถึง ๙ ตุลาคม ๒๕๔๑ ซึ่งจัดขึ้นโดยยูเนสโก ได้พิจารณาถึงภารกิจของอุดมศึกษาเอาไว้ สรุปได้ดังนี้^๘

(๑) สร้างความรู้ โดยการสร้างสรรค์ พัฒนา ซึมซับ และเผยแพร่องค์ความรู้ผ่านกระบวนการวิจัยและการสอน และใช้องค์ความรู้ดังกล่าวให้เกิดประโยชน์แก่สังคม

(๒) สร้างคน โดยการผลิต (ให้การศึกษ) บัณฑิตที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีทักษะทางวิชาชีพ เทคโนโลยี และการบริหารจัดการ และผลิตพลเมืองผู้มีความรับผิดชอบที่พร้อมจะตอบสนองความต้องการของทุกภาคส่วนในสังคม

(๓) สร้างโอกาส โดยการให้โอกาสทางการศึกษาในระดับสูง และการศึกษาดลอดชีวิต สร้างโอกาสให้ปัจเจกชนได้พัฒนาตนเองและเปลี่ยนแปลงฐานะทางสังคม เพื่อให้เข้าถึงความเป็นพลเมืองที่สมบูรณ์และเพื่อที่จะมีส่วนร่วมในสังคมอย่างเข้มแข็ง

^๕ คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยใช้คำนิยามนี้เพื่อประกอบการตีความคำว่า “สถาบันอุดมศึกษาเอกชน” ในบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สถานภาพของมหาวิทยาลัยชีวิต (เรื่องเสร็จที่ ๖๘๗/๒๕๓๙)

^๖ สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะในวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ยังมีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูง และการค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม

^๗ มาตรา ๑๙ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

^๘ โปรดดู World Declaration on Higher Education for the Twenty-first Century : Vision and Action (1998) และ Jandhyala B. G.Tilak, “Higher education: a public good or a commodity for trade”, Public Responsibility for Higher Education, UNESCO, 2009, p. 21.

(๔) สร้างชาติ โดยการสร้างพลเมืองที่พร้อมจะเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็ง ในทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม สร้างค่านิยมในสังคมโดยการอบรมให้ความรู้แก่ ประชาชนวัยหนุ่มสาวให้รู้ถึงค่านิยมอันเป็นพื้นฐานของประชาธิปไตย อันจะเป็นการสนับสนุนให้ ประชาธิปไตยหยั่งรากลึกในสังคม อุดมศึกษาช่วยให้เกิดความเข้าใจ ให้คำอธิบาย ให้การอนุรักษ์ เพิ่มพูนและส่งเสริมวัฒนธรรมทั้งในเชิงภูมิภาคและเชิงประวัติศาสตร์ในบริบทของความหลากหลาย และความแตกต่างทางวัฒนธรรม

จะเห็นได้ว่า กรอบภารกิจดั้งเดิมของอุดมศึกษาถูกขยายออกด้วยแนวคิดเรื่องความ รับผิดชอบที่อุดมศึกษาพึงมีต่อสังคม (social responsibility of higher education)^{๕๕} ภารกิจของ อุดมศึกษาจึงไม่จำกัดอยู่เฉพาะการศึกษาวิจัยเพื่อประโยชน์ในการให้การศึกษาแก่ปัจเจกชนหรือ ผลิตภัณฑ์เพื่อป้อนเข้าสู่ตลาดแรงงานเท่านั้น อุดมศึกษาต้องมีส่วนช่วยให้สังคมมีความรู้ความเข้าใจ ในหลายแง่มุม ทั้งเรื่องสังคม เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม และมีความสามารถในการ ตอบสนองต่อสิ่งเหล่านั้น อุดมศึกษาต้องเป็นผู้นำสังคมในการสร้างความรู้สากลเพื่อรับมือกับ ความท้าทายต่าง ๆ อาทิเช่น ปัญหาความมั่นคงทางอาหาร ความมั่นคงทางพลังงาน การเปลี่ยนแปลง ของสภาพอากาศ การบริหารจัดการน้ำ ความเข้าใจและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม หรือการ สาธารณสุข^{๕๖} การศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะต้องไม่เพียงแต่ให้ความรู้ทางวิชาการหรือวิชาชีพเท่านั้น แต่จะต้องให้ความสำคัญกับการสร้างจริยธรรม การสร้างสันติภาพ การปกป้องสิทธิมนุษยชนและ ค่านิยมแห่งประชาธิปไตยด้วย^{๕๗}

ศ.ดร. ปวย อึ้งภากรณ์ ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของหน้าที่ความรับผิดชอบของ อุดมศึกษาเอาไว้ว่า “การสอนจะดีได้ก็ต้องอาศัยว่ามีอะไรใหม่ มีอะไรดีมาสอนเขา การจะมีอะไรดี และใหม่มาสอนก็ต้องได้มาจากการวิจัย การวิจัยจะก้าวหน้าได้ก็ต้องสอนให้เกิดผู้ทรงคุณวุฒิพื้นฐาน มาทำการวิจัยสืบเนื่องกันไป ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับสังคมเป็นไปในลักษณะ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน หากสถาบันอุดมศึกษาทำประโยชน์ให้แก่สังคมน้อย สังคมก็จะหมดศรัทธา ในสถาบันอุดมศึกษา ทำให้ดำเนินการสอนและวิจัยไปไม่ได้สะดวก ถ้าสังคมไม่สนับสนุน สถาบันอุดมศึกษาให้เพียงพอ สังคมนั้นย่อมจะขาดประโยชน์จากการสอนและการวิจัยทางศิลปวิทยา อย่างมาก ทำให้สังคมนั้นมีแต่จะเสื่อมไป”^{๕๘}

กฎหมายจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ของไทยในปัจจุบันต่างก็กำหนดภารกิจ เอาไว้สอดคล้องกับหลักสากล เช่น มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติว่า “มหาวิทยาลัย.. มีวัตถุประสงค์ในการสร้าง พัฒนา ประมวล และประยุกต์องค์ความรู้ ทั้งมวล และดำเนินการให้มีการเรียนรู้ในองค์ความรู้ดังกล่าว รวมตลอดทั้งเผยแพร่ความรู้ ส่งเสริม

^{๕๕} โปรดดู World Conference on Higher Education.2009 Final Report, Paris, UNESCO Headquarters 5 to 8 July 2009.

^{๕๖} 2009 World Conference on Higher Education : The new Dynamics of Higher Education and Research For Societal Change and Development (UNESCO, Paris 5 to 8 July 2009) COMMUNIQUE (8 July 2009) para. 2.

^{๕๗} 2009 World Conference on Higher Education : The new Dynamics of Higher Education and Research For Societal Change and Development (UNESCO, Paris 5 to 8 July 2009) COMMUNIQUE (8 July 2009) para. 4.

^{๕๘} ปวย อึ้งภากรณ์, ทศนะว่าด้วยการศึกษา, กรุงเทพฯ : มูลนิธิโกมลคีมทอง, ๒๕๔๕, น. ๑๒๗-๑๒๘.

ป้องกันและรักษาสุขภาพอนามัย ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และการกีฬา ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมเป็นส่วนรวม” มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๕๗ บัญญัติว่า “มหาวิทยาลัย.. มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพ ชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม^{๑๒} ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู” หรือกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๔ (ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๖) ซึ่งกำหนดให้มหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัยมีภารกิจด้านการสอน การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

๑.๒ เครื่องมือที่จำเป็นต่อการปฏิบัติการกิจของอุดมศึกษา

เพื่อจะสามารถปฏิบัติการกิจที่สังคมคาดหวังเอาไว้ได้ สถาบันอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นสถาบันทางวิชาการและบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาจะต้องได้รับเครื่องมือบางอย่างที่จำเป็น เพื่อให้ภาระความรับผิดชอบดังกล่าวบรรลุผล เครื่องมือที่ว่านั้นมีสองประการ คือ เสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) และความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษา (Institution Autonomy) หลักเสรีภาพทางวิชาการเป็นหลักการที่เกี่ยวกับบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา ในขณะที่หลักความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษาเป็นหลักที่เกี่ยวกับตัวสถาบันอุดมศึกษา^{๑๓}

๑.๒.๑ เสรีภาพทางวิชาการ

ยูเนสโกได้ให้นิยามเสรีภาพทางวิชาการ หมายถึง เสรีภาพของสมาชิกในสถาบันอุดมศึกษา ไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือคณะบุคคล ที่จะแสวงหา พัฒนา และถ่ายทอดความรู้และความคิดเห็นผ่านกระบวนการวิจัย การเรียนการสอน การถกเถียง การเก็บรวบรวมบันทึกและเผยแพร่ การผลิต การสร้างสรรค์ หรือการประพันธ์^{๑๔} เสรีภาพทางวิชาการเป็นเงื่อนไขบังคับก่อนที่สำคัญต่อการที่สถาบันอุดมศึกษาจะดำเนินการกิจด้านการศึกษา วิจัย และให้บริการสังคม สมาชิก

^{๑๒} สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาได้กำหนดกรอบการประเมินคุณภาพการศึกษาด้านการบริการวิชาการแก่สังคม สรุปความได้ว่า บริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง การที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษามีการให้บริการวิชาการ เช่น การให้คำปรึกษา การศึกษา วิจัยค้นคว้า เพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่อง บริการศิษย์เก่าและประชาชนทั่วไป ซึ่งอาจจัดในรูปแบบการให้เปล่า หรือเป็นบริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือข้อมูลที่ย้อนกลับมาพัฒนาปรับปรุงให้เกิดความรู้ใหม่ การถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ เป็นที่พึงและแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสม สอดคล้อง อันก่อให้เกิดความมั่นคง ความเข้มแข็ง และการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชน สังคม ประเทศชาติและนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริมการมีบทบาททางวิชาการและวิชาชีพในการตอบสนอง ชี้นำ และเตือนสติสังคมของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะ โปรดดู สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา ฉบับสถานศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔), สมุทรปราการ : ออฟเซต พลัส จำกัด, ๒๕๕๔, น. ๓๖.

^{๑๓} UNESCO, “Social Responsibility and Academic Freedom and Autonomy”, Thailand’s Higher Education Reform : The Revolution of Academic Freedom and University Autonomy, Bangkok : PARB-PIM LTD., 2002, p. 40.

^{๑๔} CESCR General Comment No.13 : The Right to Education (Art.13), para. 39.

ในสถาบันอุดมศึกษาต้องมีสิทธิที่จะเติมเต็มหน้าที่ของตน โดยไม่ถูกเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม และโดยปราศจากความหวาดกลัวต่อการแทรกแซงหรือแรงกดดันจากรัฐหรืออำนาจใด ๆ^{๙๔} สมาชิกในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นผู้มีเสรีภาพทางวิชาการอาจแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มบุคลากรที่ทำหน้าที่วิจัยและสอนหรือคณาจารย์ และกลุ่มผู้เรียนหรือนักศึกษา^{๙๕}

(๑) เสรีภาพทางวิชาการของคณาจารย์ คณาจารย์ย่อมมีเสรีภาพในการสอน การอภิปรายถกเถียง และดำเนินงานด้านการวิจัย โดยปราศจากการแทรกแซงหรือแรงกดดันใด ๆ แต่ต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพอันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วกัน คณาจารย์ย่อมมีเสรีภาพในการวิจารณ์หรือแสดงความเห็นเกี่ยวกับสถาบันหรือระบบที่ตนทำงานอยู่ มีเสรีภาพที่จะเพิ่มพูนคุณวุฒิหรือทักษะทางวิชาชีพนอกเหนือกรอบการทำงานของตน โดยเท่าที่ไม่ส่งผลกระทบต่อหน้าที่หลักที่มีต่อสถาบันต้นสังกัด และมีสิทธิเข้าร่วมในวงวิชาการหรือเป็นตัวแทนของสถาบันอุดมศึกษา^{๙๖}

เสรีภาพในการสอนและการวิจัยเป็นหัวใจของเสรีภาพทางวิชาการ เพราะสถาบันอุดมศึกษาเป็นศูนย์กลางความคิดและวิทยาการ ความก้าวหน้าทางวิชาการจะเกิดไม่ได้ถ้าปราศจากเสรีภาพในการวิจัยและการสอน^{๙๗} เสรีภาพในการสอนคือการที่ผู้สอนแต่ละคนมีสิทธิที่จะแสดงความรู้ความคิดเห็นโดยสุจริตในสาขาวิชาการต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง โดยไม่มีผู้ใดจะมาขีดวงจำกัดได้ว่าความเห็นอย่างใดควรจะเผยแพร่ อย่างใดไม่ควรจะเผยแพร่ เมื่อผู้สอนได้พิจารณาเนื้อหาอย่างรอบคอบถี่ถ้วนแล้วย่อมมีอิสระในการถ่ายทอดความเห็นนั้นไปสู่นักศึกษาได้โดยปราศจากการแทรกแซง^{๙๘} เช่นเดียวกับการวิจัยที่ย่อมถือเป็นเสรีภาพของผู้ทำวิจัยแต่ละคนที่จะทำการวิจัยในด้านหนึ่งด้านใดภายใต้หลักวิชาชีพสากลว่าด้วยความเข้มงวดในทางวิชาการ (Intellectual Rigor) การแสวงหาข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Inquiry) และจรรยาบรรณของนักวิจัย (Research Ethics) โดยผู้วิจัยมีสิทธิในการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการและบรรยายข้อสรุปการวิจัยในฐานะที่เป็นผู้เขียนหรือผู้เขียนผลงานทางวิชาการร่วม^{๙๙}

สำหรับเสรีภาพในการวิจารณ์หรือแสดงความเห็นเกี่ยวกับสถาบันหรือระบบที่ตนทำงานอยู่นั้น ถือเป็นลักษณะเฉพาะอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา เพราะหากเป็นองค์อื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นองค์กรในระบบราชการด้วยแล้ว การที่บุคลากรหรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

^{๙๔} The Declaration on Academic Freedom and Autonomy of Institutions of Higher Education (Lima, 10 September 1988), para. 3.

^{๙๕} ในบางตำราจะแบ่งกลุ่มผู้มีเสรีภาพทางวิชาการออกเป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา และตัวสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งโดยเนื้อหาแล้ว เสรีภาพทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนของการทำงานวิชาการนั้นเป็นเรื่องเดียวกัน ซึ่งจะได้กล่าวถึงรายละเอียดไว้ในหัวข้อ ๑.๒.๒ ความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษา

^{๙๖} UNESCO Recommendation concerning the Status of Higher-Education Teaching Personnel (1997), para. 27-30.

^{๙๗} วิจิตร ศรีสอ้าน, หลักการอุดมศึกษา, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด, ๒๕๑๘, น. ๕๒.

^{๙๘} ชัยอนันต์ สมุทวณิช, "เสรีภาพทางวิชาการ", วารสารพัฒนบริหารศาสตร์, ปีที่ ๒๗ ฉบับที่ ๔ (ตุลาคม ๒๕๓๐), น. ๗๘๙.

^{๙๙} UNESCO Recommendation concerning the Status of Higher-Education Teaching Personnel (1997), para. 29.

แสดงความคิดเห็นในเชิงขัดแย้งต่อผู้บังคับบัญชาหรือวิพากษ์วิจารณ์บทบาทขององค์กร ผู้บริหารมักจะคิดว่ากำลังประสบกับปัญหาร้ายแรงในการบริหารงานและเริ่มที่จะใช้ระเบียบวินัยเป็นเครื่องมือในการขจัดข้อขัดแย้งนั้น ซึ่งแท้ที่จริงแล้วความขัดแย้งทางความคิดระหว่างผู้บริหารและคณาจารย์นี้มิใช่ปัญหาแต่อย่างใด หากแต่เป็นสัญลักษณ์ที่ดีของการบริหารงานสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีวัตถุประสงค์และลักษณะงานแตกต่างไปจากองค์กรอื่น ๆ^{๒๑}

(๒) เสรีภาพทางวิชาการของนักศึกษา คือ เสรีภาพในการศึกษา (freedom to study) ซึ่งประกอบไปด้วยสิทธิในการเลือกสาขาวิชาที่จะเรียนจากหลักสูตรที่มีอยู่ สิทธิที่จะได้รับการรับรองความรู้และประสบการณ์การศึกษาอย่างเป็นทางการ สิทธิในการแสดงความคิดเห็นหรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารสถาบันอุดมศึกษา^{๒๒} และที่สำคัญคือ สิทธิที่จะไม่ถูกผูกขาดความคิดเพราะหากสถาบันอุดมศึกษาคือชุมชนที่บุคคลสามารถพัฒนาและแลกเปลี่ยนความคิดในบรรยากาศที่ความคิดซึ่งแตกต่างไปจากความเชื่อดั้งเดิม (unorthodox) ไม่ถูกขัดขวางอันใด ชุมชนเช่นว่านั้นก็หาใช้สถานที่โดยเฉพาะของคณาจารย์อันนั้น การที่จะพัฒนาองค์ความรู้ขึ้นมาจำเป็นต้องมีพื้นที่ที่ความคิดสามารถเกิดขึ้นและแสดงออกมาได้โดยเสรี และพื้นที่นั้นมีได้มิได้เฉพาะแต่คณาจารย์ หากแต่มีไว้สำหรับนักศึกษาด้วย^{๒๓} ทั้งนี้ ย่อมหมายความว่า ไม่เฉพาะแต่ผู้สอนเท่านั้นที่จะมีเสรีภาพในการสอนได้อย่างกว้างขวาง ผู้เรียนเองต้องมีเสรีภาพในการศึกษาเท่าเทียมกับผู้สอนด้วย หากผู้สอนตั้งตนเป็นผู้รังแก และทำการสอนโดยมีสมมติฐานว่าผู้เรียนจะเป็นฝ่ายรับแต่อย่างเดียวแล้ววิธีและเนื้อหาของการสอนก็มักจะถูกกำหนดโดยทัศนคติและค่านิยมของผู้สอน การถกเถียงปัญหาในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาสังคมศาสตร์ จะไม่มีขอบเขตกว้างขวางเท่าที่ควรและอาจก่อให้เกิดเผด็จการทางการแสวงหาปัญญาได้^{๒๔}

สำหรับการรับรองเสรีภาพทางวิชาการนั้น แม้กฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในการศึกษา (right to education) รวมไปถึงกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (International Convention on Economic, Social and Cultural Rights – ICESCR) ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี จะไม่มีบทบัญญัติที่รับรองเสรีภาพทางวิชาการเอาไว้โดยตรง แต่ก็มีการยอมรับกันโดยทั่วไปว่าสิทธิในการศึกษาจะถูกใช้ได้อย่างเต็มที่ก็ต่อเมื่อประกอบไปด้วยเสรีภาพทางวิชาการเป็นส่วนหนึ่งเท่านั้น^{๒๕} โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็ได้รับรองเสรีภาพทางวิชาการเช่นกัน โดยรับรองเป็นครั้งแรกเอาไว้ในมาตรา ๔๒^{๒๖} ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

^{๒๑} ชัยอนันต์ สมุทวณิช, "เสรีภาพทางวิชาการ", วารสารพัฒนบริหารศาสตร์, ปีที่ ๒๗ ฉบับที่ ๔ (ตุลาคม ๒๕๓๐), น. ๗๕๔.

^{๒๒} The Declaration on Academic Freedom and Autonomy of Institutions of Higher Education (Lima, 10 September 1988), para. 10.

^{๒๓} Phillip Monypenny, "Toward a Standard for Student Academic Freedom" Law and Contemporary Problems 28 (1963), p. 633-635.

^{๒๔} ชัยอนันต์ สมุทวณิช, "เสรีภาพทางวิชาการ", วารสารพัฒนบริหารศาสตร์, ปีที่ ๒๗ ฉบับที่ ๔ (ตุลาคม ๒๕๓๐), น. ๗๕๐-๗๕๑.

^{๒๕} โปรโตคอล CESCR General Comment No.13 : The Right to Education (Art.13), para. 38 และ UNESCO Recommendation concerning the Status of Higher-Education Teaching Personnel (1997) preamble para. 9.

^{๒๖} มาตรา ๔๒ เสรีภาพในวิชาการย่อมได้รับความคุ้มครอง ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดต่อหน้าที่ของพลเมือง

(๒๕๑๗) และต่อมาได้รับรองไว้ในมาตรา ๔๔^{๗๗} ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (๒๕๔๐) และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (๒๕๕๐) นอกจากนี้ ก็มีการส่งเสริมหรือคุ้มครองเสรีภาพทางวิชาการเอาไว้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น การปฏิรูประบบการจัดการศึกษาจากเดิมที่เน้นผู้สอนเป็นสำคัญ (teacher-centered) ให้กลายเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (learner-centered) ตามมาตรา ๒๒^{๗๘} แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ การสนับสนุนให้คณาจารย์เพิ่มพูนความรู้ คุณวุฒิหรือทักษะทางวิชาชีพ เช่น การให้ลาศึกษาต่อโดยถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๙ วรรคสอง^{๗๙} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือการกำหนดหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาต้องอยู่บนพื้นฐานที่เหมาะสมในเรื่องคุณสมบัติ ความสามารถและประสบการณ์ทางด้านวิชาการ และต้องมีความเท่าเทียมกันสำหรับสมาชิกในสังคมโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม^{๘๐} เช่นกรณีตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ (ออกตามความในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗) ซึ่งกำหนดให้พิจารณาจากระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ ผลการสอน ผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ การจัดให้มีระบบประกันความมั่นคงในอาชีพให้แก่คณาจารย์ โดยกำหนดให้คณาจารย์มีสถานภาพถาวร (tenure) เมื่อได้ผ่านการปฏิบัติหรือทดลองงานในระยะเวลาที่เหมาะสมแล้ว และสถาบันอุดมศึกษาจะเลิกจ้างไม่ได้ トラบใดที่คณาจารย์ยังทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้คณาจารย์ปฏิบัติหน้าที่ได้โดยไม่ต้องกังวลว่าจะถูกเลิกจ้างตามอำเภอใจ หรืออีกนัยหนึ่งคือ การจะเลิกจ้างคณาจารย์จะทำได้ด้วยเหตุผลทางวิชาชีพเท่านั้น^{๘๑} ซึ่งมีข้อสังเกตว่ากฎหมายไทยยังไม่ให้ความคุ้มครองในส่วนนี้เท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณาจารย์ที่มีสถานะเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ระบบประกันความมั่นคงในอาชีพยังรวมไปถึงการกำหนดให้พ้นจากตำแหน่งโดยมาตรการทางวินัยจะมีขึ้นได้เฉพาะกรณีที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติผิดจรรยาบรรณในวิชาชีพเท่านั้น ตัวอย่างเช่น การละทิ้งหน้าที่โดยต่อเนื่อง ขาดไร้สมรรถภาพอย่างยิ่ง

^{๗๗} มาตรา ๔๔ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในทางวิชาการ

การศึกษาอบรม การเรียนการสอน การวิจัย และการเผยแพร่งานวิจัยตามหลักวิชาการ ย่อมได้รับความคุ้มครอง ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดต่อหน้าที่ของพลเมืองหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

^{๗๘} มาตรา ๒๒ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

^{๗๙} สถานสถาบันอุดมศึกษามีอำนาจกำหนดข้อบังคับในการอนุญาตให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งวิชาการลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หรือตามโครงการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการและได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และเงินอื่นในระหว่างลาได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

^{๘๐} UNESCO Recommendation concerning the Status of Higher-Education Teaching Personnel (1997) preamble para. 25.

^{๘๑} UNESCO Recommendation concerning the Status of Higher-Education Teaching Personnel (1997) preamble para. 45-46.

ทำการปลอมแปลงหรือผลิตงานวิจัยอันเป็นเท็จ กระทำความผิดเกี่ยวกับการเงินอย่างร้ายแรง มีพฤติกรรมทางเพศหรือกระทำการอันไม่สมควรกับนักศึกษาหรือบุคลากรอื่นในสถาบัน ทุจริตต่อกระบวนการศึกษา เช่น การให้คะแนนเพื่อแลกเปลี่ยนกับผลประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใด^{๒๖} ซึ่งข้อ ๔^{๒๗} ของประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ (ออกตามความในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗) และประกาศของสภาสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ได้กำหนดไว้ในทำนองเดียวกัน หรือการกำหนดลักษณะการกระทำที่ถือเป็นความผิดทางวินัยอื่น ๆ ที่ต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการใช้เสรีภาพทางวิชาการ อย่างเช่น ต้องไม่มีข้อจำกัดในการแสดงความคิดเห็นตามอำนาจหน้าที่ของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองซึ่งในหลายแง่มุมคือการแสดงความคิดเห็นทางวิชาการ การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในขณะปฏิบัติหน้าที่จึงไม่เป็นเพียงเป็นสิ่งที่คณาจารย์สามารถทำได้ หากแต่เป็นสิ่งที่ต้องกระทำ เพราะอุดมศึกษามีภารกิจในการให้คำตอบหรือชี้ทางออกในปัญหาต่าง ๆ แก่สังคม ซึ่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มิได้กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน อย่างที่ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติ^{๒๘} เป็นต้น

๑.๒.๒ ความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษา

การที่คณาจารย์และนักศึกษาจะใช้เสรีภาพทางวิชาการได้อย่างเต็มที่มีที่สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นกรอบหรือเป็นเสมือนเวทีที่จะให้คณาจารย์และนักศึกษาร่างอยู่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ที่จะต้องมีความสัมพันธ์ที่จะประกัน เกื้อกูล และส่งเสริมให้มีกิจกรรมดังกล่าว กระบวนการและ

^{๒๖} UNESCO Recommendation concerning the Status of Higher-Education Teaching Personnel (1997) preamble para. 50.

^{๒๗} ข้อ ๔ การกระทำความผิดจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาดังต่อไปนี้ให้น้อยให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๓) การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการ

เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

^{๒๘} พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติ ดังต่อไปนี้.

กาลา กาลา

(๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย

บรรยากาศที่เอื้อในการทำงานก็คือความเป็นอิสระที่ปลอดจากการควบคุมแทรกแซงในระดับหนึ่ง^{๓๔} ดังนั้น การจะใช้เสรีภาพทางวิชาการได้เต็มที่จึงต้องการความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษา โดยยูเนสโกได้ให้นิยามความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง อำนาจในการกำหนดตนเองในระดับที่จำเป็นสำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่จะตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ^{๓๕} ความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษาในแง่มุมนี้จึงหมายความถึงเสรีภาพของสถาบันอุดมศึกษาที่จะดำเนินกิจการภายในโดยไม่ถูกควบคุมหรือแทรกแซงจากรัฐบาล ความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องกำหนดขึ้นภายใต้บริบทของการรับรู้และความเข้าใจร่วมกันในบทบาทของอุดมศึกษาที่มีต่อสังคม ความเป็นอิสระจะมีความชอบธรรมก็ต่อเมื่อเป็นเงื่อนไขจำเป็นที่จะช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถปฏิบัติภารกิจของตนผ่านกระบวนการสอน การวิจัย และให้บริการต่อสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ^{๓๖}

การให้ความเป็นอิสระแก่สถาบันอุดมศึกษาจะมีรูปแบบหลัก ๆ คือการที่ส่วนกลาง (กระทรวงการศึกษา) มอบอำนาจในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการและการเงินให้แก่องค์กรกลางที่คั่นอยู่ระหว่างส่วนกลางและสถาบันอุดมศึกษา โดยส่วนกลางจะคงไว้แต่เพียงบทบาทในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ในภาพรวมเท่านั้น^{๓๗} ในกรณีของประเทศไทยคือการที่กระทรวงศึกษาธิการ โดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระจายอำนาจไปยังสภาสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งให้มีอำนาจในการตัดสินใจกิจการภายใน และสงวนอำนาจในเชิงนโยบายและการควบคุมมาตรฐานเอาไว้ที่ส่วนกลาง อันเป็นหลักการที่บัญญัติเอาไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๖ วรรคสอง ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาดำเนินการได้โดยอิสระ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และมาตรา ๓๔ วรรคสาม ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยที่บ่งชี้ถึงความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษาอาจมีมากมายแตกต่างกันไปแล้วแต่มุมมองของนักการศึกษา^{๓๘} แต่โดยหลักแล้วสามารถจัดกลุ่มได้ดังนี้

^{๓๔} ปฐม มณีโรจน์, “วิวัฒนาการและความเป็นอิสระของการจัดการอุดมศึกษาไทย”, ใน กมลพรรณ แสงมหาชัย (บรรณาธิการ), อำนาจอิสระของการบริหารมหาวิทยาลัยไทย, กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, ๒๕๕๕, น. ๔๐-๔๑.

^{๓๕} UNESCO Recommendation concerning the Status of Higher-Education Teaching Personnel (1997) preamble para. 17.

^{๓๖} N.V. Varghese and Michaela Martin, Governance reforms and university autonomy in Asia, Paris : International Institute for Education Planning (IIEP), 2013, p. 18.

^{๓๗} N.V. Varghese and Michaela Martin, Governance reforms and university autonomy in Asia, Paris : International Institute for Education Planning (IIEP), 2013, p. 16.

^{๓๘} เช่น Ashby & Anderson เห็นว่าส่วนประกอบสำคัญของความเป็นอิสระมีหกประการ โดยพิจารณาจากเสรีภาพของสถาบันอุดมศึกษาในเรื่องดังนี้ (๑) การคัดเลือกนักเรียน (๒) การรับบุคคลเข้าทำงาน (๓) การกำหนดมาตรฐานของตัวเอง (๔) การให้ปริญญาบัตร (๕) การกำหนดหลักสูตร และ (๖) การจัดสรร

(๑) การจัดองค์กร ดังที่ได้กล่าวไว้ว่าการให้ความเป็นอิสระแก่สถาบันอุดมศึกษา โดยทั่วไปคือการกระจายอำนาจจากส่วนกลางให้แก่องค์กรที่ทำหน้าที่บริหารสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจะมีอิสระหรือไม่ ในเบื้องต้นจึงต้องพิจารณาว่าสถาบันอุดมศึกษามีอำนาจในการคัดเลือก กำหนดคุณสมบัติ และกำหนดองค์ประกอบ ของคณะบุคคลหรือบุคคลที่จะมา ทำหน้าที่บริหารสถาบันอุดมศึกษาหรือไม่^{๕๐} ในกรณีของประเทศไทย จะเห็นได้จากการที่ พระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ บัญญัติให้มีสภาสถาบันอุดมศึกษาทำหน้าที่ ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา โดยสภาจะประกอบไปด้วยนายกสภา กรรมการ โดยตำแหน่ง และกรรมการที่มาจากการเลือกตั้งหรือแต่งตั้ง โดยคุณสมบัติและการได้มาซึ่งนายกสภา และกรรมการที่มาจากการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งนั้นจะเป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา

ในกรณีของอธิการบดีซึ่งเป็นผู้บริหารสูงสุดของสถาบันอุดมศึกษา รวมไปถึงผู้บริหาร ระดับสูงอื่นของสถาบันอุดมศึกษานั้น หากรัฐบาลหรือส่วนกลางมีอำนาจหรือเข้ามาบีบบังคับในการ แต่งตั้งแล้ว จะเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดการแทรกแซงสถาบันอุดมศึกษาโดยรัฐบาลหรือรัฐมนตรี ที่รับผิดชอบหน่วยงานส่วนกลาง และย่อมส่งผลต่อความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ^{๕๑} การแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวจึงต้องเป็นเรื่องภายในของสถาบันอุดมศึกษา โดยกรณีของประเทศไทยนั้น จะเห็นได้จากการที่พระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ บัญญัติให้อธิการบดี มาจากการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบันอุดมศึกษา และรองอธิการบดีจะมาจากการแต่งตั้งของสภาสถาบันอุดมศึกษาโดยคำแนะนำของอธิการบดี

การจัดองค์กรหมายความรวมถึงการแบ่งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งในกรณีของสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐนั้น จะมีอิสระในการจัดตั้ง รวม หรือยุบเลิกส่วนงาน ภายใน เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติการกิจของสถาบันอุดมศึกษา ในขณะที่สถาบันอุดมศึกษาที่เป็น ส่วนราชการยังคงมีข้อจำกัดในเรื่องดังกล่าว เพราะพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่เป็น ส่วนราชการต่าง ๆ จะกำหนดว่าการจัดตั้ง คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานที่เรียกชื่อ

งบประมาณ ในขณะที่ Frazer เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาใดจะมีความเป็นอิสระหรือไม่ ต้องพิจารณาว่า สถาบันอุดมศึกษานั้นมีอำนาจในเรื่องดังนี้ (๑) สถานะทางกฎหมาย (๒) การดำเนินกิจการ (๓) การกำหนดภารกิจ (๔) การจัดตั้งและการกำหนดองค์ประกอบขององค์กรที่ทำหน้าที่บริหาร (๕) การตัดสินใจทางการเงิน (๖) การจัดจ้างบุคลากร และ (๗) เรื่องทางวิชาการ ในขณะที่นักการศึกษาของประเทศไทย อย่างเช่น วิจิตร ศรีสอ้าน เห็นว่าความเป็นอิสระที่สำคัญได้แก่ (๑) การกำหนดและควบคุมมาตรฐานการศึกษา (๒) การคัดเลือก ผู้เข้าศึกษา (๓) การบริหารบุคลากร และ (๔) การบริหารการเงิน หรือ ปรัชญา เวสารัชช เห็นว่า ความเป็นอิสระ เน้นไปที่ความสามารถในการจัดการกิจการภายในอันได้แก่ (๑) การบริหารสถาบันอุดมศึกษา (การจัดองค์กรและ การบริหารการเงิน) (๒) การบริหารบุคคล (๓) การสอนและการวิจัย (๔) การดำเนินกิจการอื่นที่เป็นภาระหน้าที่ของ สถาบัน อุดมศึกษา (โปรดดู Vuokko Kohtamäki, *Financial Autonomy in Higher Education Institutions*, Tampere (Finland) : Tampere University Press, 2009, p. 70-72., วิจิตร ศรีสอ้าน, *หลักการ อุดมศึกษา*, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด, ๒๕๑๘, น. ๔๗. และ ปรัชญา เวสารัชช, “ความเป็นอิสระ ของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยในกำกับ”, ใน ประภัสสร ดาเวะเศรษฐ์ (บรรณาธิการ), *มหาวิทยาลัยในกำกับ ของรัฐภายใต้ความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้รับบริการและประโยชน์สาธารณะ*, กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, ๒๕๔๖, น. ๑๔-๑๕)

^{๕๐} Vuokko Kohtamäki, *Financial Autonomy in Higher Education Institutions*, Tampere (Finland) : Tampere University Press, 2009, p. 72.

^{๕๑} จรัส สุวรรณเวลา, “Academic Freedom in Countries of Asia”, ใน จรัส สุวรรณเวลา, *ความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยไทย*, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๑, น. ๓๔๖.

อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะจะต้องทำเป็นกฎกระทรวง และการแบ่งส่วนราชการที่มีขนาดเล็กลงกว่านั้นจะต้องทำเป็นประกาศกระทรวง ซึ่งล้วนแต่เป็นเรื่องที่สถาบันอุดมศึกษาไม่มีอำนาจดำเนินการด้วยตนเอง^{๖๒} แต่อย่างไรก็ดี เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการบริหารงานได้ทันต่อความต้องการและความเปลี่ยนแปลงของสังคม จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติการบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจมีมติให้จัดตั้งส่วนงานภายในที่ดำเนินงานจากรายได้ของสถาบันอุดมศึกษาได้เมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการกิจตามวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา โดยทำเป็นประกาศของสถาบันอุดมศึกษา

(๒) การบริหารงานบุคคล บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณาจารย์นั้น เป็นปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษา การบริหารงานบุคคลในส่วนที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา เช่น การกำหนดอัตราเงินเดือน การคัดเลือก การบรรจุแต่งตั้ง การพิจารณาความดีความชอบ การวางแผนมาตรฐานการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ และการรักษาวินัย เป็นต้น ในประเทศที่ให้สถาบันอุดมศึกษาความเป็นอิสระ สถาบันอุดมศึกษาจะมีการบริหารงานบุคคลเป็นเอกเทศจากระบบราชการ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถดึงดูดนักวิชาการเข้าสู่ระบบ รวมไปถึงรักษานักวิชาการที่มีอยู่ไว้ได้ โดยระบบการบริหารงานบุคคลของสถาบันอุดมศึกษาจะต้องสามารถแข่งขันกับหน่วยงานอื่นของรัฐและภาคเอกชนได้^{๖๓}

หลักความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลของสถาบันอุดมศึกษาบัญญัติเอาไว้ในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ความว่า “การผลิตและพัฒนา คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนา มาตรฐาน และจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการบริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงานของรัฐในสถานศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่ง และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง” โดยกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่สำคัญนั้นก็ ได้แก่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งนอกจากจะมีขึ้นเพื่อให้ระบบการบริหารงานบุคคลของสถาบันอุดมศึกษาอยู่ภายใต้การดูแลขององค์กรเดียวตามที่ปรากฏในหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติแล้ว ยังมีขึ้นเพื่อเป็นแรงจูงใจแก่บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถอันเป็นที่ต้องการของสถาบันอุดมศึกษา พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้อำนาจแก่สถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาผู้บริหาร คณาจารย์และบุคลากรอื่น สร้างขวัญและกำลังใจ สร้างคุณธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ และมุ่งที่จะทำให้นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาปฏิบัติงานในภาระหน้าที่อย่างมีคุณภาพ มุ่งที่จะสงวนบุคลากรให้อยู่กับสถาบันอุดมศึกษาต่อไปแต่ในขณะเดียวกันก็จะกระตุ้นให้บุคลากรเหล่านั้นต้องปรับตัวให้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงด้วย พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ต้องการกระจายอำนาจไปยังสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้สามารถกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการของตนเองในเรื่องการบริหารงานบุคคล การคัดเลือกบุคคลบนพื้นฐานของระบบคุณธรรมและความเสมอภาค โดยสอดคล้องกับภารกิจและปรัชญาการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ เสรีภาพทางวิชาการ และความเป็นเลิศ

^{๖๒} สุรพล นิติไกรพจน์, “มหาวิทยาลัยไทยในรูปองค์กรมหาชนอิสระ : กรณีตัวอย่างของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี”, ใน รวมบทความทางวิชาการเนื่องในโอกาสครบรอบ ๔๐ ปี ศาสตราจารย์ไพโรจน์ ชัยนาม, กรุงเทพฯ : คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๕, น. ๔๓๓-๔๓๔.

^{๖๓} วิจิตร ศรีสอ้าน, หลักการอุดมศึกษา, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด, ๒๕๑๘, น. ๕๖.

ทางวิชาการ ทั้งนี้ ภายใต้การกำกับของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด^{๔๔}

ในกรณีสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐนั้นการบริหารงานบุคคลย่อมเป็นไปตามข้อบังคับที่ออกโดยสภาสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ^{๔๕} แต่สำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการนั้นการบริหารงานบุคคลจะเป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งต้องเป็นไปตามมาตรฐานการบริหารงานบุคคลที่กำหนดขึ้นโดยคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ (๓)^{๔๖} และมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง^{๔๗} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗^{๔๘}

(๓) การบริหารงานวิชาการ ในการปฏิบัติภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอน การวิจัย รวมตลอดจนการให้บริการทางวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ ล้วนแต่เป็นกิจกรรมทางวิชาการทั้งสิ้น สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีความเป็นอิสระในการบริหารงานวิชาการ

^{๔๔} Thai Higher Education : Policy & Issue, p. 6 <<http://www.inter.mua.go.th>>

^{๔๕} เช่น พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๖ (๔) บัญญัติให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่น การบรรจุแต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน ระเบียบวินัย การลงโทษ การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง หรือพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๕ (๒) บัญญัติให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ข้อบังคับว่าด้วยสิทธิและสวัสดิการพนักงานมหาวิทยาลัย

^{๔๖} มาตรา ๑๔ ก.พ.อ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐.

(๓) กำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคล วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ และการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

^{๔๗} มาตรา ๑๗ หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ และการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา

^{๔๘} มีข้อสังเกตว่า ในชั้นการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. (ต่อมาได้เปลี่ยนจากคำว่ามหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษา) ซึ่งเสนอโดยสำนักงานปฏิรูปการศึกษานั้น เดิมทีแล้วสำนักงานปฏิรูปการศึกษาประสงค์จะให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย หรือ ก.ม. (ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือ ก.พ.อ.) มีอำนาจในการกำหนดกฎเกณฑ์ ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ และการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย แต่คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าจะทำให้มหาวิทยาลัยขาดอิสระและความคล่องตัวในการบริหารงาน จึงแก้ไขให้ ก.พ.อ. มีอำนาจเพียงกำหนดกรอบมาตรฐานในเรื่องดังกล่าวเท่านั้น และให้สภาสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้มีอำนาจกำหนดข้อบังคับในเรื่องดังกล่าวโดยให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษามีความคล่องตัวและเหมาะสมกับการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง (บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๔๓-๖๔๔/๒๕๔๕))

ดังกล่าวเพื่อตอบสนองปัญหาและความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว^{๔๔} การบริหารงานด้านการเรียนการสอนนั้น เริ่มตั้งแต่การกำหนดหลักสูตร การคัดเลือกนักศึกษา ซึ่งโดยปกติจะถือเอาความเสมอภาคและความเหมาะสมทางด้านวิชาการเป็นหลัก^{๔๕} การกำหนดวิธีการในการเรียนการสอน การกำหนดหลักเกณฑ์การทดสอบความรู้ การเทียบโอนหน่วยกิต ไปจนถึงการอนุมัติปริญญา และในส่วนของการบริหารงานวิจัย เริ่มตั้งแต่การกำหนดนโยบาย ทิศทาง และแผนงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา การส่งเสริมในลักษณะของการจัดสรรทุนในการทำวิจัย หรือการประสานงานกับหน่วยงานวิจัยภายนอกที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัย การพิจารณาให้ตำแหน่งทางวิชาการ ไปจนถึงการนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ หรือหาประโยชน์จากผลการวิจัย การบริหารงานวิชาการที่กล่าวมาทั้งหมดนี้จะต้องเป็นเรื่องภายในของสถาบันอุดมศึกษา และอำนาจการตัดสินใจในขั้นสุดท้ายจะต้องอยู่ที่สภาสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ เป็นหลัก หลักการดังกล่าวได้รับการรับรองเอาไว้ในมาตรา ๓๖ วรรคสอง^{๔๖} แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ^{๔๗}

จะเห็นได้ว่าการบริหารงานบุคคลกับการบริหารงานวิชาการต่างมีความสัมพันธ์โดยตรงกับคุณภาพการศึกษา ความเชี่ยวชาญของคณาจารย์ในสังกัดต้องสัมพันธ์กับหลักสูตรการศึกษาและนโยบายด้านการวิจัย ซึ่งปัจจัยดังกล่าวจะสะท้อนถึงเอกลักษณ์หรือจุดเด่นทางวิชาการ

^{๔๔} วัลย์รัฐ วรเทพพิทักษ์, "อำนาจอิสระของมหาวิทยาลัยในการบริหารงานวิชาการและงานทั่วไป", ใน กมลพรรณ แสงมหาชัย (บรรณาธิการ), อำนาจอิสระของการบริหารมหาวิทยาลัยไทย, กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, ๒๕๔๕, น. ๗๗.

^{๔๕} ตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (International Convention on Economic, Social and Cultural Rights – ICESCR) นั้น สิทธิในการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องเป็นการศึกษาแบบให้เปล่า (free) และหากเป็นการศึกษาระดับปฐมภูมิจะต้องเป็นการศึกษาภาคบังคับด้วย (free and compulsory) แต่สิทธิในการเข้าถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น รัฐภาคีมีเพียงหน้าที่จัดให้สามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมบนพื้นฐานของความสามารถเท่านั้น (Higher education shall be made equally accessible to all, on the basis of capacity)

^{๔๖} มาตรา ๓๖ ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา ๒๑

ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถาบันศึกษาดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ

^{๔๗} ตัวอย่างเช่น พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๓ บัญญัติให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย (มาตรา ๑๓ (๓)) จัดให้มีการพัฒนาทางวิชาการและการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการนำผลงานทางวิชาการ ผลการวิจัย และทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ให้เป็นประโยชน์ (มาตรา ๑๓ (๕)) จัดให้มีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ทุนการศึกษา ทุนการวิจัย และทุนอุดหนุนกิจการอื่นตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย (มาตรา ๑๓ (๖)) และมาตรา ๒๑ บัญญัติให้ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจในการกำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางในการพัฒนาของมหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย (มาตรา ๒๑ (๑)) ออกข้อบังคับเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย (มาตรา ๒๑ (๒)) อนุมัติการให้ปริญญา อนุมัติการประกาศนียบัตร และปริญญาเกียรตินิยม (มาตรา ๒๑ (๕)) พิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการ (มาตรา ๒๑ (๘) และ (๙)) อนุมัติการรับหรือการยกเลิกการเข้าสมทบ การจัดการศึกษาร่วม ของสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่น อนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา (มาตรา ๒๑ (๑๑))

ของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ นอกจากนี้ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องกำหนดหลักเกณฑ์การได้ตำแหน่งทางวิชาการหรือการได้ผลประโยชน์อื่นใดของคณาจารย์โดยยึดโยงกับผลงานทางวิชาการเป็นหลัก และต้องกำหนดสัดส่วนการปฏิบัติงานระหว่างการสอนและการทำวิจัย รวมไปถึงให้การสนับสนุนทุนในการทำวิจัยและการหาผลประโยชน์การงานวิจัย เพราะมีเช่นนั้นแล้ว ก็จะไม่มีความมุ่งใจแก่คณาจารย์ที่จะพัฒนางานทางวิชาการของตนเอง และจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระยะยาว หรือในส่วนของจำนวนนักศึกษาที่สถาบันรับเข้าศึกษาในแต่ละปีก็จะมีผลต่อคุณภาพการศึกษาเช่นกัน เพราะหากสถาบันอุดมศึกษาเปิดรับนักศึกษาจำนวนมากโดยไม่สอดคล้องกับจำนวนคณาจารย์หรือลักษณะของการเรียนการสอน ย่อมส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาไม่ได้ และในขณะเดียวกันคณาจารย์ที่มีสัดส่วนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษาย่อมมีภาระต้องรับผิดชอบงานประจำ อย่างเช่นงานสอน เป็นจำนวนมาก คณาจารย์เหล่านั้นย่อมไม่มีโอกาสที่จะพัฒนาองค์ความรู้โดยการทำงานวิจัย^{๕๓} ศ.ดร. ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานบุคคลและการบริหารงานวิชาการกับคุณภาพการศึกษาเอาไว้ว่า “อาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่จะสอนวิชาชั้นอุดมศึกษา จำเป็นต้องมีคุณวุฒิสูงจึงจะสามารถถ่ายทอดศิลปวิทยาให้แก่ศิษย์ของตนได้ดี.. (และ) จะต้องมียุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียน เพราะวิธีการถ่ายทอดความรู้ที่นั่น คือความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างอาจารย์กับศิษย์ หากความสัมพันธ์นี้ไม่มีได้ เพราะจำนวนนักเรียนมากเกินไป จำนวนครูน้อยเกินไป จะขาดความสำคัญยิ่งยวดไปในสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น.. อีกด้านหนึ่ง พื้นความรู้ของนักเรียนจากชั้นมัธยมจะต้องดีถึงขนาดเพราะมีเวลานั้นแล้วจะศึกษาให้ลึกซึ่งต่อไปในชั้นสูงสุดมิได้.. หลักสูตรชั้นอุดมศึกษาย่อมแตกต่างกับหลักสูตรประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา คือต้องมีวิวัฒนาการอยู่เสมอ เนื่องด้วยเป็นชั้นวิทยาการยอดทุกสาขาวิชาย่อมเกิดมีเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้นักเรียนและอาจารย์เดินตามวิทยาการทัน หลักสูตรชั้นอุดมจึงจำเป็นต้องคล่องตัว เปลี่ยนแปลงได้ไปตามกาลสมัยโดยไม่ต้องผูกพันเป็นข้อบังคับหรือกฎที่ตายตัว.. (โดยสรุปคือ) มหาวิทยาลัยจะสอนได้ดีก็必须有คณาจารย์ดี ศิษย์มีความรู้พอสมควร จำนวนพอเหมาะพอสม หลักสูตรคล่องตัวและสมสมัย และการสอนถูกต้องตามเป้าหมาย.. ระบบที่เหมาะสมแก่การบริหารมหาวิทยาลัยนั้น คือระบบที่ให้อิสรภาพแก่อาจารย์ และผู้บริหารงานมหาวิทยาลัย อำนาจให้มีความคล่องตัวในการเลือกอาจารย์ ในการแต่งตั้งและกำหนดเงินเดือนอาจารย์ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ฯลฯ”^{๕๔}

(๔) การบริหารการเงินและทรัพย์สิน หลักเกณฑ์ที่สำคัญที่สุดอันเป็นหัวใจของหลักประกันความเป็นอิสระขององค์กรกระจายอำนาจทุกระดับ รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษา ก็คือหลักประกันในการที่จะต้องได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากรัฐ และการกำหนดเงื่อนไขในการใช้จ่ายเงินเหล่านั้นด้วยความคล่องตัว ในกรณีที่เงินรายได้ส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษามาจากเงินอุดหนุนของรัฐ ระดับความเป็นอิสระก็ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขในการให้และการใช้จ่ายเงินอุดหนุนดังกล่าว มีความเข้มงวดรัดกุมเพียงใด และเงินดังกล่าวมีลักษณะเป็นเงินอุดหนุนที่ให้มาเป็นเงินก้อน (block grant) หรือให้มาโดยมีการกำหนดแผนการใช้จ่ายมาด้วยล่วงหน้า และขึ้นอยู่กับว่าการควบคุมการใช้จ่ายเงินนั้นเป็นการควบคุมก่อนจ่าย ในลักษณะการขออนุมัติ หรือว่าเป็น

^{๕๓} UNESCO, Report of Sir Charles Darwin on Thailand (first part), p.14.

^{๕๔} ป๋วย อึ๊งภากรณ์, ทัศนะว่าด้วยการศึกษา, กรุงเทพฯ : มูลนิธิโกลบอลทิมทอง, ๒๕๔๕, น. ๑๒๘-๑๓๒.

การตรวจสอบความถูกต้องภายหลังจากที่ได้มีการจ่ายเงินไปแล้ว^{๕๔} หากจะให้สถาบันอุดมศึกษา มีความคล่องตัว เงินอุดหนุนจากรัฐควรจ่ายในลักษณะที่ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ ควบคุมตัวเอง ไม่ต้องมีการตรวจก่อนจ่ายแบบหน่วยงานราชการทั่วไป และไม่ต้องอยู่ในบังคับแห่ง ระเบียบราชการปกติ แต่ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาออกระเบียบข้อบังคับเองตามลักษณะที่ ความเป็นอิสระในการบริหารการเงินและทรัพย์สินจะมีมากเพียงใดยังสามารถพิจารณาได้จากการที่ สถาบันอุดมศึกษาได้มาซึ่งทรัพย์สินโดยช่องทางอื่นนอกจากเงินอุดหนุนจากรัฐ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินดังกล่าว ในระบบที่มีการกระจายอำนาจทางการเงินจากส่วนกลาง มาให้แก่สถาบันอุดมศึกษามาก ก็จะเห็นได้ว่าสถาบันอุดมศึกษามีช่องทางในการได้มาซึ่งทรัพย์สิน มากขึ้น และสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินได้มากขึ้น^{๕๕} นอกจากนี้ สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้อง ได้รับสถานะทางกฎหมายเป็นนิติบุคคล เพราะการเป็นนิติบุคคลแยกออกมาจากส่วนกลางนั้น ย่อมหมายถึงความเป็นอิสระอยู่ในตัวเอง และจะทำให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถถือครองทรัพย์สิน เป็นของตนเอง สามารถทำนิติกรรม สามารถเป็นคู่กรณีในกระบวนการทางศาล รวมไปถึงการ ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับทรัพย์สินได้ด้วยตนเอง^{๕๖}

มาตรา ๖๐^{๕๗} แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้รับรอง หลักประกันในการที่สถาบันอุดมศึกษาจะได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากรัฐ และการกำหนด เงื่อนไขในการจ่ายเงินเหล่านั้นด้วยความคล่องตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เป็นสถาบันอุดมศึกษา ในกำกับของรัฐ มาตรา ๖๐ (๕) กำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณในรูปของเงินอุดหนุนทั่วไป (block grant) ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจะสามารถบริหารเงินก่อนนี้ได้อย่างอิสระ ภายใต้กรอบภารกิจ ของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ^{๕๘} ในขณะที่มาตรา ๓๖ และมาตรา ๕๙^{๕๙} แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา

^{๕๔} สุรพล นิติไกรพจน์, “มหาวิทยาลัยไทยในรูปองค์กรมหาชนอิสระ : กรณีตัวอย่างของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี”, ใน รวมบทความทางวิชาการเนื่องในโอกาสครบรอบ ๘๐ ปี ศาสตราจารย์ ไพโรจน์ ชัยนาม, กรุงเทพฯ : คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๕, น. ๔๓๔-๔๓๕.

^{๕๖} ป้าย อังภากรณ์, ทศนะว่าด้วยการศึกษา, กรุงเทพฯ : มูลนิธิโกมลคีมทอง, ๒๕๔๕, น. ๙๐.

^{๕๗} Vuokko Kohtamäki, Financial Autonomy in Higher Education Institutions, Tampere (Finland) : Tampere University Press, 2009, p. 78.

^{๕๘} Vuokko Kohtamäki, Financial Autonomy in Higher Education Institutions, Tampere (Finland) : Tampere University Press, 2009, p. 77.

^{๕๙} มาตรา ๖๐ ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุด ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา ดังนี้

ลลลล

(๔) จัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการและงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐ ตามนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและภารกิจของสถานศึกษา โดยให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณและ ทรัพยากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงคุณภาพและความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

(๕) จัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐ ที่เป็นนิติบุคคลและเป็นสถานศึกษาในกำกับของรัฐ หรือองค์การมหาชน

^{๖๐} เช่น มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติ ให้เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปีเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจตาม มาตรา ๒๔ (๕) ในการออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารการเงิน แต่มาตรา ๒๐ ได้กำหนดกรอบให้บรรดารายได้และ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗ เท่านั้น

แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ได้รับรองให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการบริหารทรัพย์สิน โดยกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีสภาพนิติบุคคล และมีอิสระในการบริหารทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของสถาบันอุดมศึกษาได้เอง เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการจัดทำบริการสาธารณะด้านการศึกษา และเป็นการลดภาระงบประมาณที่รัฐต้องอุดหนุนกิจการของสถาบันอุดมศึกษาในระบบงบประมาณปกติ^{๖๖} นอกจากนี้ กฎหมายจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐจะให้อำนาจแก่สถาบันอุดมศึกษาในการหารายได้ด้วยการกู้ยืมเงิน หรือออกพันธบัตรเพื่อการลงทุน แต่สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการจะไม่มีอำนาจดังกล่าวเนื่องจากมาตรา ๒๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กำหนดให้ส่วนราชการใด ๆ นอกจากกระทรวงการคลังจะทำการก่อหนี้ผูกพันที่เป็นการกู้ยืมเงินหรือการค้าประกันมิได้ เว้นแต่ในกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ ตริ ซึ่งเป็นกรณีรัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่นิติบุคคลมีความจำเป็นต้องกู้ยืมเงินเพื่อใช้ดำเนินกิจการ

ในหลักการ สถาบันอุดมศึกษาจะมีความเป็นอิสระจะต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อยดังที่กล่าวมานั้น แต่อย่างไรก็ดี ตัวสถาบันอุดมศึกษาและความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งย่อมมีความแตกต่างกันไปตามสภาพเศรษฐกิจ ประวัติศาสตร์ ระบบกฎหมายและการเมืองในแต่ละภูมิภาค ซึ่งหมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะมีโครงสร้างและสาระที่แตกต่างกันไปตามพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ที่ต่างกัน โดยประวัติศาสตร์ดังกล่าวจะมีอิทธิพลและจะสะท้อนถึงความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษาในภูมิกษณนั้น ๆ^{๖๗} หรือแม้สถาบันอุดมศึกษาในภูมิภาคเดียวกันก็อาจมีความเป็นอิสระแตกต่างกันไปตามประเภทของสถาบันอุดมศึกษา^{๖๘} ในกรณีของประเทศไทยซึ่งสถาบันอุดมศึกษามีได้พัฒนาขึ้นมาจากการรวมตัวกันของผู้เชี่ยวชาญหรือนักปราชญ์อย่างในภูมิภาคอื่น ๆ หากแต่เกิดขึ้นจากความต้องการให้การศึกษาแก่ชนชั้นสูงและพัฒนากำลังคนเพื่อเข้าทำงานในภาครัฐ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศไทย

^{๖๖} มาตรา ๓๖ ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา ๒๑

มาตรา ๕๕ ให้สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุ ตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถานศึกษา และเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และภารกิจหลักของสถานศึกษา

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลได้มาโดยมีผู้ทศให้ หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถานศึกษา ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษาหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

^{๖๗} บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การจัดหาประโยชน์จากที่ราชพัสดุที่มหาวิทยาลัยปกครองดูแล (เรื่องเสร็จที่ ๑๖๒/๒๕๕๔)

^{๖๘} Vuokko Kohtamäki, *Financial Autonomy in Higher Education Institutions*, Tampere (Finland) : Tampere University Press, 2009, p. 69.

^{๖๙} UNESCO Recommendation concerning the Status of Higher-Education Teaching Personnel (1997) preamble para. 17.

มีพัฒนาการทางประวัติศาสตร์มาจากโรงเรียนปกรอง โรงเรียนมหาตมะเล็กหลวง และโรงเรียนข้าราชการพลเรือนตามลำดับ^{๖๔} ดังนั้น การกิจของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในยุคก่อตั้งจึงจำกัดอยู่เฉพาะการให้การศึกษาเพื่อผลิตแรงงานตอบสนองความต้องการของรัฐ และเมื่อมีพระราชบัญญัติรองรับสถานภาพของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็ได้มีการกำหนดภารกิจเอาไว้เฉพาะการสอน (ผลิตแรงงาน) โดยไม่รวมถึงภารกิจด้านการวิจัยและบริการสังคมแต่อย่างใด^{๖๕} ประกอบกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีการบริหารงานในระบบราชการมาโดยต่อเนื่อง ด้วยเหตุดังกล่าวในประเทศไทยไม่เพียงแต่เสรีภาพทางวิชาการและความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษาจะมีได้เกิดขึ้นและพัฒนาไปพร้อมกับการเกิดขึ้นของสถาบันอุดมศึกษาเท่านั้น แต่ในปัจจุบันนักการศึกษาและบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาบางส่วนยังคงยึดติดกับลักษณะความเป็นราชการอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานะความเป็นข้าราชการ^{๖๖} ทั้งที่ความเป็นข้าราชการของคณาจารย์นั้นถือเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา อย่างเช่นในการประเมินผลการปฏิบัติงานในกรณีที่มีผู้ปฏิบัติงานไม่สามารถทำได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งในกรณีที่ผู้รับการประเมินเป็นข้าราชการแม้จะมีมาตรการทางกฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาสามารถสั่งให้ออกจากราชการได้ในกรณีที่ข้าราชการไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพเป็นที่น่าพอใจได้ก็ตาม^{๖๗} แต่ในทางปฏิบัติผู้บังคับบัญชาก็ไม่ค่อยใช้มาตรการนี้เพราะเห็นแก่หน้ากันหรือมีความเห็นใจผู้ใต้บังคับบัญชา^{๖๘} ทั้ง ๆ ที่คณาจารย์มีหน้าที่ความรับผิดชอบที่สำคัญในการพัฒนาตนเองให้เท่าทันวิชาความรู้อยู่เสมอ คณาจารย์ที่หยุดพัฒนาตนเองในขณะที่วิชาความรู้ก้าวหน้าอยู่เสมอนั้นก็เท่ากับประโยชน์ของคณาจารย์คนนั้นเสื่อมลงไปทุกวัน^{๖๙} การยึดติดในระบบราชการจึงเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ก่อให้เกิดลักษณะเฉพาะของสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย คือพยายามที่จะปฏิบัติ

^{๖๔} ปฐม มณีโรจน์, “วิวัฒนาการและความเป็นอิสระของการจัดการอุดมศึกษาไทย”, ใน กมลพรรณ แสงมหาชัย (บรรณาธิการ), อำนวยการอิสระของการบริหารมหาวิทยาลัยไทย, กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, ๒๕๔๕, น. ๑๐-๑๗.

^{๖๕} พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๗๗

มาตรา ๔ ให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาและค้นคว้าในศาสตร์ต่าง ๆ โดยมุ่งส่งเสริมวิชาชีพชั้นสูง และทำนุบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ

^{๖๖} โปรตุเกส ประชญา เวสารัชช, “ความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยในกำกับ”, ใน ประภัสสร ดาเวเศเรชชี่ (บรรณาธิการ), มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐภายใต้ความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้รับบริการและประโยชน์สาธารณะ, กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, ๒๕๔๖, น. ๒๒.

^{๖๗} พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๕๗ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดมีกรณีดังต่อไปนี้ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๘ หรือสภาสถาบันอุดมศึกษาสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุดุแทน

๑) ๒) ๓) ๔) ๕) ๖) ๗) ๘) ๙) ๑๐) ๑๑) ๑๒) ๑๓) ๑๔) ๑๕) ๑๖) ๑๗) ๑๘) ๑๙) ๒๐)

(๗) ไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้

^{๖๘} สุรพล นิติไกรพจน์ และเอกศักดิ์ คงตระกูล, “การประเมินบุคคลของมหาวิทยาลัยในกำกับและเงื่อนไขการต่อสัญญาจ้าง”, ใน ประภัสสร ดาเวเศเรชชี่ (บรรณาธิการ), มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐภายใต้ความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้รับบริการและประโยชน์สาธารณะ, กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, ๒๕๔๖, น. ๒๒.

^{๖๙} ปวย อึ้งภากรณ์, ทัศนะว่าด้วยการศึกษา, กรุงเทพฯ : มูลนิธิโกลด์คิมทอง, ๒๕๔๕, น. ๑๒๓-๑๒๔.

ภารกิจของอุดมศึกษาให้สมบูรณ์แต่ยังคงยึดกรอบและวัฒนธรรมของระบบราชการอยู่ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือความพยายามในการประนีประนอมสถานะของคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐที่เปลี่ยนโครงสร้างไปเป็นมหาวิทยาลัยในสังกัดของรัฐ ให้ยังคงสถานะเป็นข้าราชการอยู่นั่นเอง

๑.๓ ความรับผิดชอบของสถาบันอุดมศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา

เสรีภาพทางวิชาการและความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษามีได้เป็นจุดหมายปลายทางโดยตัวเอง แต่อยู่ในฐานะของวิธีหรือเครื่องมือเพื่อบรรลุจุดหมายปลายทาง คือ เพื่อรังสรรค์และธำรงความเป็นสากลและความเป็นเลิศของความรู้^{๗๑} ดังนั้น การมีเสรีภาพทางวิชาการของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและความเป็นอิสระในการจัดการตนเองของสถาบันอุดมศึกษาจะต้องตามมาด้วยความรับผิดชอบต่อสาธารณะเสมอ^{๗๒} ในส่วนของคณาจารย์ผู้มีเสรีภาพทางวิชาการนั้น จะต้องใช้เสรีภาพดังกล่าวควบคู่ไปกับสำนึกในหน้าที่ของตนในฐานะนักวิชาการ กล่าวคือ จะต้องทำการสอน การวิจัย และงานวิชาการต่าง ๆ อย่างสอดคล้องกับจรรยาบรรณและมาตรฐานทางวิชาชีพ^{๗๓} ต้องให้ความเคารพแก่เสรีภาพทางวิชาการของผู้อื่น ต้องยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างและหากเป็นการสมควร ก็จะต้องให้คำตอบแก่ปัญหาที่สังคมกำลังเผชิญอยู่ รวมไปถึงหน้าที่ในการรักษามรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมด้วย^{๗๔} สำหรับในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาที่มีอิสระในการจัดการตนเองนั้น จะต้องปฏิบัติภารกิจให้เป็นที่ประจักษ์แก่สังคม ต้องสนับสนุนการใช้เสรีภาพทางวิชาการ ต้องจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม สร้างหลักสูตรหรือกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการของสังคม สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างโอกาสในการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้สำเร็จการศึกษา พัฒนามาตรฐานและองค์ความรู้ไปสู่ระดับสากล บริหารกิจการอย่างซื่อตรงและตรวจสอบได้ และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า^{๗๕} และเพื่อให้ภารกิจดังกล่าวมานั้นเกิดขึ้นจริง นอกเหนือไปจากการที่สถาบันอุดมศึกษาเองจะต้องดำเนินกิจการต่าง ๆ ด้วยความถูกต้อง เหมาะสม เป็นธรรม และจะต้องมีความโปร่งใสและใช้กระบวนการมีส่วนร่วมให้มากที่สุดแล้ว^{๗๖} จำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดมาตรการที่สมดุลระหว่างความเป็นอิสระกับการถูกตรวจสอบได้ของสถาบันอุดมศึกษา โดยระบบตรวจสอบที่ใช้กันมากคือ “การประกันคุณภาพการศึกษา (quality assurance)” ซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดตาม

^{๗๑} ปฐม มณีโรจน์, “วิวัฒนาการและความเป็นอิสระของการจัดการอุดมศึกษาไทย”, ใน กมลพรรณ แสงมหาชัย (บรรณาธิการ), อำนวยการอิสระของการบริหารมหาวิทยาลัยไทย, กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, ๒๕๔๔, น. ๗.

^{๗๒} UNESCO Recommendation concerning the Status of Higher-Education Teaching Personnel (1997) preamble para. 17.

^{๗๓} ตัวอย่างการควบคุมจรรยาบรรณและมาตรฐานทางวิชาชีพของคณาจารย์ เช่น การใช้อำนาจของ ก.พ.อ. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ออกประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ หรือประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑

^{๗๔} UNESCO Recommendation concerning the Status of Higher-Education Teaching Personnel (1997) preamble para. 33.

^{๗๕} UNESCO Recommendation concerning the Status of Higher-Education Teaching Personnel (1997) preamble para. 22.

^{๗๖} CESCR General Comment No.13 : The Right to Education (Art.13), para. 40.

และประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา (monitoring and evaluation) โดยรัฐหรือส่วนกลาง^{๗๗}

ยูเนสโก โดยสถาบันระหว่างประเทศด้านการวางแผนการศึกษา (International Institute for Educational Planning : IIEP) อธิบายถึงความเป็นมาและหลักการของการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา สรุปได้ว่า^{๗๘} การขยายตัวอย่างรวดเร็วของอุดมศึกษาทำให้วันวันจะยิ่งเกิดช่องว่างในคุณภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมากขึ้น การเกิดขึ้นของมหาวิทยาลัยห้องแถว (diploma mills) หรือการซื้อขายปริญญาบัตรด้วยวิธีการต่าง ๆ ก็ก่อให้เกิดคำถามต่อคุณภาพของอุดมศึกษาเช่นกัน หรือในบางกรณี คุณภาพอุดมศึกษาที่ตกต่ำลงอาจเกิดจากข้อจำกัดทางเศรษฐกิจ เพราะรัฐ ๆ หนึ่งซึ่งมีทรัพยากรจำกัดอาจให้ความสำคัญแก่การศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่าอุดมศึกษา ปัจจัยเหล่านี้เรียกร้องให้มีการสร้างระบบที่จะให้หลักประกันแก่คุณภาพของอุดมศึกษา โดยถือเป็นความรับผิดชอบของรัฐและสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ ที่จะต้องพัฒนาและจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น การประกันคุณภาพการศึกษาแบ่งออกได้เป็น (๑) การประกันคุณภาพภายใน (Internal quality assurance (IQA)) ซึ่งหมายความถึงกลไกของสถาบันอุดมศึกษาที่มีไว้เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาจะดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษาและหลักวิชาชีพ และ (๒) การประกันคุณภาพภายนอก (External quality assurance (EQA)) ซึ่งหมายความถึงการกระทำใด ๆ จากองค์กรภายนอกสถาบันอุดมศึกษา (อาจจะหน่วยงานที่ตั้งขึ้นเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยตรง) ในลักษณะของการประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อตัดสินว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่ยอมรับโดยทั่วกันหรือไม่ การประกันคุณภาพการศึกษามีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์หลักสองประการ คือ การควบคุมตรวจสอบและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การควบคุมตรวจสอบเป็นเรื่องกระบวนการประเมินว่าสถาบันอุดมศึกษาหรือหลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำหรือไม่ ส่วนการพัฒนาคุณภาพนั้นเป็นเรื่องของการชี้ให้เห็นช่องทางการพัฒนา อย่างเช่น กระบวนการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ วางหลักในการประกันคุณภาพการศึกษาเอาไว้ในหมวด ๖ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา (มาตรา ๔๗) โดยการประกันคุณภาพภายในนั้นเป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตามตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด^{๗๙} และถือเป็นส่วนหนึ่ง

^{๗๗} N.V. Varghese and Michaela Martin, *Governance reforms and university autonomy in Asia*, Paris : International Institute for Education Planning (IIEP), 2013, p. 33.

^{๗๘} รายละเอียดโปรดดู Quality Assurance in Higher Education และเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งเผยแพร่โดย IIEP <<http://www.iiep.unesco.org/en/focus-on-higher-education/quality-assurance-in-higher-education.html>>.

^{๗๙} ได้แก่ นโยบายหรือมาตรฐานต่าง ๆ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการหรือคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะส่วนกลางที่ควบคุมในเชิงนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรฐาน (มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒) กำหนดขึ้น เช่น กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๖๕) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา ลงวันที่

ของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ต้องจัดทำรายงานประจำปีในรูปแบบของรายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report - SAR) เสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณา และเปิดเผยต่อสาธารณชน โดยรายงานดังกล่าวจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก (มาตรา ๔๘) ในขณะที่การประกันคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ซึ่งสถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกรอบ ๕ ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน (มาตรา ๔๙) และหากผลการประเมินไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด สมศ. มีอำนาจหน้าที่จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด และหากมิได้ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะดังกล่าว ในกรณีสถาบันอุดมศึกษา สมศ. ก็จะรายงานต่อคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไขต่อไป (มาตรา ๕๑)^{๕๐}

ในภาพรวมนั้น การประกันคุณภาพการศึกษาคือกระบวนการบริหารจัดการและกระบวนการประเมินผลที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย และเพื่อเป็นหลักประกันให้เกิดผลลัพธ์ทางการศึกษาที่มีคุณภาพ รวมไปถึงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จึงอาจกล่าวได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษานอกจากจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียในกระบวนการศึกษาแล้ว ยังเป็นกลไกสำคัญในการบังคับให้สถาบันอุดมศึกษาแสดงความรับผิดชอบต่อสาธารณะอีกด้วย นอกจากนี้ การประกันคุณภาพการศึกษายังสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการสอนและการบริหารจัดการ การเผยแพร่แบบอย่างการจัดการศึกษาที่ดี อันนำไปสู่การพัฒนากระบวนการศึกษาในภาพรวมต่อไป^{๕๑}

๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔

^{๕๐} สำหรับหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาโดยละเอียด โปรดดู คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา, คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓, กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, ๒๕๕๓.

^{๕๑} Grant Harman, Quality Assurance in Higher Education (Proceedings of the International Conference on Quality Assurance in Higher Education : Standards, Mechanisms and Mutual Recognition, Bangkok, Thailand 8-10 November 2000), Ministry of University affairs of Thailand and UNESCO principle regional office for Asia and the Pacific : Bangkok, 2000, p. 1.

รายได้ของมหาวิทยาลัย*

เมื่อกล่าวถึงแนวความคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนสภาพมหาวิทยาลัยที่แต่เดิมมหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการเปลี่ยนมาเป็นมหาวิทยาลัยไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในการกำกับของรัฐหรือคนทั่วไปส่วนใหญ่มักจะเรียกว่า “การให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ” มิได้เกิดขึ้นไม่นานมานี้ แต่หากพิจารณาอย่างแท้จริงแล้วจะพบว่า แนวความคิดที่จะให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบเกิดขึ้นมาเป็นเวลานานแล้ว เริ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ โดยคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และเริ่มมีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมขึ้นดังจะเห็นได้จากการดำเนินการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ และ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามลำดับ โดยเมื่อพิจารณาถึงสถานะของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ทั้งสองแห่ง จะเห็นได้ว่า กฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยทั้งสองแห่งจะกำหนดให้มหาวิทยาลัยไม่มีสถานะเป็นส่วนราชการแต่อยู่ในการกำกับของรัฐ และปัจจุบันมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่เดิมเป็นส่วนราชการได้เปลี่ยนมาเป็นมหาวิทยาลัยในการกำกับของรัฐ หรือมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในการกำกับของรัฐเพิ่มจำนวนมากขึ้นซึ่งจนถึงปัจจุบันมีจำนวนมากถึง ๑๕ แห่ง เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยพะเยา ซึ่งหากจะกล่าวถึงปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยในการกำกับของรัฐมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเจตนารมณ์ของการให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ คือ การที่รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่มหาวิทยาลัยต่างๆ เหล่านี้ ให้บริหารจัดการภายในได้อย่างเต็ม เช่น การบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การบริหารเงินและงบประมาณ ตลอดจนมหาวิทยาลัยจะต้องมีรายได้เป็นของตนเองอย่างเพียงพอเพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย

บทความฉบับนี้ ผู้เขียนจึงจะขอนำเสนอถึงประเภทและลักษณะรายได้ของมหาวิทยาลัยที่กฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการหรือมหาวิทยาลัยในการกำกับของรัฐ ซึ่งรายได้ของมหาวิทยาลัยถือเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังจะได้กล่าวต่อไปนี้

๑. ประเภทรายได้ของมหาวิทยาลัย

ในเบื้องต้นก่อนที่จะได้ทราบถึงประเภทรายได้ของมหาวิทยาลัยว่ามีกี่ประเภทนั้น ผู้เขียนจะขอกล่าวว่า โดยปกติแล้วบรรดาเงินหรือรายได้ต่างๆ ที่ส่วนราชการทุกแห่งได้รับจะต้องส่งคืนกระทรวงการคลัง เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดยกเว้นเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๔^๑

บทความวิชาการประกอบการพิจารณาแต่งตั้งนักกฎหมายกฤษฎีกา ชั้นที่ ๒

^๑ มาตรา ๔ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๑๓ บรรดาเงินทั้งปวงที่พึงชำระให้แก่รัฐบาลไม่ว่าเป็นภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ เงินกู้หรือเงินอื่นใด หัวหน้าส่วนราชการที่ได้เก็บหรือรับเงินนั้นมีหน้าที่ควบคุมให้ส่งเข้าบัญชีเงินคลังบัญชีที่ ๑ หรือส่งคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอตามกำหนดเวลาและข้อบังคับที่รัฐมนตรีกำหนด โดยไม่หักเงินไว้เพื่อการใดๆ เลย

แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พุทธศักราช ๒๔๙๑ และมาตรา ๒๔^๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเมื่อพิจารณาในส่วนรายได้ของมหาวิทยาลัย จะพบว่ากฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจะกำหนดในลักษณะทำนองเดียวกันที่ถือเป็นข้อยกเว้นให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งสามารถนำเงินรายได้ที่มหาวิทยาลัยได้รับตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยนั้นๆ ไปใช้ในการบริหารจัดการภายในของมหาวิทยาลัยได้โดยตรง ซึ่งไม่จำเป็นต้องนำส่งกระทรวงการคลังแต่อย่างใด เช่น พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ได้บัญญัติให้ “รายได้ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งเบี้ยปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ...”^๗ นอกจากกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้บัญญัติยกเว้นให้รายได้มหาวิทยาลัยไม่ถือเป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณแล้ว พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังได้กำหนดเป็นหลักการให้ “บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากรัฐพาณิชย์ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อขายสินค้าหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ”^๘ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าเมื่อมหาวิทยาลัยได้รับเงินมาจำนวนหนึ่งและเงินดังกล่าวมีลักษณะเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดในกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยนั้นๆ หรือเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มหาวิทยาลัยก็สามารถนำเงินที่ได้รับดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ได้โดยตรงซึ่งไม่จำเป็นต้องนำส่งกระทรวงการคลังแต่อย่างใด

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาเป็นประการต่อไป คือ ประเภทรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยเมื่อพิจารณาจากกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยในแต่ละแห่งจะพบว่า ส่วนใหญ่จะกำหนดประเภทรายได้ของมหาวิทยาลัยไว้ในลักษณะที่เหมือนกัน หากจะมีความแตกต่างกันก็แต่เพียงเล็กน้อย ซึ่งเมื่อพิจารณาจากกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยในส่วนที่บัญญัติเรื่องเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ จนถึงปัจจุบัน สามารถพิจารณาได้ ดังนี้

๑.๑ กฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่ตราขึ้นใช้บังคับในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๒ - พ.ศ. ๒๕๔๑

เมื่อพิจารณาจากกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งในช่วงเวลานั้น จะพบว่าส่วนใหญ่ต่างบัญญัติโดยแบ่งรายได้ของมหาวิทยาลัยออกเป็น ๔ ประเภท คือ

- (๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

^๖ มาตรา ๒๔ บรรดาเงินที่ส่วนราชการได้รับเป็นกรรมสิทธิ์ไม่ว่าจะได้รับตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ หรือได้รับชำระตามอำนาจหน้าที่หรือสัญญา หรือได้รับจากการให้ใช้ทรัพย์สิน หรือเก็บดอกผลจากทรัพย์สินของราชการ ให้ส่วนราชการที่ได้รับเงินนั้นนำส่งคลังตามระเบียบหรือข้อบังคับที่รัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น

๑๒๓

๑๒๓

^๗ มาตรา ๑๒ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^๘ มาตรา ๕๙ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

(๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์อื่นๆ

ตัวอย่างเช่น พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๓๐^๕ พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑^๖ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓^๗ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓^๘ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๓๗^๙ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๓๙^{๑๐} พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑^{๑๑} พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑^{๑๒} และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑^{๑๓} อย่างไรก็ตาม กฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยบางแห่งได้บัญญัติโดยแบ่ง รายได้ของมหาวิทยาลัยออกเป็น ๒ ประเภทเท่านั้น ซึ่งได้แก่ (๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียม ต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และ (๒) ทรัพย์สินที่มีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย เช่น พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. ๒๕๒๑^{๑๔}

๑.๒ กฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่ตราขึ้นใช้บังคับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ถึงปัจจุบัน

โดยที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ขึ้นใช้บังคับ ซึ่งในพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้กำหนดเป็นหลักการที่สำคัญให้สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาในระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล อาจจัดตั้งเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงาน ในกำกับของรัฐได้ และสถานศึกษาดังกล่าวจะต้องดำเนินการและบริหารจัดการได้อย่างเป็นอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัวและมีเสรีภาพ ทางวิชาการ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง สถานศึกษานั้นๆ^{๑๕} ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว กฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่ได้ตราขึ้น ใช้บังคับภายหลังจากที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ มีผลใช้บังคับจะคำนึงถึงหลักการ ที่สำคัญดังกล่าวข้างต้น และเมื่อพิจารณาจากกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่ได้ตราขึ้น ใช้บังคับภายหลังจากที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ มีผลใช้บังคับนั้น กฎหมายจัดตั้ง มหาวิทยาลัยต่างๆ ส่วนใหญ่จะบัญญัติโดยแบ่งรายได้ของมหาวิทยาลัยออกเป็น ๒ ประเภท คือ

^๕ มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^๖ มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^๗ มาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^๘ มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^๙ มาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๑๐} มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๓๙

^{๑๑} มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๑๒} มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๑๓} มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๑๔} มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. ๒๕๒๑

^{๑๕} มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

- (๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้ทูลเกล้าฯ ให้แก่มหาวิทยาลัย
- (๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแล

หรือใช้ประโยชน์

(๔) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๖) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น

ตัวอย่างเช่น พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗^{๑๖} พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘^{๑๗} อย่างไรก็ตาม ภายใต้อำนาจของกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยบางแห่ง เช่น พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘^{๑๘} พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๔๘^{๑๙} ได้บัญญัติโดยแบ่งรายได้ของมหาวิทยาลัยออกเป็นเพียง ๕ ประเภทเท่านั้น โดยไม่มีการกล่าวถึงรายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยแต่อย่างใด

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐต่างๆ พัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ รัฐบาลจึงได้มีการปรับปรุงกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่มีอยู่แต่เดิมขึ้นใหม่ทั้งฉบับ โดยในกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่างๆ ในระยะหลังที่กำหนดให้เป็นมหาวิทยาลัยที่มีสถานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐนั้น ได้บัญญัติโดยแบ่งรายได้ของมหาวิทยาลัยออกเป็น ๗ ประเภท คือ

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ทูลเกล้าฯ ให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์

จากกองทุนดังกล่าว

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุน หรือการร่วมลงทุน และจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๖) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุ หรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์

(๗) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

ตัวอย่างเช่น พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๕๓

^{๑๖} มาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๑๗} มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘

^{๑๘} มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘

^{๑๙} มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๔๘

ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจึงอาจสรุปได้ว่า ส่วนใหญ่กฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่างๆ มักจะบัญญัติโดยแบ่งประเภทรายได้ของมหาวิทยาลัยในลักษณะที่เหมือนกัน ซึ่งหากเป็นกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่ตราขึ้นในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๒ - พ.ศ. ๒๕๔๑ จะบัญญัติโดยแบ่งรายได้ของมหาวิทยาลัยออกเป็น ๔ ประเภท ได้แก่ ๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย ๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์ และ ๔) รายได้หรือผลประโยชน์อื่นๆ แต่ในกรณีที่เป็นกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่ตราขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ จนถึงปัจจุบันจะบัญญัติโดยแบ่งรายได้ของมหาวิทยาลัยออกเป็น ๖ ประเภท ซึ่งเป็นการบัญญัติเพิ่มขึ้นจากเดิมอีก ๒ ประเภท คือ ๑) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่นหรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย และ ๒) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้เมื่อพิจารณาแนวทางการบัญญัติเรื่องรายได้ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่รัฐมนตรีมอบหมายให้มหาวิทยาลัยของรัฐต่างๆ ออกนอกระบบเพื่อให้มีความอิสระในการบริหารงานมากยิ่งขึ้น จึงทำให้มีการบัญญัติเรื่องเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยโดยแบ่งรายได้ของมหาวิทยาลัยออกเป็น ๗ ประเภท ซึ่งจะเห็นได้จากกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐต่างๆ ทั้งนี้ เพื่อรองรับให้มหาวิทยาลัยต่างๆ ที่จะออกนอกระบบสามารถมีรายได้เป็นของตนเองและสามารถนำรายได้เหล่านั้นไปใช้ในการดำเนินการบริหารจัดการได้อย่างเป็นอิสระ มีประสิทธิภาพอันจะทำให้เกิดความคล่องตัว และสามารถบริหารจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพต่อไป

๒. ลักษณะรายได้ของมหาวิทยาลัย

เมื่อเราได้ทราบถึงประเภทรายได้ของมหาวิทยาลัยตามที่กฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้กำหนดไว้แล้วว่าสามารถแบ่งประเภทรายได้ของมหาวิทยาลัยออกได้หลายประเภท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะนำกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่ตราขึ้นในระหว่างช่วงปี พ.ศ. ไตมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนั้น ในการอธิบายถึงลักษณะรายได้ของมหาวิทยาลัยในแต่ละประเภทนั้น ผู้เขียนจึงขออนุญาตที่จะอธิบายลักษณะรายได้ของมหาวิทยาลัยในแต่ละประเภทโดยพิจารณาจากกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่ตราขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ถึงปัจจุบันเป็นเกณฑ์ในการอธิบาย โดยเมื่อพิจารณาจากกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่ตราขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ถึงปัจจุบัน จะสามารถแบ่งรายได้ของมหาวิทยาลัยออกเป็น ๖ ประเภทดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นซึ่งรายได้ของมหาวิทยาลัยในแต่ละประเภทจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

๒.๑ เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยประเภทแรกนี้ จะประกอบไปด้วย ๔ ชนิด คือ

(๑) เงินผลประโยชน์

เงินผลประโยชน์ที่จะถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยที่ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังจะต้องเป็นเงินผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ส่วนในการพิจารณาว่า การดำเนินงานใดจะอยู่ในขอบเขตวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยหรือไม่นั้นจะต้องพิจารณาจากกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งเป็นสำคัญ เช่น เงินส่วนลดค่าโทรศัพท์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ได้รับเนื่องจากการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะตามสัญญาเช่าโทรศัพท์ระหว่างองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ในขณะนั้น) ในฐานะผู้ให้เช่ากับสถาบันฯ ในฐานะผู้เช่า ที่มีเงื่อนไข

ให้ผู้ให้เช่าจะให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่ผู้เช่าเป็นส่วนลดในอัตรา ๒๕ สตางค์ ต่อการใช้ ๑ ครั้ง ผู้ให้เช่าจะเรียกเก็บเงินจากผู้เช่าตามมาตรวัดในการใช้โทรศัพท์ในอัตรา ๑ บาท ต่อการใช้ ๑ ครั้ง พร้อมกับหักส่วนลดให้ทุกครั้งและผู้ให้เช่าส่งบิลเรียกเก็บค่าเช่า เงินส่วนลดค่าโทรศัพท์ดังกล่าวจึงถือเป็นเงินผลประโยชน์ของสถาบันฯ เพราะสถาบันฯ มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่วนการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะถือเป็นสิ่งจำเป็นในการบริหารงานของสถาบันฯ และยังเป็นกรให้บริการแก่นักศึกษาและบุคลากรของสถาบันฯ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา^{๒๐}

(๒) ค่าธรรมเนียม

ค่าธรรมเนียมที่จะถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยที่ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง โดยทั่วไปแล้วค่าธรรมเนียมดังกล่าวจะต้องเป็นค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวกับการศึกษา หรือการบริการการศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยสามารถเรียกเก็บได้จากนักศึกษาตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ เช่น เงินจดทะเบียนลักษณะวิชา (เงินค่าหน่วยกิต) เงินค่าขึ้นทะเบียนนักศึกษา เงินค่าบำรุงมหาวิทยาลัย เงินค่าบำรุงห้องสมุด เงินค่ารักษาสถานภาพนักศึกษา และเงินค่าใบรับรองผลการศึกษา แต่อย่างไรก็ตาม เงินที่มหาวิทยาลัยเรียกเก็บจากผู้สมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเข้าเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเบิกค่าจ้างจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือไม่ ก็ย่อมถือเป็นค่าธรรมเนียมชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยที่ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ^{๒๑}

(๓) ค่าปรับ

ค่าปรับที่จะถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยที่ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง โดยทั่วไปมักจะเป็นกรณีที่นักศึกษาหรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อบังคับของมหาวิทยาลัยในเรื่องต่างๆ และในการที่นักศึกษาหรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อบังคับดังกล่าว มหาวิทยาลัยได้กำหนดบทลงโทษไว้ และหนึ่งในบทลงโทษ คือ การให้นักศึกษาหรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามต้องเสียค่าปรับ ตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยออกข้อบังคับเรื่องการลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาแต่ละชั้นปี โดยกำหนดให้นักศึกษาในแต่ละชั้นปีจะต้องมาลงทะเบียนเรียนภายในช่วงระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ ซึ่งหากนักศึกษาคนใดไม่มาลงทะเบียนเรียนในช่วงระยะเวลาดังกล่าวจะต้องเสียค่าปรับสำหรับการจดทะเบียนเรียนล่าช้าในอัตรารวันละ ๔๕ บาท หรือกรณีที่มหาวิทยาลัยออกข้อบังคับเรื่องการให้บริการยืมคืนหนังสือในห้องสมุดของมหาวิทยาลัย โดยหากผู้ยืมได้ยืมหนังสือจากห้องสมุดไปแล้วแต่ไม่ยอมคืนหนังสือภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องถูกลงโทษโดยการเสียค่าปรับสำหรับการคืนหนังสือล่าช้าในอัตรารวันละ ๓ บาทต่อหนึ่งเล่ม ดังนั้น ทั้งสองกรณีดังกล่าวข้างต้น หากนักศึกษาคนใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและได้เสียเงินค่าปรับเป็นที่เรียบร้อยแล้ว มหาวิทยาลัยก็สามารถนำเงินค่าปรับทั้งสองกรณีดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการบริหารภายในของมหาวิทยาลัยได้โดยตรงซึ่งไม่จำเป็นต้องนำส่งกระทรวงการคลัง

^{๒๐} บันทึก เรื่อง เงินรายได้ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๐๙ (เรื่องเสร็จที่ ๔๔๔/๒๕๓๑)

^{๒๑} บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยที่ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ (เรื่องเสร็จที่ ๒๕๗/๒๕๔๖)

(๔) ค่าบริการต่างๆ

โดยที่การจัดตั้งมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งนอกจากจะมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษาแก่ประชาชนทั่วไปแล้ว วัตถุประสงค์ที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการจัดตั้งมหาวิทยาลัย คือ เพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ซึ่งเมื่อพิจารณาในส่วนของ การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอาจทำได้หลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น การให้คำปรึกษาทางวิชาการ การรับศึกษาทำวิจัย การให้บริการห้องสมุด ซึ่งในการให้บริการบางรูปแบบอาจมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงอาจออกระเบียบหรือข้อบังคับต่างๆ เพื่อเรียกเก็บเงินค่าบริการจากผู้ใช้บริการดังกล่าว เช่น ค่าบริการรับทำงานวิจัยค่าบริการใช้ห้องสมุด ค่าบริการพิมพ์และบันทึกผลการสืบค้นข้อมูลในห้องสมุด และเมื่อผู้ใช้บริการได้จ่ายค่าบริการให้แก่มหาวิทยาลัยไปแล้ว ค่าบริการต่างๆ เหล่านี้มหาวิทยาลัยสามารถนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในการให้บริการดังกล่าวได้โดยตรงซึ่งไม่จำเป็นต้องนำส่งกระทรวงการคลัง

๒.๒ เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยประเภทที่สองนี้เป็นไปตามหลักเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนาที่ผู้ให้มีเจตนาที่จะมอบเงินหรือทรัพย์สินของตนให้แก่มหาวิทยาลัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มหาวิทยาลัยนำไปใช้เป็นประโยชน์ในกิจการของมหาวิทยาลัยเอง ดังนั้นเมื่อผู้ให้มีเจตนาที่จะมอบเงินหรือทรัพย์สินให้แก่มหาวิทยาลัย เงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวจึงย่อมที่จะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยสามารถนำเงินหรือทรัพย์สินต่างๆ เหล่านี้ไปใช้เป็นประโยชน์ในกิจการของมหาวิทยาลัยได้โดยตรงซึ่งไม่จำเป็นต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตัวอย่างเช่น นาย ก. ได้บริจาคเงินจำนวนหนึ่งล้านบาทพร้อมที่ดินของตนแปลงหนึ่งให้แก่มหาวิทยาลัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มหาวิทยาลัยนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการก่อสร้างอาคารเรียน เงินบริจาคและที่ดินแปลงดังกล่าวที่นาย ก. ได้บริจาคให้แก่มหาวิทยาลัยถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยตามข้อ ๒.๒ ที่มหาวิทยาลัยสามารถนำเงินและที่ดินแปลงดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของนาย ก. ได้โดยตรงซึ่งไม่จำเป็นต้องนำส่งกระทรวงการคลัง อย่างไรก็ตาม หากการแสดงเจตนาให้เงินหรือทรัพย์สินของผู้ให้มีลักษณะเป็นสัญญาต่างตอบแทน ไม่มีลักษณะเป็นการให้เปล่าก็ไม่ถือว่าเงินหรือทรัพย์สินที่ผู้ให้ได้ให้แก่มหาวิทยาลัยนั้นเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยตามข้อ ๒.๒ เช่น เงินส่วนลดค่าโทรศัพท์สาธารณะที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ในขณะนั้น) ในฐานะผู้ให้เช่าลดให้แก่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในฐานะผู้เช่าตามสัญญาเช่าโทรศัพท์สาธารณะไม่ถือเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ตามข้อ ๒.๒^{๒๒}

๒.๓ รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์

เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยประเภทที่สามนี้ หากพิจารณาจะพบว่า แต่เดิมก่อนปี พ.ศ. ๒๕๓๙ มหาวิทยาลัยต่างๆ ที่มีที่ดินที่เป็นที่ราชพัสดุไว้ในการครอบครองจำนวนมาก และหากมหาวิทยาลัยต่างๆ เหล่านี้ได้นำที่ดินที่เป็นที่ราชพัสดุไปหาประโยชน์ เช่น นำที่ดินไปให้เช่าคนเช่าเงินค่าเช่าที่มหาวิทยาลัยได้รับจากเอกชนย่อมถือเป็นรายได้ที่มหาวิทยาลัยจะต้องนำส่งกระทรวงการคลัง แต่ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๓๙ เห็นชอบในหลักการให้มหาวิทยาลัยต่างๆ ของรัฐที่ครอบครองที่ราชพัสดุสามารถจัดหาผลประโยชน์ในที่ราชพัสดุที่ดิน

^{๒๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒๐ , ข้างต้น

ครอบครองและดูแลอยู่ได้ โดยรายได้หรือผลประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยได้รับจากการจัดหาประโยชน์
ในที่ราชพัสดุสามารถนำไปใช้จ่ายในกิจการของมหาวิทยาลัยได้โดยตรงโดยไม่จำเป็นต้องนำส่ง
กระทรวงการคลัง และจากมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องดังกล่าวจึงทำให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายจัดตั้ง
มหาวิทยาลัยต่างๆ ในส่วนบทบัญญัติที่เกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ โดยการกำหนด
เพิ่มเติมให้รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแลหรือใช้
ประโยชน์ ถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยที่ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วย
เงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าปัจจุบันมหาวิทยาลัยต่างๆ
สามารถนำรายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแลหรือใช้
ประโยชน์ไปใช้จ่ายในกิจการของมหาวิทยาลัยได้โดยตรงและไม่จำเป็นต้องนำรายได้หรือผลประโยชน์
ดังกล่าวส่งกระทรวงการคลังอีกต่อไป เช่น มหาวิทยาลัยที่มีที่ดินที่เป็นที่ราชพัสดุแปลงหนึ่งอยู่ในความ
ครอบครองดูแล มหาวิทยาลัยจึงอาจนำที่ดินแปลงดังกล่าวไปให้เอกชนได้เช่าเพื่อประกอบกิจการ
หอพักไว้บริการแก่นักศึกษาในราคาที่ไม่แพงเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์
เงินค่าเช่าที่ดินแปลงดังกล่าวที่มหาวิทยาลัยได้รับจึงถือเป็นรายได้ตามข้อ ๒.๓ ที่มหาวิทยาลัยไม่ต้อง
นำส่งกระทรวงการคลัง นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยมีอำนาจปกครองดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหา
ผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุที่มหาวิทยาลัยปกครองดูแลอยู่ได้โดยไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
และวิธีการเกี่ยวกับการใช้และจัดหาประโยชน์ที่ราชพัสดุซึ่งคณะกรรมการที่ราชพัสดุกำหนดขึ้นตาม
พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘^{๒๓}

๒.๔ เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับเพื่อใช้
ในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

โดยที่ปัจจุบันหน้าที่หรือภารกิจประการหนึ่งขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น คือ
การส่งเสริมการศึกษา ตัวอย่างเช่น องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องส่งเสริมการศึกษาในเขต
พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลของตน โดยอาจอยู่ในรูปแบบของการให้เงินอุดหนุนแก่สถานศึกษา
ต่างๆ^{๒๔} ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยเพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการดำเนินกิจการของโรงเรียน
หรือมหาวิทยาลัยนั้น หรือบางกรณีรัฐอาจจัดสรรงบประมาณโดยการให้เงินอุดหนุนเพื่อมาสนับสนุน
เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการให้สถานศึกษาของรัฐ^{๒๕} ดังนั้น ในกรณีดังกล่าวหากรัฐหรือองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นใดให้เงินอุดหนุนแก่มหาวิทยาลัยเพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการดำเนินกิจการของ
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยย่อมมีสิทธิที่จะนำเงินอุดหนุนดังกล่าวไปใช้เป็นประโยชน์ในการดำเนิน
กิจการของมหาวิทยาลัยได้โดยตรงซึ่งไม่จำเป็นต้องนำส่งกระทรวงการคลัง

๒.๕ รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยประเภทที่ห้านี้ ต้องเกิดจากการลงทุนหรือจากทรัพย์สินของ
มหาวิทยาลัย โดยในส่วนของรายได้หรือผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยประเด็น
สำคัญที่จะต้องพิจารณา คือ รายได้หรือผลประโยชน์นั้นจะต้องเกิดจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
ไม่ว่าทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเหล่านั้นจะจัดซื้อด้วยเงินงบประมาณแผ่นดิน เงินของมหาวิทยาลัย

^{๒๓} บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การจัดหาประโยชน์จากที่ราชพัสดุที่มหาวิทยาลัย
ปกครองดูแล (เรื่องเสร็จที่ ๑๖๒/๒๕๕๔)

^{๒๔} มาตรา ๖๗ (๕) และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วน
ตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๒๕} มาตรา ๖๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

หรือเป็นทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้มหาวิทยาลัยก็ตาม แต่หากมิใช่เป็นรายได้หรือผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยแล้วก็ไม่ถือว่าเป็นรายได้ตามข้อ ๒.๕ นี้ เช่น นาย ก. บริจาคที่ดินแปลงหนึ่งที่อยู่ติดกับมหาวิทยาลัยให้แก่มหาวิทยาลัย ที่ดินแปลงดังกล่าวจึงตกเป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย ดังนั้น เมื่อมหาวิทยาลัยนำที่ดินไปให้ผู้ประกอบการร้านอาหารเช่าเพื่อประกอบกิจการร้านอาหาร จำหน่ายแก่นักศึกษาหรือนำไปลงทุนกระทำกิจการใดกิจการหนึ่งที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย เงินค่าเช่าที่ดินหรือรายได้หรือผลประโยชน์ที่เกิดจากการลงทุนกระทำกิจการใดกิจการหนึ่งดังกล่าวข้างต้นจึงถือเป็นรายได้ตามข้อ ๒.๕ ที่มหาวิทยาลัยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง นอกจากนี้ ผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุน เช่น การซื้อพันธบัตรรัฐบาลไทยและต่างประเทศ หุ้นกู้ บริษัทเอกชน หุ้นสามัญบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กองทุนอสังหาริมทรัพย์ หรือหน่วยลงทุนในกองทุนตราสารหนี้และตราสารทุนจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัยตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ด้วย^{๒๖}

๒.๖ รายได้หรือผลประโยชน์อื่น

เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยประเภทที่หกนี้ เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติในกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่างๆ จะใช้คำว่า "รายได้หรือผลประโยชน์อื่น" ซึ่งจะเห็นได้ว่า เป็นถ้อยคำที่มีความหมายกว้าง สามารถตีความเพื่อรองรับรายได้ของมหาวิทยาลัยประเภทอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในห้าประเภทดังกล่าวข้างต้นที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต แต่อย่างไรก็ตาม รายได้หรือผลประโยชน์อื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับโดยไม่จำเป็นต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามประเภทที่หกนี้จะต้องมีลักษณะเป็นเงินหรือผลประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยได้รับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามที่ปรากฏในกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยนั้นๆ ตัวอย่างเช่น เงินที่ได้จากการขายรูปแบบรายการที่ดินสิ่งก่อสร้างหรือรายการก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ที่ใช้เงินนอกงบประมาณเป็นค่าจ้างออกแบบ เงินที่ได้จากการขายรูปแบบรายการดังกล่าวถือเป็นรายได้หรือผลประโยชน์อื่นที่มหาวิทยาลัยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง^{๒๗} หรือเงินที่ได้จากการขายเศษไม้ที่เกิดจากการตัดกิ่งไม้เฉพาะต้นไม้ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับอาคารเรียนเพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรของมหาวิทยาลัยย่อมถือเป็นรายได้หรือผลประโยชน์อื่นที่มหาวิทยาลัยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง^{๒๘} หรือเงินค่าสินไหมทดแทนความเสียหายที่บุคคลภายนอกกระทำละเมิดต่อรถยนต์โดยสารของมหาวิทยาลัยที่ซื้อโดยใช้เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน ย่อมถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยที่ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง^{๒๙}

ในส่วนของเงินที่มหาวิทยาลัยได้รับการขายทอดตลาดครุภัณฑ์ของมหาวิทยาลัยที่ชำรุดจนไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้อีกต่อไปจะถือเป็นรายได้หรือผลประโยชน์อื่นที่ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังหรือไม่นั้น ในการพิจารณาเรื่องดังกล่าวจะต้องพิจารณาโดยสามารถแบ่งออกเป็นสองกรณี กล่าวคือ หากกรณีที่ครุภัณฑ์ที่นำมาขายทอดตลาดเหล่านั้นมหาวิทยาลัยได้จัดซื้อโดยใช้เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดครุภัณฑ์ดังกล่าวย่อมถือเป็นรายได้หรือ

^{๒๖} บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การหาประโยชน์จากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยมทิลล (เรื่องเสรีจที่ ๑๗๕/๒๕๕๒)

^{๒๗} บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง รายได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ (เรื่องเสรีจที่ ๗๙๐/๒๕๕๔)

^{๒๘} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒๗ , ข้างต้น

^{๒๙} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒๗ , ข้างต้น

ผลประโยชน์อื่นของมหาวิทยาลัยที่ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง^{๓๐} แต่หากกรณีที่เป็นการขายทอดตลาดครุภัณฑ์ที่มหาวิทยาลัยได้จัดซื้อด้วยเงินงบประมาณแผ่นดินและแม้ในระหว่างที่ใช้ประโยชน์ได้ใช้เงินนอกงบประมาณแผ่นดินซ่อมแซมบำรุงรักษาเป็นจำนวนเงินที่เกินกว่ามูลค่าของครุภัณฑ์ที่มหาวิทยาลัยได้จัดซื้อมา เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดกรณีดังกล่าวจะต้องนำส่งคืนกระทรวงการคลังต่อไป^{๓๑}

นอกจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยทั้งหกประเภทดังกล่าวที่มหาวิทยาลัยสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยได้โดยตรงซึ่งไม่จำเป็นต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณแล้ว ในส่วนของเงินประเภทเบี้ยปรับที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย แต่เดิมก่อนที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ จะมีผลใช้บังคับ กฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้บัญญัติโดยถือว่าเบี้ยปรับดังกล่าวไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เว้นแต่กรณีเป็นเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาลาศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณจะต้องนำส่งกระทรวงการคลัง แต่ปัจจุบันเมื่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มีผลใช้บังคับซึ่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวกำหนดในส่วนของเบี้ยปรับไว้แตกต่างจากกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่างๆ กล่าวคือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดให้กรณีเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาลาศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณไม่เป็นรายได้ที่มหาวิทยาลัยต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ^{๓๒} ดังนั้นในการพิจารณาว่าเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาลาศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณจะถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังหรือไม่นั้น จึงต้องขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงว่า เบี้ยปรับดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อกฎหมายใดมีผลใช้บังคับ หากเบี้ยปรับดังกล่าวเกิดขึ้นก่อนที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มีผลใช้บังคับก็จะเป็นไปตามกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยนั้นๆ กล่าวคือ เบี้ยปรับดังกล่าวจะต้องนำส่งกระทรวงการคลัง แต่หากเบี้ยปรับนั้นได้เกิดขึ้นภายหลังเมื่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มีผลใช้บังคับ ก็จะเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยเบี้ยปรับดังกล่าวถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยที่ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง^{๓๓}

สำหรับดอกเบี้ยของเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาลาศึกษา และดอกเบี้ยของเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณจะถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังหรือไม่นั้น เมื่อพิจารณาจะเห็นได้ว่า ดอกเบี้ยของเบี้ยปรับถือเป็นดอกผลสินดินัยที่ย่อมตกแก่ของเจ้าของทรัพย์สินตามมาตรา ๑๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจะต้องนำดอกเบี้ยของเบี้ยปรับดังกล่าวส่งคืนกระทรวงการคลังเฉพาะในกรณีที่ต้องนำเบี้ยปรับส่งกระทรวงการคลัง

^{๓๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒๗, ข้างต้น

^{๓๑} บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ (เรื่องเสรีที่ ๓๐๔/๒๕๔๙)

^{๓๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^{๓๓} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒๑, ข้างต้น

เท่านั้น แต่หากเป็นกรณีที่ไม่ต้องนำเบี้ยปรับส่งกระทรวงการคลัง ดอกเบี้ยซึ่งเป็นดอกผลของเบี้ยปรับ ย่อมตกแก่มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจึงไม่ต้องนำดอกเบี้ยดังกล่าวส่งกระทรวงการคลัง^{๓๔}

๓. บทสรุป

ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัจจุบันกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่างๆ ส่วนใหญ่ต่างได้กำหนดให้เงินรายได้ทั้งหกประเภทดังกล่าวถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย ซึ่งหากมหาวิทยาลัยได้รับก็ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ทั้งนี้ สาเหตุที่กฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้กำหนดยกเว้นไว้ให้ไม่ต้องนำเงินรายได้เหล่านั้นส่งกระทรวงการคลังเพราะต้องการให้มหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการและสามารถนำเงินรายได้ต่างๆ ทั้งหกประเภทดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างจำนวนรายได้ของมหาวิทยาลัยทั้งหกประเภทดังกล่าวข้างต้น เมื่อรวมกับเงินงบประมาณที่รัฐจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปีกับรายจ่ายที่มหาวิทยาลัยจะต้องใช้ในการบริหารจัดการและจัดการเรียนการสอนให้แก่ศึกษานั้น จะพบว่ามีความแตกต่างกันมาก โดยรายได้ของมหาวิทยาลัยที่ได้รับเมื่อรวมกับเงินงบประมาณที่รัฐจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยนั้น จะมีจำนวนไม่เพียงพอกับรายจ่ายที่มหาวิทยาลัยต้องใช้จ่ายไปเพื่อการบริหารจัดการและจัดการเรียนการสอน และเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว มหาวิทยาลัยจึงจะต้องหาวิธีการต่างๆ เพื่อที่จะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถมีรายได้เข้าสู่มหาวิทยาลัยได้จำนวนมากขึ้น เช่น มหาวิทยาลัยได้มีการเปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรภาคพิเศษต่างๆ โดยเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้เข้าเรียนในราคาที่สูงกว่าค่าใช้จ่ายจากการเรียนการสอนภาคปกติทั่วไปเพื่อนำมาเป็นรายได้ให้แก่มหาวิทยาลัย หรือการที่มหาวิทยาลัยต่างๆ ได้จัดตั้งหน่วยงานทางด้านการให้บริการคำปรึกษาและวิจัยขึ้น เพื่อบริการให้คำปรึกษาและรับทำงานวิจัยต่างๆ โดยเก็บค่าบริการเข้าเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย แต่แนวทางในการแก้ไขปัญหารายได้ของมหาวิทยาลัยดังกล่าวยังคงไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้เท่าที่ควร ดังนั้น นอกจากการที่รัฐจะจัดสรรเงินงบประมาณในรูปแบบของเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่มหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปีแล้ว รัฐจึงควรมีมาตรการต่างๆ เพื่อช่วยเหลือและให้การสนับสนุนมหาวิทยาลัยในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย เช่น การกำหนดให้ส่วนราชการต่างๆ หากจะทำโครงการใดและต้องมีที่ปรึกษาโครงการนั้น หรือจะทำการศึกษาวิจัยในเรื่องใด ในเบื้องต้นส่วนราชการจะต้องใช้บริการที่ปรึกษาหรือจ้างวิจัยจากมหาวิทยาลัยเสียก่อน แต่หากมหาวิทยาลัยไม่สามารถให้บริการดังกล่าวได้ ส่วนราชการจึงจะสามารถขอใช้บริการจากภาคเอกชนหรือต่างประเทศต่อไป หรือการที่รัฐใช้มาตรการทางภาษีต่างๆ เพื่อช่วยกระตุ้นให้มหาวิทยาลัยมีรายได้เพิ่มขึ้นหรือเพื่อลดรายจ่ายให้แก่มหาวิทยาลัย เช่น การให้สิทธิพิเศษแก่บุคคลที่บริจาคเงินให้แก่มหาวิทยาลัยสามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีได้ หรือการยกเว้นภาษีต่างๆ ให้แก่มหาวิทยาลัย ทั้งนี้ มาตรการต่างๆ เหล่านี้จะเป็นการกระตุ้นให้มหาวิทยาลัยสามารถมีรายได้เพิ่มมากขึ้นและเพียงพออันจะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถพึ่งพาตนเองได้โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งงบประมาณของรัฐเพียงอย่างเดียวและถือเป็นการสอดคล้องกับนโยบายที่รัฐต้องการจะให้มหาวิทยาลัยของรัฐต่างๆ ออกนอกระบบต่อไป

^{๓๔} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒๑, ข้างต้น

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑
- หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๙๑๓๑
ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.
ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
กับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.
ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเสร็จแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)

(๑)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑
เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๑๑

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๘๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ และ
เป็นนิติบุคคล

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตนั้นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ประกาศทบวงมหาวิทยาลัยนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและ ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) สำนักงานวิทยาเขต
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๔) คณะ
- (๕) วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจให้มีสถาบัน สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดีและสำนักงานวิทยาเขต อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการ กองหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะและวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการ ภาควิชา กองหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สำนักงานเลขานุการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก

มาตรา ๙ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิก สำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการ ภาควิชา หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา กอง และแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองหรือแผนก ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง สถาบันวิจัย หรือสถาบันส่งเสริมวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูง สถาบันวิจัย หรือสถาบันส่งเสริมวิชาการชั้นสูง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูง สถาบันวิจัย หรือสถาบันส่งเสริมวิชาการชั้นสูงที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแล หรือใช้ประโยชน์

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น ๆ

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุดามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

รายได้ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งเบี้ยปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เว้นแต่เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษาและเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไม่ถึงเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ภายในขอบวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

หมวด ๒
การดำเนินงาน

มาตรา ๑๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานสภาข้าราชการและประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนแปดคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนแปดคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยซึ่งได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีผู้ใช้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งอธิการบดีเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี และมีผู้ใช้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบเอ็ดคนซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัยและให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา และคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนคุณสมบัติของผู้รับเลือกและผู้เลือก และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๕ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา (๑๔) (๓) (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ถอดถอน เพราะขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

(๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่แล้ว

ในกรณีที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยที่ได้รับเลือกตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระไม่เกินเก้าสิบวัน สภามหาวิทยาลัยจะไม่ดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบและออกข้อบังคับสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้

(๓) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๔) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของหน่วยงานดังกล่าว

(๕) อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง สถาบันวิจัย และสถาบันส่งเสริมวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบของสถาบันดังกล่าว

(๖) กำหนดเขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เป็นวิทยาเขต

(๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(๘) พิจารณาเสนอเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนอธิการบดี ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๑๐) แต่งตั้งและถอดถอนประธานกรรมการหรือกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

(๑๑) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๓) แต่งตั้งคณะกรรมการ อนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๔) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยก็ได้

(๑๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบและอนุมัติในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยซึ่งมีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดผู้หนึ่งโดยเฉพาะ

มาตรา ๑๗ การประชุมของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการจำนวนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัย และสนับสนุนการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๙ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

จำนวนรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดี รองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี และผู้ช่วยอธิการบดีเป็นผู้ช่วยอธิบดี ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๐ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสอง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ถูกให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากบุคคล
ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ และต้องเป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือ
เทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และต้องเป็น
ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดีด้วย

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจาก
ตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๑ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภา
มหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่
น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรง
ตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือ

(๒) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา
อื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วรวมเป็น
เวลาไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคย
ดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๒๒ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และ
ข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของ
มหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๓) เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๔) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภา
มหาวิทยาลัย

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภา
มหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รอง
อธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดี
มอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็น
ผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตาม
ความในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการสภา
มหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) คนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี และให้นำมาตรา ๓๔ มา
ใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ให้มีสภาข้าราชการ ประกอบด้วยกรรมการซึ่งข้าราชการของมหาวิทยาลัยเลือกจากข้าราชการของมหาวิทยาลัย

สภาข้าราชการมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในกิจการของมหาวิทยาลัยต่ออธิการบดีและหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือก วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาข้าราชการ ตลอดจนการประชุม และการดำเนินงานของสภาข้าราชการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๕ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีสำนักงานวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาเขตนั้นแทนอธิการบดีตามที่ได้รับมอบหมาย และจะให้มีผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๖ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตคณะหนึ่ง

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาเขต ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต และการจัดระบบบริหารงานในวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการประจำวิทยาเขต มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของวิทยาเขตต่ออธิการบดี

(๒) ประสานงานระหว่างบัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะภายในวิทยาเขต

(๓) พิจารณาเสนอการออกระเบียบปฏิบัติของวิทยาเขตต่ออธิการบดี และวางระเบียบหรือออกข้อบังคับอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๔) พิจารณาเสนอแผนพัฒนา แผนงานและงบประมาณประจำปีของหน่วยงานต่าง ๆ ของวิทยาเขตต่อรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต

(๕) ปฏิบัติงานอื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๘ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย และจะให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๙

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๙

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๙ คณบดีและรองคณบดีของบัณฑิตวิทยาลัยจะต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๓๐ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยคณะหนึ่ง องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ตลอดจนอำนาจและหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย และการจัดระบบบริหารงานในบัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๑ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และจะให้มิรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และคุณสมบัติของคณบดี และรองคณบดีตามวรรคหนึ่ง ให้นำมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะคณะหนึ่ง องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำคณะ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะและการจัดระบบบริหารงานในคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๓ คณะกรรมการประจำคณะ มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของสภามหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณาหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) พิจารณาวางระเบียบ และออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายหรือเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) พิจารณาเสนอเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ในคณะต่อมหาวิทยาลัย

(๕) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ

(๖) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และงานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๗) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นต่อคณบดี

(๘) ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวกับกิจการของคณะหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือแบ่งหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะ ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และจะให้ มีรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชามอบหมาย

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้ทำการสอนมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

การแต่งตั้งหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา มีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่อหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๕ ในวิทยาลัยหนึ่ง ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัย และจะให้ มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และคุณสมบัติของคณบดี และรองคณบดีตามวรรคหนึ่งให้นำมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ ในวิทยาลัยหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัยคณะหนึ่ง องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาลัย ตลอดจนอำนาจและหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการประจำวิทยาลัย และการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในวิทยาลัยให้นำมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ ในแต่ละสถาบัน สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และจะให้ มีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำ

หน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมาย

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และคุณสมบัติของผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวให้นำมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ ในแต่ละสถาบัน สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี คณะหนึ่ง

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนอำนาจและหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และการจัดระบบบริหารงานในสถาบัน สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๙ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าหน่วยงานและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือภาควิชา ต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลาและจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว จะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๔๐ วิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๑ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในบัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมีได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามในเรื่องการมอบอำนาจไว้ อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของหน่วยงานนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๔๒ ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนหรือผู้รักษาราชการแทนตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๗ อำนาจและหน้าที่ เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้อำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทน หรือผู้รักษาราชการแทน ทำหน้าที่กรรมการหรือให้อำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่ปฏิบัติราชการแทนหรือรักษาราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๔๓ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นรองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษโดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะได้

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๖ ศาสตราจารย์ที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีควมผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๗ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ
รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ตาม
ความในหมวดนี้ มีสิทธิใช้ชื่อศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รอง
ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่
กรณี เป็นคำนำหน้านาม เพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

หมวด ๔

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๘ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก	เรียกว่า	ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ด.
ปริญญาโท	เรียกว่า	มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ปริญญาตรี	เรียกว่า	บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๙ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนใน
มหาวิทยาลัยหรือสถาบันที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๐ ได้

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้น
อย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๐ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้น
ปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรติคุณอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรติคุณอันดับสองได้

มาตรา ๕๑ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิต
อนุปริญญา และประกาศนียบัตร สำหรับสาขาวิชาใดได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชา
หนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๕๒ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๓ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครุวิทยฐานะหรือเชิมีวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครุยประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย หรือครุยประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะ เชิมีวิทยฐานะ และครุยประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครุวิทยฐานะ เชิมีวิทยฐานะ และครุยประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๔ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีรูปแบบเครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายนิสิตได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เชิมีวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบเครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนิสิตของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือตำแหน่งของมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงดำรง

ตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมของสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๗ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ ว่าด้วยเรื่องนี้ใช้บังคับไปพลางก่อน

มาตรา ๕๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าภาควิชาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบวาระ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีและรองคณบดี อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือคณบดีตามวรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี จะพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๕๘ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำสถาบัน และคณะกรรมการประจำสำนักของมหาวิทยาลัย อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๙ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าภาควิชา ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก

มาตรา ๖๐ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ประจำ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรืออาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับการแต่งตั้ง

มาตรา ๖๑ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของผู้ที่ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งมีอยู่แล้วก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๒ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ และข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ และข้อบังคับ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และในขณะนี้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้ขยายเพิ่มมากขึ้นทั้งในด้านการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ ตลอดจนการค้นคว้า การวิจัย และการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและภารกิจด้านอื่น ๆ สมควรปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารงานของมหาวิทยาลัยเสียใหม่ เพื่อให้การบริหารงานและการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวและเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สุกัญญา/ผู้จัดทำ
๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓

(๑๘)

ที่ นร ๐๕๐๓/๙๒๗๑

๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
เลขที่ ๒๗๕๘
วันที่ ๑๘ มี.ค. ๒๕๕๘
๐๙.๔๕

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (was01/0/ทวต)

รับที่ ๒๕๓ / ๒๗ วันที่ ๑๘ / ๑๓ ๒๕
เวลา ๐๙.๒๐ ถึง ๑๑.๑๕ น.
สำนักเลขาธิการประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๑๕ / ๒๕๕๘
วันที่ ๑๘ / ๑๓ / ๒๕๕๘
เวลา ๑๐.๐๓ น.

สำนักเลขาธิการประชุม

(๑๙)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐจะทำให้การบริหารจัดการเป็นอิสระและมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาซึ่งประกอบไปด้วยส่วนงานของมหาวิทยาลัย
ที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย” หมายความว่า คณะกรรมการบริหาร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“คณะกรรมการวิชาการ” หมายความว่า คณะกรรมการวิชาการมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์

“สภาพนักงาน” หมายความว่า สภาพนักงานมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ แก่สังคม พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มาตรา ๘ ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยคำนึงถึง

- (๑) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา
- (๒) ความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับคุณธรรมและจริยธรรม
- (๓) มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ
- (๔) ความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม
- (๕) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ
- (๖) การมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๙ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังนี้

- (๑) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย
- (๒) สำนักงานมหาวิทยาลัย
- (๓) สำนักงานวิทยาเขต
- (๔) คณะ
- (๕) วิทยาลัย
- (๖) สถาบัน

(๗) สำนัก

มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัยอีกได้

มาตรา ๑๐ การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานตามมาตรา ๙ ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา และในกรณีการจัดตั้งและการรวมส่วนงาน ให้กำหนดฐานะและภาระหน้าที่ของส่วนงานนั้นด้วย

การจัดตั้ง การรวม การแบ่ง หรือการยุบเลิกหน่วยงานภายในของส่วนงานตามมาตรา ๙ ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย และในกรณีการจัดตั้งและการรวมหน่วยงานภายในของส่วนงานให้กำหนดภาระหน้าที่ของหน่วยงานภายในนั้นด้วย

มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษา ชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๒ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษา และดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือของ องค์การระหว่างประเทศก็ได้ โดยในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงนั้นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้

การจัดการศึกษาหรือยกเลิกการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศ ของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่พนักงานมหาวิทยาลัยต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

มาตรา ๑๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ ที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ อำนาจหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ ขาย จ้าง รั้งจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน และจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง มีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงิน หรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้ เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตามมาตรา ๑๗ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนได้

(๒) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการ ภายในอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น

(๓) ร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน หรือกับองค์การหรือหน่วยงาน ต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ

(๔) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุน หรือการร่วมลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย

การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุน หรือการร่วมลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรีก่อน

(๕) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุนโดยความเห็นชอบของ คณะรัฐมนตรี

(๖) จัดให้มีกองทุนเพื่อชนิดที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ รวมทั้งจัดให้มีทุนเพื่อการศึกษา และทุนเพื่อการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ

(๗) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคลเพื่อดำเนินการ ตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ รวมตลอดถึงลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนิน กิจการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของมหาวิทยาลัย หรือนำผลการค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่ หรือหาประโยชน์ เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๘) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการ สิทธิประโยชน์ และประโยชน์อย่างอื่นให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๙) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สิน ของมหาวิทยาลัย และที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ

มาตรา ๑๕ รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังนี้

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ทูลเกล้าฯ ให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ

ของมหาวิทยาลัย

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุนหรือการร่วมลงทุน และจาก ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้รับมาจากการใช้ที่ราชพัสดุ หรือจัดหาประโยชน์ ในที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์

(๖) เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์ จากกองทุนดังกล่าว

(๗) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรง เป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อประกันคุณภาพการศึกษา

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมาย ว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในกรณีที่รายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่รัฐบาลได้ปรับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือสิทธิ ประโยชน์อื่นใดแก่ข้าราชการ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่ มหาวิทยาลัยในสัดส่วนเดียวกัน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยด้วย

มาตรา ๑๖ มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ที่มีมหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัยและนิสิตที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาว่าผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๗ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาจากการให้ หรือซื้อ ด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มาโดยวิธีอื่น ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการ การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยตรงไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ทั้งปวง รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความหรือระยะเวลาในการครอบครอง ขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้

มาตรา ๑๙ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ต้องจัดการให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้ กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้ หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๒
การดำเนินการ

มาตรา ๒๐ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
- (๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบห้าคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย
- (๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ประธานกรรมการวิชาการ ประธานสภาพนักงาน และนายกสมาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในพระบรมราชูปถัมภ์
- (๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี
- (๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก
- (๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำ ที่ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก
- (๗) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งเลือกจากพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๒) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ต้องสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจากรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอจำนวนหนึ่งคน
คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และในกรณีที่อุปนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๑ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๗) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๗) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน
- (๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด และยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นมาใหม่ให้นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปพลางก่อนจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นมาใหม่แล้ว

มาตรา ๒๒ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย
- (๒) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกระเบียบและข้อบังคับสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้
- (๓) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญา และประกาศนียบัตร ทั้งของมหาวิทยาลัยและที่มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์
- (๔) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการแบ่งหรือการปรับปรุงหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว

(๕) อนุมัติการรับเข้าสมทบ การจัดการศึกษาร่วม หรือการยกเลิกการสมทบ การยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมของสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น

(๖) อนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

(๗) พิจารณาคำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณา ถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) ออกระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย

(๑๐) กำหนดนโยบายและวิธีการเกี่ยวกับการจัดหารายได้ จัดหาแหล่งทุน และทรัพยากรอื่น

(๑๑) ออกระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๒) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย

(๑๓) อนุมัติการกู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงิน และการลงทุนหรือการร่วมลงทุน ตามมาตรา ๑๔ (๔) วรรคสอง

(๑๔) อนุมัติการจัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล หรือยกเลิกนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๔ (๗)

(๑๕) รับรองรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัย และเสนอรายงานนั้นต่อรัฐมนตรี เพื่อทราบ

(๑๖) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก

(๑๗) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งมอบอำนาจให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลดังกล่าวทำการแทนแล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

(๑๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๒๓ การประชุมและวิธีการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาและ สนับสนุนการดำเนินงานกิจการของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย อธิการบดี เป็นประธาน รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก และประธานสภาพนักงาน เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นเลขานุการโดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเสนอแผนพัฒนามหาวิทยาลัย พิจารณากลับกรงระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย พิจารณาเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงาน และการจัดตั้ง การรวม การแบ่ง หรือการยุบเลิกหน่วยงานภายในของส่วนงาน ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่อธิการบดี ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๗ การประชุมและวิธีการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการวิชาการ ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งมาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๙ คณะกรรมการวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เสนอแนะการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ต่ออธิการบดี

(๒) กำหนดและกำกับดูแลคุณภาพและมาตรฐานวิชาการของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดทำจรรยาบรรณของคณาจารย์และผู้ทำงานวิจัยเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัย และดูแลให้มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณดังกล่าว

(๔) ประมวลและประเมินความก้าวหน้าทางวิชาการ และจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี

(๕) เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม และการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

(๖) เสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรต่อสภามหาวิทยาลัย

(๗) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการรับเข้าสภทหรือการยกเลิกการสมทบของสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นตามมาตรา ๑๑ และการจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นตามมาตรา ๑๒ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๘) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวิชาการ

(๙) ให้คำปรึกษาแก่อธิการบดีและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๐ ให้มีสภานักงาน ประกอบด้วย ประธานสภานักงาน และกรรมการสภานักงาน ซึ่งมาจากพนักงานมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภานักงานและกรรมการสภานักงาน ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภานักงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๑ สภานักงานมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีในการบริหารกิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย

(๒) ช่วยเหลือ สนับสนุน และเผยแพร่กิจกรรมและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(๓) สร้างและส่งเสริมความสามัคคีของพนักงานมหาวิทยาลัย

(๔) ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ และผดุงเกียรติของพนักงาน

มหาวิทยาลัย

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๒ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๓๓ อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๕

หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๖

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๖

มาตรา ๓๔ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่งให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕
- (๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

มาตรา ๓๕ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๒) สำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่น และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖ รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) บริหารงานบุคคล บริหารการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และประกาศของมหาวิทยาลัย

(๓) กำกับดูแล ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของคณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก

(๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการ รองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก และอาจารย์พิเศษ

(๕) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยและปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๖) จัดหาทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจของมหาวิทยาลัย

(๗) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๘) จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดี คณาจารย์หนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๕ เป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา ๓๙ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีสำนักงานวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขต ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และประกาศของมหาวิทยาลัย และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๔๐ ในวิทยาเขต ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตคณะหนึ่ง องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาเขต ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต และการจัดระบบบริหารงานภายในวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๑ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่อธิการบดีในกิจการต่าง ๆ ของวิทยาเขต
- (๒) เสนอความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาการของวิทยาเขตต่อคณะกรรมการวิชาการ
- (๓) เสนอแผนพัฒนาและแผนงานของวิทยาเขตต่ออธิการบดี
- (๔) เสนอแนะการรวม การจัดตั้ง และการยุบเลิกหน่วยงานภายในวิทยาเขต

ต่ออธิการบดี

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๔๒ ในคณะหรือวิทยาลัย ให้มีคณบดีคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของคณะหรือวิทยาลัย และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้
แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่งให้รองคณบดีพ้นจาก
ตำแหน่งด้วย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง และถอดถอนคณบดีและรองคณบดี ให้เป็นไป
ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๓ ในสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
คณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ให้มีผู้อำนวยการคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็น
ผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก แล้วแต่กรณี และจะให้มีรองผู้อำนวยการ
ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการมอบหมายก็ได้
ผู้อำนวยการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้
แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ เมื่อผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งให้รองผู้อำนวยการ
พ้นจากตำแหน่งด้วย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง และถอดถอนผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ
หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก จะดำรง
ตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีกเพียง
หนึ่งตำแหน่งแต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๕ การจัดระบบบริหารงานในคณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือส่วนงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานในคณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือส่วนงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก อธิการบดีจะมอบอำนาจ
ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีเฉพาะในส่วนงานนั้นก็

ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนตามวรรคสอง มีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๔๖ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ การรักษาการแทน
การมอบอำนาจให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ตลอดจนการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติหน้าที่แทนของผู้ดำรง
ตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง
หรือกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือให้มีอำนาจหน้าที่ใด ให้ผู้รักษาการแทน

ทำหน้าที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่าง
รักษาการแทน

หมวด ๓

การประกันคุณภาพและการประเมิน

มาตรา ๔๗ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนา
คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป
ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๘ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัย
เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา
การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตรนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่
สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๙ (๕)

มาตรา ๕๐ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของ
อธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๑ ให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน
ในมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในการประเมินผลการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ต้องให้โอกาสผู้ไม่ผ่านการประเมิน
ในการอุทธรณ์ รวมทั้งต้องจัดให้มีกระบวนการพัฒนาผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพและ
มาตรฐานที่เหมาะสม ทั้งด้านการปฏิบัติงานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่สามารถตรวจสอบ ติดตาม
และประเมินผลได้

หลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์ และกระบวนการพัฒนา ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของมหาวิทยาลัย

หมวด ๔
การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา ๕๒ ให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตาม
ส่วนงานของมหาวิทยาลัย มีสมุดบัญชีลงรายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้สิน ทุน รายได้
และค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริงพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มี

การตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ
การบันทึกรายการในสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี
ที่รับรองทั่วไป

มาตรา ๕๓ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำงบการเงิน และบัญชีรายรับและรายจ่าย
ส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี
วันเริ่มและวันสิ้นปีบัญชีของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๔ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัย
แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้
ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและงบการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยทุกรอบปีบัญชี

มาตรา ๕๕ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ
ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดีและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยเป็นการเพิ่มเติมได้
ตามความจำเป็น

มาตรา ๕๖ ให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและงบการเงินเสนอต่อ
สภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี
ให้มหาวิทยาลัยเผยแพร่รายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น แสดงบัญชีบุคคล บัญชีทำการ
และบัญชีรายรับและรายจ่ายที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลงานของมหาวิทยาลัย
ในปีที่ล่วงมาและแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไปภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๕๗ ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

หมวด ๕

การกำกับและดูแล

มาตรา ๕๘ รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ ในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรี วินิจฉัยเป็นประการใดแล้วให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๕๙ บรรดาเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

หมวด ๖

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๖๐ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของ สภามหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นด้วยก็ได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๑ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง จากผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๒ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีควมผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๓ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการวิชาการ

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงาน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๔ บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นค่านำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้ค่านำหน้านามตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
(๒) ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)
(๓) ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)
(๔) รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
(๕) รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)
(๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
(๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

การใช้ค่านำหน้านามและการใช้อักษรย่อกำนำหน้านามสำหรับตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๗

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๖๕ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก	เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ด.
ปริญญาโท	เรียกว่า มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ปริญญาตรี	เรียกว่า บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๖๖ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร ในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และร่วมให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับ สถานศึกษาชั้นสูงอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศ

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๗ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษา ชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๖๘ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาก็ได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใด สาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใด สาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว

(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึง ชั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตรประเภทอื่น ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาหรือวิจัยเฉพาะวิชา

มาตรา ๖๙ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่ผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัย เห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรง ตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะ ดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๗๐ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเชี่ยวชาญ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่ง คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ และครูประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ครูวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมี เงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๗๑ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของ มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยก็ได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้ สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย

มาตรา ๗๒ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกาย ของนิสิตหรือพนักงานมหาวิทยาลัยก็ได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดใช้ครุฑวิหยฐานะ เข็มวิหยฐานะ ครุฑประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนิสิตและพนักงานมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดง ด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่น เชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิหยฐานะหรือมีตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะทำเป็นสีใดหรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของ มหาวิทยาลัยปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือ ส่วนงานของมหาวิทยาลัย ที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๗๑ วรรคสอง

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนงเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๕ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๖ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จภารกิจหรือสภามหาวิทยาลัยมีมติเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๗๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และหัวหน้าภาควิชาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะครบวาระ แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและเมื่อครบกำหนดแล้วไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยให้พ้นจากตำแหน่ง

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งคงดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๗๘ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ให้นับรวมวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ด้วย

มาตรา ๗๙ ให้ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ และหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อน จนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๐

มาตรา ๘๐ ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และพนักงานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาเป็นข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ และให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ คั้งกล่าวรับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ๆ ผ่านมหาวิทยาลัย โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้นำกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้าง ของส่วนราชการมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่การนำกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของ ส่วนราชการมาใช้บังคับตามวรรคสองไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจนำมาใช้ บังคับได้ด้วยเหตุใด ๆ ให้การดำเนินการในส่วนที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรือในส่วนที่ ไม่อาจนำกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับดังกล่าวมาใช้ได้ เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๘๑ ข้าราชการหรือลูกจ้างตามมาตรา ๘๐ ผู้ใด

(๑) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้าง ของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี ในทันที

(๒) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้าง ของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้ว เห็นว่ามีความรู้ความสามารถตาม หลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้ โดยไม่ต้องทดสอบปฏิบัติงาน

(๓) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้าง ของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๒) แต่ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้ว เห็นว่ามีความรู้ความสามารถตาม หลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้รับเข้าทดสอบปฏิบัติหน้าที่เป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อพ้นกำหนดแล้ว เห็นว่ามีความเหมาะสมที่จะบรรจุเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ก็ให้บรรจุได้

(๔) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้าง ของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๓) ถ้ามหาวิทยาลัยเห็นว่า การรับบุคคลนั้นเข้าทำงานจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย และมีอัตราที่จะรับเข้าทำงานได้ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

การแสดงเจตนาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และเมื่อ ได้ยื่นแสดงเจตนาแล้วจะถอนมิได้

ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๘๐ ที่มีได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงสถานะความเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ

มาตรา ๘๒ ผู้ซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ ให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอื่นไม่น้อยกว่าเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอื่นที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๘๓ ข้าราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ นับแต่วันที่มีมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘๑ ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่งและให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้ว ให้มีสิทธิขอเป็นสมาชิกต่อไปได้แม้จะออกจากราชการแล้ว ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นข้าราชการบำนาญ และมีสิทธิได้รับสวัสดิการจากทางราชการเช่นเดียวกับผู้ได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะข้าราชการบำนาญแล้ว ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ

มาตรา ๘๔ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการวิชาการตามมาตรา ๒๘ ให้สภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๖ หรือคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายทำหน้าที่คณะกรรมการวิชาการจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๓ และข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการวิชาการตามมาตรา ๒๘ ให้นำข้อบังคับว่าด้วยการประชุมของสภามหาวิทยาลัยซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาข้าราชการและกรรมการในสภาข้าราชการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะมีผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาพนักงานและกรรมการสภาพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๗ ในระหว่างที่ยังมีข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๘๐ เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าวมีส่วนร่วมในกิจการสภาพนักงานโดยเท่าเทียมกับพนักงานมหาวิทยาลัยด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๘๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๕ ให้คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และคณะกรรมการอื่นซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ หรือคณบดีสภามหาวิทยาลัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการดำเนินการตามมาตรา ๔๕ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๙ ให้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว คงดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับการแต่งตั้ง

มาตรา ๙๐ สิทธิในการเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของข้าราชการหรือพนักงานที่โอนมาตามมาตรา ๘๐ หรือเปลี่ยนสถานภาพตามมาตรา ๘๗ และมาตรา ๘๑ และสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการมิให้เสียไปเพราะเหตุที่โอนมาหรือเปลี่ยนสถานภาพหรือไม่เปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

มาตรา ๙๑ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่าจะว่างอยู่ก่อนหรือภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้นและให้โอนอัตราตำแหน่งและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้งงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัย

และให้ถือว่า การโอนเงินงบประมาณดังกล่าวเป็นการโอนเงินงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๘๒ ให้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรง ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ จะทำให้การบริหารจัดการเป็นอิสระและมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึง ความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ-สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ สถานะ การดำเนินการ และส่วนงานของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีฐานะเป็นหน่วยในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ใช่อำนาจวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๕) โดยมหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการ ทางวิชาการแก่สังคม พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี อนุรักษ์ศิลปและวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๗)

สำหรับส่วนงานของมหาวิทยาลัยกำหนดให้สามารถแบ่งส่วนงานออกเป็น สำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานมหาวิทยาลัย สำนักงานวิทยาเขต คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก และมหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก อีกได้ (ร่างมาตรา ๘)

ในส่วนของการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นเข้าสมทบ หรืออาจจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒)

นอกจากนี้ ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๒ การบริหารและองค์กรทางการบริหารของมหาวิทยาลัย

(๑) กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรทางการบริหาร โดยมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยและองค์กรต่างๆ ในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๐) ซึ่งนอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยแล้ว ให้มีอำนาจออกระเบียบข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย การบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๒)

(๒) กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย เป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเสนอแผนพัฒนามหาวิทยาลัย พิจารณากลับเครื่องระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย พิจารณาเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงาน ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่อธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๕ และร่างมาตรา ๒๖)

(๓) กำหนดให้มีคณะกรรมการวิชาการ เป็นองค์กรที่มีหน้าที่ในการเสนอแนะการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาทางวิชาการของมหาวิทยาลัย และกำหนดและกำกับดูแลคุณภาพและมาตรฐานวิชาการของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีในเรื่องทางวิชาการ (ร่างมาตรา ๒๘ และร่างมาตรา ๒๙)

(๔) กำหนดให้มีสภานักงาน เป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยและอธิการบดีในการบริหารกิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัยช่วยเหลือ สนับสนุน และเผยแพร่กิจกรรมและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๐ และร่างมาตรา ๓๑)

(๕) กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด (ร่างมาตรา ๓๒) ในกรณีที่อธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๓๘)

(๖) กำหนดให้มีสำนักงานวิทยาเขตอยู่ในวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาเขต (ร่างมาตรา ๓๙) และให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นในเรื่องเกี่ยวกับวิทยาเขต (ร่างมาตรา ๔๐ และร่างมาตรา ๔๑)

(๗) กำหนดให้แต่ละคณะหรือวิทยาลัย มีคณบดีคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของคณะหรือวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๒) และกำหนดให้ในแต่ละสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ให้มีผู้อำนวยการคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๔๓)

๒.๓ มาตรการควบคุมการบริหารและการประกันคุณภาพการศึกษา

กำหนดให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๗ และร่างมาตรา ๔๘) และให้คณะกรรมการวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตร (ร่างมาตรา ๔๙) รวมทั้งกำหนดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่

ของอธิการบดี หัวหน้าส่วนงาน และผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๐ และร่างมาตรา ๕๑)

๒.๔ การบัญชีและการตรวจสอบ

กำหนดให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาระบบบัญชีมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป (ร่างมาตรา ๕๒) และให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี (ร่างมาตรา ๕๔) โดยให้ผู้สอบบัญชีรายงานผลการสอบบัญชีต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อสภามหาวิทยาลัยจะได้เสนอต่อรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๕๖)

๒.๕ การกำกับและดูแล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๕๘) และในการที่มหาวิทยาลัยจะเสนอเรื่องใดไปยังคณะรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้เสนอ (ร่างมาตรา ๕๙)

๒.๖ ตำแหน่งทางวิชาการ

กำหนดให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์เป็นตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยจะกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นอีกได้ (ร่างมาตรา ๖๐) นอกจากนี้ยังกำหนดให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ โดยคุณสมบัตินี้ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งดังกล่าวให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๖๑ ร่างมาตรา ๖๒ และร่างมาตรา ๖๓)

๒.๗ วุฒิการศึกษา ครุวิทยฐานะ เครื่องแบบ ตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์

กำหนดให้ปริญญาของมหาวิทยาลัยมีสามชั้น คือปริญญาเอก ปริญญาโท และปริญญาตรี โดยมหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น และสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ (ร่างมาตรา ๖๕ ร่างมาตรา ๖๖ และร่างมาตรา ๖๘)

นอกจากอำนาจเกี่ยวกับวุฒิการศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยมีอำนาจกำหนดให้มีครุวิทยฐานะหรือเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะ กำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ และกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ (ร่างมาตรา ๗๐ และร่างมาตรา ๗๑)

๒.๘ บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนิสิตและพนักงานมหาวิทยาลัย และการแสดงวุฒิการศึกษาโดยไม่มีสิทธิ (ร่างมาตรา ๗๓) การปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย หรือใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยโดยไม่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๗๔)

๒.๙ มาตรการรองรับสิทธิและการดำเนินการของมหาวิทยาลัย

(๑) กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน เงินงบประมาณและรายได้ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาเป็นของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๕)

(๒) กำหนดให้นายกสภามหาวิทยาลัย อупนายกสภามหาวิทยาลัย และ กรรมการสภามหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๖)

(๓) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารของมหาวิทยาลัยดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระและกำหนดการแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยไว้ นอกจากนี้ ได้กำหนดให้นับรวมวาระการดำรงตำแหน่งบริหารตามพระราชบัญญัติเดิมเป็นวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย เพื่อป้องกันมิให้มีปัญหาการตีความเกี่ยวกับการนับวาระของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวในภายหลัง (ร่างมาตรา ๗๗ และร่างมาตรา ๗๘)

(๔) กำหนดรองรับให้ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัย เป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัย จนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัย จัดตั้งส่วนงานใหม่ (ร่างมาตรา ๗๙) รองรับคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย และคณะกรรมการประจำส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และคณะกรรมการอื่น ให้ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแบ่งส่วนงานจัดระบบบริหารงานใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๙ และร่างมาตรา ๘๘)

(๕) กำหนดรองรับกรณีของบุคลากรของมหาวิทยาลัย กล่าวคือ กำหนดให้โอนข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และพนักงานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มาเป็นข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (ร่างมาตรา ๘๐) และรองรับการเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยเมื่อมีการแสดงเจตนาตามระยะเวลาที่กำหนด โดยมีกำหนดเวลาที่ช่วง คือ ช่วงแรกภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการบรรจุทันที ช่วงที่สองหลังจากหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีการประเมินว่าเป็นบุคคลที่มีความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยไม่ต้องทดลองปฏิบัติงาน ช่วงที่สามหลังจากสองปีแต่ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีการประเมินและทดลองปฏิบัติหน้าที่ และช่วงที่สี่หลังจากระยะเวลาตามช่วงที่สี่ หากมหาวิทยาลัยเห็นว่าการรับบุคคลนั้นเข้าทำงานจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและมีอัตราที่จะรับเข้าทำงานได้ (ร่างมาตรา ๘๑)

(๖) กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ บำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (ร่างมาตรา ๘๓)

(๓) กำหนดให้ประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ประธานสภาข้าราชการและกรรมการในสภาข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย และประธานสภานักงานและกรรมการสภานักงานตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๘๕ และร่างมาตรา ๘๖)

(๔) กำหนดรองรับตำแหน่งวิชาการตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้มีฐานะเป็นตำแหน่งทางวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไป และรองรับสิทธิในการเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย รวมทั้งสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งมิให้เสียไป เพราะเหตุโอนมาหรือเปลี่ยนสถานภาพหรือไม่เปลี่ยนสถานภาพ (ร่างมาตรา ๘๘ และร่างมาตรา ๙๐)

(๕) กำหนดให้มหาวิทยาลัยออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรวง ประกาศทรวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลมทำที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ร่าง พ.ศ. ที่ คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้ว	ร่าง พ.ศ. ที่ ส.ค.ก. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๔๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๓)
<p>ชื่อร่าง</p> <p>ร่าง</p> <p>พระราชบัญญัติ</p> <p>มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.</p>	<p>ชื่อร่าง</p> <p>ร่าง</p> <p>พระราชบัญญัติ</p> <p>มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.</p>
<p>คำปรารภ</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์</p>	<p>คำปรารภ</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์</p>
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.”</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.”</p>
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>
<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑</p>	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑</p>
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์</p> <p>“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาซึ่งประกอบด้วย</p> <p>ส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด</p> <p>“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัย</p> <p>เกษตรศาสตร์</p> <p>“คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์</p> <p>“คณะกรรมการวิชาการ” หมายความว่า คณะกรรมการวิชาการ</p> <p>มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์</p>	<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์</p> <p>“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาซึ่งประกอบด้วยส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด</p> <p>“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์</p> <p>“คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์</p> <p>“คณะกรรมการวิชาการ” หมายความว่า คณะกรรมการวิชาการ</p> <p>มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์</p>

ร่างฯ ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างฯ ที่ สกค. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๔๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>“สภาพนักงาน” หมายความว่า สภาพนักงานมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์</p> <p>“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์</p> <p>“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย</p> <p>“นายกองค์การนิสิต” หมายความว่า นายกองค์การนิสิตแต่ละวิทยาเขตและนายกองค์การนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>“สภาพนักงาน” หมายความว่า สภาพนักงานมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์</p> <p>“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์</p> <p>“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>มาตรา ๕ ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล</p> <p>มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกรม และไม่เป็นที่วิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น</p>	<p>มาตรา ๕ ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล</p> <p>มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นที่วิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น</p>
<p>มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>หมวด ๑ บททั่วไป</p>	<p>หมวด ๑ บททั่วไป</p>
<p>มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ทำการวิจัย พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ทะนุบำรุง ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม</p>	<p>มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม</p>

มาตรา ๗ ที่คณะกรรมการพิจารณาแล้ว	ร่างที่ สคก. ตรวจสอบครั้งที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกที่จัดการศึกษา ค้นคว้า และส่งเสริมวิชาการเกษตร ให้มหาวิทยาลัยดำรงไว้ซึ่งความเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาการด้านการเกษตร มีปณิธานมุ่งมั่นในการส่งเสริม เศรษฐกิจ และพัฒนาองค์ความรู้ที่หลากหลาย ผลิตภัณฑ์ที่เทียบพร้อมด้วยความรู้ ความสามารถ มีจริยธรรม และคุณธรรม เพื่อนำพาชุมชน สังคม และประเทศชาติไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน</p> <p>มหาวิทยาลัยต้องสร้าง ค่านิยม หรือพัฒนาองค์ความรู้ รวมทั้งแสวงหาแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถพิเศษของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยและผู้เรียนเพื่อนำไปสู่ความเป็นผู้นำอัจฉริยะสากล</p>	<p>มาตรา ๘ ในกรดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยคำนึงถึง</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา (๒) ความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับคุณธรรมและจริยธรรม (๓) มาตรฐานและคุณภาพทางการอื่นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ (๔) ความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม (๕) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ (๖) การมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
<p>มาตรา ๘ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการโดยยึดหลัก ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา (๒) เสรีภาพและความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับคุณธรรมและจริยธรรม (๓) มาตรฐานและคุณภาพทางการอื่นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ (๔) ความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม (๕) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ (๖) การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยและผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้น ๆ (๗) การนำความรู้สู่สังคม 	<p>มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยออกแจ้งส่วนงาน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย (๒) สำนักงานมหาวิทยาลัย (๓) สำนักงานวิทยาเขต (๔) คณะ
<p>มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยออกแจ้งส่วนงาน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย (๒) สำนักงานมหาวิทยาลัย (๓) สำนักงานวิทยาเขต (๔) คณะ 	<p>มาตรา ๙ มหาวิทยาลัยออกแจ้งส่วนงาน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย (๒) สำนักงานมหาวิทยาลัย (๓) สำนักงานวิทยาเขต (๔) คณะ

ร่างฯ ที่ คณะกรรมการพิจารณาแล้ว	ร่างฯ ที่ สกค. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๕๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>หรือขององค์การระหว่างประเทศก็ได้ โดยในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือปริญญาตรีชั้นหนึ่งขึ้นร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงนั้นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้</p> <p>การจัดการศึกษาหรือยกเลิกการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>ต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศก็ได้ โดยในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญาหรือปริญญาตรีชั้นหนึ่งขึ้นร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงนั้นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้</p> <p>การจัดการศึกษาหรือยกเลิกการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๑๓ กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่พนักงานมหาวิทยาลัยต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน</p>	<p>มาตรา ๑๓ กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่พนักงานมหาวิทยาลัยต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน</p>
<p>มาตรา ๑๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ อำนาจและหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง</p> <p>(๑) ชื่อ ขยาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน และจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้ทิตให้</p> <p>การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนสิทธิทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ให้กระทำเฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้ตามมาตรา ๑๖ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือ แลกเปลี่ยนได้</p> <p>(๒) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการภายในอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น</p>	<p>มาตรา ๑๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง</p> <p>(๑) ชื่อ ขยาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน และจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้ทิตให้</p> <p>การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนสิทธิทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ให้กระทำเฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้ตามมาตรา ๑๗ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือ แลกเปลี่ยนได้</p> <p>(๒) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการภายในอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น</p>

<p>ร่างฯ ที่ สคค. ตรวจพิจารณา เรื่อง เสร็จที่ ๘๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)</p>	<p>ร่างฯ ที่ คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว</p>
<p>(๓) รวมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน หรือกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศระหว่างประเทศ</p> <p>(๔) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุน หรือการร่วมลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย</p> <p>การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุน หรือการร่วมลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน</p> <p>(๕) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุนโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๖) จัดให้มีกองทุนเพื่อสนับสนุนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ รวมทั้งจัดให้มีทุนเพื่อการศึกษา และทุนเพื่อการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ</p> <p>(๗) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคลเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ รวมตลอดถึงลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนินการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของมหาวิทยาลัย หรือนำผลการค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่ หรือหาประโยชน์ เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๘) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสละสิทธิการ สิทธิประโยชน์ และประโยชน์อย่างอื่นให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๙) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ</p>	<p>(๓) รวมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน หรือกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ</p> <p>(๔) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุนหรือการร่วมลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย</p> <p>การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุนหรือการร่วมลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน</p> <p>(๔/๑) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุนโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๕) จัดให้มีกองทุนเพื่อสนับสนุนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และกองทุนเพื่อการศึกษา ตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งจัดให้มีทุนเพื่อการศึกษาและทุนเพื่อการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ</p> <p>(๖) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคลเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ รวมตลอดถึงลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนินการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของมหาวิทยาลัย หรือนำผลการค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่ หรือหาประโยชน์ เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๗) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสละสิทธิการ สิทธิประโยชน์ และประโยชน์อย่างอื่นให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๘) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ</p>
<p>มาตรา ๑๕ รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังนี้</p> <p>(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี</p> <p>(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๑๕ รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังนี้</p> <p>(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี</p> <p>(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย</p>

<p>ร่างฯ ที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว</p>	<p>ร่างฯ ที่ ส.ค.ก. ตรายพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑/๒๕๔๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๓)</p>
<p>(๓) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุนหรือการร่วมลงทุน และจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้รับมาจากการใช้ที่ราชพัสดุ หรือจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์</p> <p>(๖) เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์จากกองทุนดังกล่าว</p> <p>(๗) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น</p> <p>เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อประกันคุณภาพการศึกษา</p> <p>รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p> <p>ในกรณีที่ยังได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย</p> <p>ในกรณีที่รัฐบาลได้ปรับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดแก่ข้าราชการ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยในสัดส่วนเดียวกัน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้แก่พนักงานวิทยาลัยด้วย</p>	<p>(๓) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุนหรือการร่วมลงทุน และจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้รับมาจากการใช้ที่ราชพัสดุ หรือจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์</p> <p>(๖) เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์จากกองทุนดังกล่าว</p> <p>(๗) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น</p> <p>เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อประกันคุณภาพการศึกษา</p> <p>รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p> <p>ในกรณีที่รายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย</p> <p>ในกรณีที่รัฐบาลได้ปรับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดแก่ข้าราชการ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยในสัดส่วนเดียวกัน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยด้วย</p>
<p>มาตรา ๑๕/๑ มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ที่มีมหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยและนิติสภที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี</p>	<p>มาตรา ๑๖ มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ที่มีมหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยและนิติสภที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี</p>

ร่างฯ ที่คณะกรรมการพิจารณาแล้ว	ร่างฯ ที่ สศค. ตรวจสอบแล้ว เรื่องที่ ๘๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
หลักการและวิธีการพิจารณาว่าผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย	หลักการและวิธีการพิจารณาว่าผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
มาตรา ๑๖ บรรดาสิ่งหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาจากการให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือโดยวิธีอื่นไม่ถือเป็นทรัพย์สินและให้เป็นการมรดกของมหาวิทยาลัย	มาตรา ๑๗ บรรดาสิ่งหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาจากการให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือโดยวิธีอื่น ไม่ถือเป็นทรัพย์สินและให้เป็นการมรดกของมหาวิทยาลัย
มาตรา ๑๗ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมโดยตรง ไม่อยู่ในความรับผิดชอบการบังคับคดีทั้งปวง รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความหรือระยะเวลาในการครอบครองขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้	มาตรา ๑๘ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการ การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยตรง ไม่อยู่ในความรับผิดชอบการบังคับคดีทั้งปวง รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความหรือระยะเวลาในการครอบครองขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้
มาตรา ๑๘ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ต้องจัดการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗ เงินและทรัพย์สินที่มีผู้ทิดให้แก่มหาวิทยาลัยต้องจัดการตามเงื่อนไขผู้ทิดให้กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ทิดให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย	มาตรา ๑๙ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ต้องจัดการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗ เงินและทรัพย์สินที่มีผู้ทิดให้แก่มหาวิทยาลัยต้องจัดการตามเงื่อนไขผู้ทิดให้กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ทิดให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย
หมวด ๒ การดำเนินการ	หมวด ๒ การดำเนินการ
มาตรา ๑๙ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย (๑) นายกษามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง	มาตรา ๒๐ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ร่างฯ ที่คณะกรรมกรมติพิจารณาแล้ว	ร่างฯ ที่ ส.ศ.ค. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๔๗ (ไปปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบห้าคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย</p> <p>(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ประธานกรรมการวิชาการ ประธานสภาพนักงาน และสมาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในพระบรมราชูปถัมภ์</p> <p>(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี</p> <p>(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานในมหาวิทยาลัย</p> <p>(๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำที่ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก</p> <p>(๗) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งเลือกจากพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก</p> <p>คุณสมบัตินี้ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ตาม (๒) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ต้องสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจากรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอจำนวนหนึ่งคน</p> <p>คุณสมบัตินี้ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๔) (๕) และ (๗) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบห้าคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย</p> <p>(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ประธานกรรมการวิชาการ ประธานสภาพนักงาน และสมาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในพระบรมราชูปถัมภ์</p> <p>(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี</p> <p>(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก</p> <p>(๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำที่ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก</p> <p>(๗) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งเลือกจากพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก</p> <p>คุณสมบัตินี้ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๒) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ต้องสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจากรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอจำนวนหนึ่งคน</p> <p>คุณสมบัตินี้ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๔) (๕) และ (๗) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>

<p>ร่างฯ ที่ คณะกรรมการพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)</p>	<p>ร่างฯ ที่ ส.ศ.ค. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)</p>
<p>ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยและในกรณีที่อุปนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย</p> <p>ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย และให้ผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p>	<p>ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยและในกรณีที่อุปนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ให้สภามหาวิทยาลัย เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย</p> <p>ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย และให้ผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p>
<p>มาตรา ๑๘/๑ นายกสภามหาวิทยาลัยต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีอายุไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ ณ วันที่ได้รับการสรรหา</p> <p>(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาโทหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง</p> <p>(๓) มีประสบการณ์การบริหารหน่วยงานทางวิชาการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตำแหน่งคณบดีหรือเทียบเท่า หรือมีประสบการณ์การบริหารจัดการภาครัฐในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่า หรือมีประสบการณ์การบริหารจัดการภาคเอกชนในตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง</p>	<p>มาตรา ๑๘/๑ นายกสภามหาวิทยาลัยต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีอายุไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ ณ วันที่ได้รับการสรรหา</p> <p>(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาโทหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง</p> <p>(๓) มีประสบการณ์การบริหารหน่วยงานทางวิชาการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตำแหน่งคณบดีหรือเทียบเท่า หรือมีประสบการณ์การบริหารจัดการภาครัฐในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่า หรือมีประสบการณ์การบริหารจัดการภาคเอกชนในตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง</p>
<p>มาตรา ๑๘/๒ ห้ามมิให้นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย ดำเนินกิจการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับมหาวิทยาลัย เว้นแต่เป็นสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานทางวิชาการ</p>	<p>มาตรา ๑๘/๒ ห้ามมิให้นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย ดำเนินกิจการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับมหาวิทยาลัย เว้นแต่เป็นสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานทางวิชาการ</p>

ร่างฯ ที่ คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>(๒) เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญา กับมหาวิทยาลัย เว้นแต่เป็นผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์แห่งการลงทุนตามปกติ</p> <p>(๓) รับสัมปทานหรือคองเจอไว้ซึ่งสัมปทานจากมหาวิทยาลัย หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานจากมหาวิทยาลัย</p> <p>(๔) กิจกรรมอื่นที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>ในกรณีที่กรรมการมหาวิทยาลัยที่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เป็นกรรมการ สภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ให้ถือว่าเป็นผู้ถือหุ้นพ้นจากตำแหน่งที่ตนดำรง อยู่ด้วย</p>	
<p>มาตรา ๑๙/๓ ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยจะดำรงตำแหน่งนายก สภาสถาบันอุดมศึกษาอื่นในเวลาเดียวกันไม่ได้</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจะดำรงตำแหน่งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิในสภาสถาบันอุดมศึกษาอื่นในเวลาเดียวกันได้อีกไม่เกินหนึ่งแห่ง</p>	
<p>มาตรา ๒๐ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๙ (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๗) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และจะทรงพระ กรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกัน เป็นสองวาระมิได้</p> <p>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๙ (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๗) พ้นจาก ตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น</p> <p>(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p>	<p>มาตรา ๒๑ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๗) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และจะทรงพระ กรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้</p> <p>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๗) พ้นจาก ตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น</p> <p>(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p>

ร่างฯ ที่ ศคก. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)	ร่างฯ ที่ ศคก. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>(๕) ถูกจำกัดโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p> <p>(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด และยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่</p> <p>ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าที่วาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้</p> <p>ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นมาใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปล่วงหน้าซึ่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นมาใหม่แล้ว</p>	<p>(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด และยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่</p> <p>ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าที่วาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้</p> <p>ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นมาใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปล่วงหน้าซึ่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นมาใหม่แล้ว</p>
<p>มาตรา ๒๑ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยอำนาจและหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง</p> <p>(๑) กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๒) กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๒๒ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง</p> <p>(๑) กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๒) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัย</p>

ร่างฯ ที่ สกค. ๓๖๖/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)	ร่างฯ ที่ คณะกรรมการกฤษฎีกาเสร็จแล้ว
<p>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกระเบียบและข้อบังคับสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้</p> <p>(๓) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญา และประกาศนียบัตร ทั้งของมหาวิทยาลัยและที่มหาวิทยาลัยจัดการศึกษา ร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น รวมและยุบเลิกส่วนงานวิทยาลัย รวมทั้งการแบ่งหรือการปรับปรุงหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว</p> <p>(๔) อนุมัติการรับเข้าสมทบ การจัดการศึกษาร่วม หรือการยกเลิกการสมทบการยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมของสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น</p> <p>(๕) อนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา</p> <p>(๖) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายคณบดีมหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(๗) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณบดี สถาบัน หรือสำนัก ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(๘) ออกระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย และระเบียบและนโยบายและวิธีการเกี่ยวกับการจัดการรายได้ จัดหาแหล่งทุน และทรัพยากรอื่น</p> <p>(๑๑) ออกระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย</p>	<p>(๒) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกระเบียบและข้อบังคับสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้</p> <p>(๓) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญา และประกาศนียบัตร ทั้งของมหาวิทยาลัยและที่มหาวิทยาลัยจัดการศึกษา ร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น รวมและยุบเลิกส่วนงานวิทยาลัย รวมทั้งการแบ่งหรือการปรับปรุงหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว</p> <p>(๔) อนุมัติการรับเข้าสมทบ การจัดการศึกษาร่วม หรือการยกเลิกการสมทบการยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมของสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น</p> <p>(๕) อนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา</p> <p>(๖) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายคณบดีมหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(๗) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณบดี สถาบัน หรือสำนัก ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(๘) ออกระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย และระเบียบและนโยบายและวิธีการเกี่ยวกับการจัดการรายได้ จัดหาแหล่งทุน และทรัพยากรอื่น</p> <p>(๑๑) ออกระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย</p>

ร่างฯ ที่ สกค. ๑๖๖/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)	ร่างฯ ที่ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเสรีภาพ
<p>(๑๒) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๑๓) อนุมัติการกู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงิน และการลงทุนหรือการร่วมลงทุน</p> <p>ตามมาตรา ๑๔ (๕) วรรคสอง</p> <p>(๑๔) อนุมัติการจัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล หรือยกเลิกลูกบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๔ (๗)</p> <p>(๑๕) รับรองรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัย และเสนอรายงานนั้นต่อรัฐมนตรีเพื่อทราบ</p> <p>(๑๖) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดี คณะบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก</p> <p>(๑๗) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งมอบอำนาจให้ คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลดังกล่าวทำการแทนแล้วรายงานให้ สภามหาวิทยาลัยทราบ</p> <p>(๑๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้ระบุไว้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ</p>	<p>ร่างฯ ที่ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเสรีภาพแล้ว</p> <p>(๑๑/๑) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับกำกับการกำหนดค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๑๒) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๑๒/๑) อนุมัติการกู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงิน และการลงทุนหรือการร่วมลงทุนตาม มาตรา ๑๔ (๕) วรรคสอง</p> <p>(๑๒/๒) อนุมัติการจัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล หรือยกเลิกลูกบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๔ (๖)</p> <p>(๑๓) รับรองรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัย และเสนอรายงานนั้นต่อรัฐมนตรีเพื่อทราบ</p> <p>(๑๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ</p> <p>(๑๕) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาวิทยาลัย รวมทั้งมอบอำนาจให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลดังกล่าวทำการแทนแล้วรายงานให้ สภามหาวิทยาลัยทราบ</p> <p>(๑๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้ระบุไว้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ</p>
<p>มาตรา ๒๓ การประชุมและวิธีการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๒๒ การประชุมและวิธีการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย</p> <p>คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาและสนับสนุนการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการมหาวิทยาลัยคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งสภาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย</p> <p>คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาและสนับสนุนการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย</p>

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินการของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย	จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินการของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย	ร่างฯ ที่ สกค. ๑๘๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินการของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๒๓/๑ ให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย อธิการบดี เป็นประธานกรรมการ รองอธิการบดี คนบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ประธานสภาพนักงาน และนายองค์การนิสิต เป็นกรรมการ</p> <p>ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของอธิการบดี แต่งตั้ง รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการ</p>	<p>จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินการของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย อธิการบดี เป็นประธาน รองอธิการบดี คนบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก และประธาน สภาพนักงาน เป็นกรรมการ</p> <p>ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี คนหนึ่งเป็นเลขานุการโดยคำแนะนำของอธิการบดี</p>	<p>จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินการของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย อธิการบดี เป็นประธาน รองอธิการบดี คนบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก และประธาน สภาพนักงาน เป็นกรรมการ</p> <p>ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี คนหนึ่งเป็นเลขานุการโดยคำแนะนำของอธิการบดี</p>
<p>มาตรา ๒๓/๒ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้</p> <p>(๑) เสนอแผนพัฒนามหาวิทยาลัยต่ออธิการบดี</p> <p>(๒) พิจารณากลับกรอง ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๓) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงาน และการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงาน</p> <p>(๔) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๕) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการตั้งงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(๖) ให้ความเห็นขอรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัยเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(๗) ให้คำปรึกษาและขอแนะนำแก่สภามหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๒๖ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเสนอแผนพัฒนามหาวิทยาลัย พิจารณากลับกรองระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย พิจารณาเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงาน และการจัดตั้ง การรวม การแบ่ง หรือการยุบเลิกหน่วยงานภายในของส่วนงาน ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ให้คำปรึกษา และขอแนะนำแก่อธิการบดี ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๒๖ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเสนอแผนพัฒนามหาวิทยาลัย พิจารณากลับกรองระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย พิจารณาเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงาน และการจัดตั้ง การรวม การแบ่ง หรือการยุบเลิกหน่วยงานภายในของส่วนงาน ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ให้คำปรึกษา และขอแนะนำแก่อธิการบดี ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>

มาตรา ๒๓/๓ การประชุมและวิธีปฏิบัติของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย	ร่างฯ ที่คณะกรรมการพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>มาตรา ๒๓/๓ การประชุมและวิธีปฏิบัติของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการวิชาการ ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งมาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๒๗ การประชุมและวิธีปฏิบัติของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการวิชาการ ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งมาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๒๕ คณะกรรมการวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้</p> <p>(๑) เสนอแนะการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยต่ออธิการบดี</p> <p>(๒) กำหนดและกำกับดูแลคุณภาพและมาตรฐานวิชาการของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๓) จัดทำจรรยาบรรณของคณาจารย์และผู้ทำงานวิจัยเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัย และดูแลให้มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณดังกล่าว</p> <p>(๔) ประมวลและประเมินความก้าวหน้าทางวิชาการ และจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี</p> <p>(๕) เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม และการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา</p> <p>(๖) เสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญา และประกาศนียบัตรต่ออธิการบดี</p> <p>(๗) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษต่อสภามหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๒๙ คณะกรรมการวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้</p> <p>(๑) เสนอแนะการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยต่ออธิการบดี</p> <p>(๒) กำหนดและกำกับดูแลคุณภาพและมาตรฐานวิชาการของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๓) จัดทำจรรยาบรรณของคณาจารย์และผู้ทำงานวิจัยเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัย และดูแลให้มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณดังกล่าว</p> <p>(๔) ประมวลและประเมินความก้าวหน้าทางวิชาการ และจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี</p> <p>(๕) เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม และการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา</p> <p>(๖) เสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญา และประกาศนียบัตรต่อสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(๗) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการรับเข้าสอบหรือการยกเลิกการสอบของสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นตามมาตรา ๑๑ และการจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นตามมาตรา ๑๒ ต่อสภามหาวิทยาลัย</p>

<p>ร่างฯ ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว</p>	<p>ร่างฯ ที่ ส.ศ.ก. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๔๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๓)</p>
<p>(๘) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการรับเข้าสอบหรือการยกเลิกการสอบของสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นตามมาตรา ๑๑ และการจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นตามมาตรา ๑๒ ต่ออธิการบดี</p> <p>(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการวิชาการ</p> <p>(๑๐) ให้คำปรึกษาแก่อธิการบดีและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย</p>	<p>(๘) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวิชาการ</p> <p>(๙) ให้คำปรึกษาแก่อธิการบดีและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย</p>
<p>มาตรา ๒๖ ให้มีสภานักงาน ประกอบด้วย ประธานสภานักงาน และกรรมการสภานักงาน ซึ่งมาจากพนักงานมหาวิทยาลัย</p> <p>จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภานักงานและกรรมการสภานักงาน ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภานักงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๓๐ ให้มีสภานักงาน ประกอบด้วย ประธานสภานักงาน และกรรมการสภานักงาน ซึ่งมาจากพนักงานมหาวิทยาลัย</p> <p>จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภานักงานและกรรมการสภานักงาน ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภานักงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๒๗ สภานักงานมีหน้าที่ ดังนี้</p> <p>(๑) ให้คำปรึกษาและขอแนะนำแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีในการบริหารกิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๒) ช่วยเหลือ สนับสนุน และเผยแพร่กิจกรรมและกิจการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๓) สร้างและส่งเสริมความสามัคคีของพนักงานมหาวิทยาลัย</p> <p>(๔) ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และผลดีเกียรติของพนักงานมหาวิทยาลัย</p> <p>(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๓๑ สภานักงานมีหน้าที่ ดังนี้</p> <p>(๑) ให้คำปรึกษาและขอแนะนำแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีในการบริหารกิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๒) ช่วยเหลือ สนับสนุน และเผยแพร่กิจกรรมและกิจการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๓) สร้างและส่งเสริมความสามัคคีของพนักงานมหาวิทยาลัย</p> <p>(๔) ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ และผลดีเกียรติของพนักงานมหาวิทยาลัย</p> <p>(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย</p>

<p>มาตรา ๒๘ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้</p>	<p>มาตรา ๓๒ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้</p>
<p>ร่างฯ ที่คณะกรรมกรมีอธิการบดีพิจารณาเสร็จแล้ว</p> <p>มาตรา ๒๘ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้</p> <p>มาตรา ๒๘ อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๑</p> <p>หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยรองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒</p> <p>ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒</p>	<p>ร่างฯ ที่ ส.ค.ก. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑/๒๕๔๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๓)</p> <p>มาตรา ๓๒ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๓ อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๕</p> <p>หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยรองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๖</p> <p>ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๖</p>
<p>มาตรา ๓๐ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่ก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้</p> <p>เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่งให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย</p> <p>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑</p> <p>(๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน</p> <p>(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p> <p>(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p>	<p>มาตรา ๓๔ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่ก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้</p> <p>เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่งให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย</p> <p>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕</p> <p>(๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน</p> <p>(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p> <p>(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p>

ร่างฯ ที่คณะกรรมกรพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างฯ ที่ ส.ค.ค. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>(๓) กำกับดูแล ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของคณะบดี ผู้อำนวยการ รองหัวหน้า และหัวหน้าส่วนงานที่เกี่ยวข้องอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก</p> <p>(๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณะบดี รองผู้อำนวยการ รองหัวหน้า ส่วนงานที่เกี่ยวข้องอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก และ อาจารย์พิเศษ</p> <p>(๕) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยและปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้ง ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๖) จัดหาทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานภารกิจของ มหาวิทยาลัย</p> <p>(๗) จัดทำและเสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ตลอดจนคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(๘) จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย กฏ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และประกาศ ของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย</p>	<p>(๓) กำกับดูแล ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของคณะบดี ผู้อำนวยการ รองหัวหน้า และหัวหน้าส่วนงานที่เกี่ยวข้องอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก</p> <p>(๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณะบดี รองผู้อำนวยการ รองหัวหน้า ส่วนงานที่เกี่ยวข้องอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก และ อาจารย์พิเศษ</p> <p>(๕) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยและปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้ง ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๖) จัดหาทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานภารกิจของ มหาวิทยาลัย</p> <p>(๗) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อ สภามหาวิทยาลัย</p> <p>(๘) จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายเพื่อเสนอต่อ สภามหาวิทยาลัย</p> <p>(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย กฏ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และประกาศ ของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย</p>
<p>มาตรา ๓๔ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองอธิการบดี เป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดี มอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโส สูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดี ตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้คุณสมบัติ ตามมาตรา ๓๑ เป็นผู้รักษาการแทน</p>	<p>มาตรา ๓๘ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดี เป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดี มอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโส สูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดี ตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้คุณสมบัติ ตามมาตรา ๓๕ เป็นผู้รักษาการแทน</p>

ร่างฯ ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างฯ ที่ ส.ศ.ก. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>มาตรา ๓๕ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีสำนักงานวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขต ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และประกาศของมหาวิทยาลัย และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๓๙ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีสำนักงานวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขต ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และประกาศของมหาวิทยาลัย และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย</p>
<p>มาตรา ๓๖ ในวิทยาเขต ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตคณะหนึ่ง องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาเขต ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต และการจัดระบบบริหารงานภายในวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๔๐ ในวิทยาเขต ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตคณะหนึ่ง องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาเขต ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต และการจัดระบบบริหารงานภายในวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๓๗ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีหน้าที่ ดังนี้ (๑) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่อธิการบดีในกิจการต่าง ๆ ของวิทยาเขต (๒) เสนอความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาการของวิทยาเขตต่อคณะกรรมการวิชาการ (๓) เสนอแผนพัฒนาและแผนงานของวิทยาเขตต่ออธิการบดี (๔) เสนอแนะการรวม การจัดตั้ง และการยุบเลิกหน่วยงานภายในวิทยาเขตต่ออธิการบดี (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๔๑ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีหน้าที่ ดังนี้ (๑) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่อธิการบดีในกิจการต่าง ๆ ของวิทยาเขต (๒) เสนอความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาการของวิทยาเขตต่อคณะกรรมการวิชาการ (๓) เสนอแผนพัฒนาและแผนงานของวิทยาเขตต่ออธิการบดี (๔) เสนอแนะการรวม การจัดตั้ง และการยุบเลิกหน่วยงานภายในวิทยาเขตต่ออธิการบดี (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีมอบหมาย</p>
<p>มาตรา ๓๘ ในคณะหรือวิทยาเขต ให้มีคณบดีคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของคณะหรือวิทยาลัย และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้</p>	<p>มาตรา ๔๒ ในคณะหรือวิทยาเขต ให้มีคณบดีคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของคณะหรือวิทยาลัย และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้</p>

ร่างฯ ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างฯ ที่ ส.ศ.ค. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>คณะกรรมการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ เมื่อคณะบดีพ้นจากตำแหน่งให้รองคณะบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง และถอดถอนคณะบดีให้ไปเป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>คณะบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ เมื่อคณะบดีพ้นจากตำแหน่งให้รองคณะบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง และถอดถอนคณะบดีและรองคณะบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๓๙ ในสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ให้มีผู้อำนวยการคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน สำนัก หรือเรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก จะให้มีรองผู้อำนวยการตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่มีอำนาจมอบหมายก็ได้</p> <p>ผู้อำนวยการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ เมื่อผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งให้รองผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งด้วย</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง และถอดถอนผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๔๓ ในสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ให้มีผู้อำนวยการคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก แล้วแต่กรณี และจะให้มีรองผู้อำนวยการตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่มีอำนาจมอบหมายก็ได้</p> <p>ผู้อำนวยการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ เมื่อผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งให้รองผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งด้วย</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง และถอดถอนผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๔๐ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณะบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันไม่ได้</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่งแต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน</p>	<p>มาตรา ๔๔ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณะบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันไม่ได้</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่งแต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน</p>

ร่างฯ ที่ คณะกรรมการอธิการบดีพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างฯ ที่ ส.ศ.ก. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>มาตรา ๔๔ เมื่อครบสี่ปีนับแต่วันจัดตั้งส่วนงานของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๙ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินส่วนงานดังกล่าว โดยผู้ประเมินซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีผู้ใช้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย แล้วรายงานสภามหาวิทยาลัยและประกาศให้ทราบเป็นกรณีไป และให้มีการประเมินดังกล่าวทุกสี่ปี</p> <p>การประเมินส่วนงานตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยให้ใช้หลักตามมาตรา ๘ และนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามมาตรา ๒๑ (๑) เป็นเกณฑ์ในการประเมิน โดยให้หาข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย นิสิต นิสิตเก่า บุคคลซึ่งเป็นนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของนิสิตเก่า และบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย</p> <p>รายงานตามวรรคหนึ่งให้ระบุด้วยว่าส่วนงานดังกล่าวควรปรับปรุงการดำเนินงานหรือควรมีส่วนงานนั้นหรือหน่วยงานในส่วนงานนั้นต่อไปหรือไม่ด้วย</p>	<p>มาตรา ๔๘ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๔๔/๑ ให้คณะกรรมการวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตรนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๕ (๕)</p>	<p>มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตรนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๙ (๕)</p>
<p>มาตรา ๔๔/๒ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ของ อธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนด ในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๕๐ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ของ อธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนด ในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๔๔/๓ ให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน ในมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย</p> <p>ในการประเมินผลการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ต้องให้ออกสผู้ผ่านการประเมิน ในการอุทธรณ์ รวมทั้งต้องจัดให้มีกระบวนการพัฒนาผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสม ทั้งด้านการปฏิบัติงานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่สามารถตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลได้</p>	<p>มาตรา ๕๑ ให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน ในมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย</p> <p>ในการประเมินผลการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ต้องให้ออกสผู้ผ่านการประเมิน ในการอุทธรณ์ รวมทั้งต้องจัดให้มีกระบวนการพัฒนาผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสม ทั้งด้านการปฏิบัติงานและจรรยาบรรณแห่ง วิชาชีพที่สามารถตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลได้</p>

ตารางเปรียบเทียบ
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

ร่างฯ ที่ คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างฯ ที่ ส.ศ.ค. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
หลักเกณฑ์และวิธีการอุดหนุน และกระบวนการพัฒนา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย	หลักเกณฑ์และวิธีการอุดหนุน และกระบวนการพัฒนา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
หมวด ๔ การบัญชีและการตรวจสอบ	หมวด ๔ การบัญชีและการตรวจสอบ
มาตรา ๔๕ ให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตามส่วนงานของมหาวิทยาลัย มีสมุดบัญชีลงรายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้สิน ทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริงพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ การบันทึกรายการในสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป	มาตรา ๕๒ ให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตามส่วนงานของมหาวิทยาลัย มีสมุดบัญชีลงรายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้สิน ทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริงพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ การบันทึกรายการในสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป
มาตรา ๔๖ ให้มหาวิทยาลัยจัดตั้งทบการเงิน และบัญชีรายรับและรายจ่าย ส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี วันเริ่มและวันสิ้นปีบัญชีของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย	มาตรา ๕๓ ให้มหาวิทยาลัยจัดตั้งทบการเงิน และบัญชีรายรับและรายจ่าย ส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี วันเริ่มและวันสิ้นปีบัญชีของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย
มาตรา ๔๗ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยทุกรอบปีบัญชี	มาตรา ๕๔ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยทุกรอบปีบัญชี
มาตรา ๔๘ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบทรัพย์สินและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดี	มาตรา ๕๕ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบทรัพย์สินและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดี

ร่างฯ ที่ คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างฯ ที่ ส.ศ.ค. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และเรียกให้ส่งสรรพสมทบบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยเป็นการเพิ่มความจำเป็น</p> <p>มาตรา ๔๙ ให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี</p> <p>ให้มหาวิทยาลัยโฆษณาเผยแพร่รายงานประจำปีของปีสิ้นไปนั้น แสดงบัญชีงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีรายรับและรายจ่ายที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลงานของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมาและแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไปภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี</p>	<p>และผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และเรียกให้ส่งสรรพสมทบบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยเป็นการเพิ่มความจำเป็น</p> <p>มาตรา ๕๖ ให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี</p> <p>ให้มหาวิทยาลัยเผยแพร่รายงานประจำปีของปีสิ้นไปนั้น แสดงบัญชีงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีรายรับและรายจ่ายที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลงานของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมาและแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไปภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี</p>
<p>มาตรา ๕๐ ให้อธิการบดี เป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบด้วย รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p>มาตรา ๕๗ ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบด้วย รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>
<p>หมวด ๕ การกำกับดูแล</p>	<p>หมวด ๕ การกำกับดูแล</p>
<p>มาตรา ๕๑ รัฐมนตรีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ ในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นการใดแล้ว ให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๕๘ รัฐมนตรีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ ในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นการใดแล้ว ให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี</p>
<p>มาตรา ๕๒ บรรดาเรื่องที่มาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ</p>	<p>มาตรา ๕๙ บรรดาเรื่องที่มาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ</p>

<p>ร่างฯ ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว</p>	<p>ร่างฯ ที่ ส.ค.ก. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๓)</p>
<p>หมวด ๖ ตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>มาตรา ๕๓ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้</p> <p>(๑) ศาสตราจารย์</p> <p>(๒) รองศาสตราจารย์</p> <p>(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์</p> <p>(๔) อาจารย์</p> <p>ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของ สภามหาวิทยาลัย</p> <p>สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นด้วยก็ได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>คุณสมบัตินี้ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>หมวด ๖ ตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>มาตรา ๖๐ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้</p> <p>(๑) ศาสตราจารย์</p> <p>(๒) รองศาสตราจารย์</p> <p>(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์</p> <p>(๔) อาจารย์</p> <p>ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของ สภามหาวิทยาลัย</p> <p>สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นด้วยก็ได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>คุณสมบัตินี้ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๕๔ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจาก ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์พิเศษที่มีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ และมีได้เป็นผู้ปฏิบัติงาน ในมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย</p> <p>คุณสมบัตินี้ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๖๑ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย</p> <p>คุณสมบัตินี้ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๕๔/๑ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีคามผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็น ศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้</p>	<p>มาตรา ๖๒ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีคามผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็น ศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้</p>

<p>ร่างฯ ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว</p>	<p>ร่างฯ ที่ ส.ค.ก. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)</p>
<p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๕๕ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ได้ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการวิชาการ</p> <p>อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงาน</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๖๓ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการวิชาการ</p> <p>อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงาน</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๕๖ บุคคลได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำแนะนำมาเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป</p> <p>การใช้คำแนะนำมาตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้ยกขรย่อ ดังนี้</p> <p>(๑) ศาสตราจารย์ ใช้ยกขรย่อ ศ.</p> <p>(๒) ศาสตราจารย์พิเศษ ใช้ยกขรย่อ ศ. (พิเศษ)</p> <p>(๒/๑) ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ใช้ยกขรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)</p> <p>(๓) รองศาสตราจารย์ ใช้ยกขรย่อ รศ.</p> <p>(๔) รองศาสตราจารย์พิเศษ ใช้ยกขรย่อ รศ. (พิเศษ)</p> <p>(๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้ยกขรย่อ ผศ.</p> <p>(๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ใช้ยกขรย่อ ผศ. (พิเศษ)</p>	<p>มาตรา ๖๔ บุคคลได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำแนะนำมาเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป</p> <p>การใช้คำแนะนำมาตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้ยกขรย่อ ดังนี้</p> <p>(๑) ศาสตราจารย์ ใช้ยกขรย่อ ศ.</p> <p>(๒) ศาสตราจารย์พิเศษ ใช้ยกขรย่อ ศ. (พิเศษ)</p> <p>(๓) ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ใช้ยกขรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)</p> <p>(๔) รองศาสตราจารย์ ใช้ยกขรย่อ รศ.</p> <p>(๕) รองศาสตราจารย์พิเศษ ใช้ยกขรย่อ รศ. (พิเศษ)</p> <p>(๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้ยกขรย่อ ผศ.</p> <p>(๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ใช้ยกขรย่อ ผศ. (พิเศษ)</p>

ร่างฯ ที่ ๕๗ ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างฯ ที่ ๕๓๑ ที่ ส.ศ.ก. ตรวจสอบเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>การใช้นามานามและการใช้อักษรย่อค่านามสำหรับตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>การใช้นามานามและการใช้อักษรย่อค่านามสำหรับตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>
<p>หมวด ๗ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ</p> <p>มาตรา ๕๗ ปริญญาสามชั้น คือ</p> <p>ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด. ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม. ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.</p>	<p>หมวด ๗ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ</p> <p>มาตรา ๖๕ ปริญญาสามชั้น คือ</p> <p>ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด. ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม. ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.</p>
<p>มาตรา ๕๘ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และร่วมให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ</p> <p>การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดและใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>มาตรา ๖๖ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และร่วมให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ</p> <p>การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดและจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>
<p>มาตรา ๕๙ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรติยศหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรติยศอื่นด้วยก็ได้</p>	<p>มาตรา ๖๗ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรติยศหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรติยศอื่นด้วยก็ได้</p>
<p>มาตรา ๖๐ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ด้วย ดังนี้ (๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว</p>	<p>มาตรา ๖๘ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ด้วย ดังนี้ (๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว</p>

ร่างฯ ที่ คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างฯ ที่ ส.ค.ค. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว</p> <p>(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี</p> <p>(๔) ประกาศนียบัตรประเภทอื่น ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาหรือวิจัยเฉพาะวิชา</p>	<p>(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว</p> <p>(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี</p> <p>(๔) ประกาศนียบัตรประเภทอื่น ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาหรือวิจัยเฉพาะวิชา</p>
<p>มาตรา ๖๑ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่ผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัย เห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายคณบดีหรือกรรมการ สภามหาวิทยาลัยในขณะดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้</p> <p>ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๖๕ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่ผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัย เห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายคณบดีหรือกรรมการ สภามหาวิทยาลัยในขณะดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้</p> <p>ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๖๒ มหาวิทยาลัยออกกำหนดให้มีปริญญาหรือเข้าปริญญาเป็น เครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และออกกำหนดให้มีครูย ประจำตำแหน่งนายคณบดีมหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้ การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของปริญญาหรือเข้าปริญญา</p> <p>การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของปริญญาหรือเข้าปริญญา</p> <p>ปริญญาหรือเข้าปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต ประกาศนียบัตร และออกกำหนดให้มีครูย ประจำตำแหน่งนายคณบดีมหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้ การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของปริญญาหรือเข้าปริญญา</p> <p>ปริญญาหรือเข้าปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต ประกาศนียบัตร และออกกำหนดให้มีครูย ประจำตำแหน่งนายคณบดีมหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้ การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของปริญญาหรือเข้าปริญญา</p>	<p>มาตรา ๗๐ มหาวิทยาลัยออกกำหนดให้มีปริญญาหรือเข้าปริญญาเป็น เครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และออกกำหนดให้มีครูย ประจำตำแหน่งนายคณบดีมหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้ การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของปริญญาหรือเข้าปริญญา</p> <p>การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของปริญญาหรือเข้าปริญญา</p> <p>ปริญญาหรือเข้าปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต ประกาศนียบัตร และออกกำหนดให้มีครูย ประจำตำแหน่งนายคณบดีมหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้ การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของปริญญาหรือเข้าปริญญา</p>

ร่างฯ ที่ คณะกรรมการนิติการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างฯ ที่ สศค. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๔๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>(๑) ปดอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะทำเป็นสีใดหรือทำด้วยวิธีใด ๆ</p> <p>(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ</p> <p>(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๖๓ วรรคสอง ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนงเดียว</p> <p>ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้</p>	<p>(๑) ปดอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะทำเป็นสีใดหรือทำด้วยวิธีใด ๆ</p> <p>(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ</p> <p>(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๗๑ วรรคสอง ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนงเดียว</p> <p>ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้</p>
<p>บทเฉพาะกาล</p>	<p>บทเฉพาะกาล</p>
<p>มาตรา ๖๗ ให้โอนบรรดากิจการทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๗๕ ให้โอนบรรดากิจการทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>มาตรา ๖๘ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการ สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จหรือสภามหาวิทยาลัยมีมติเป็นอย่างอื่น</p>	<p>มาตรา ๗๖ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการ สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จหรือสภามหาวิทยาลัยมีมติเป็นอย่างอื่น</p>

ร่างฯ ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างฯ ที่ ส.ศ.ก. ตราจพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๔๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๓)
<p>มาตรา ๖๙ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณะบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และหัวหน้าภาควิชาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวาระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรง ตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะครบวาระ แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของ มหาวิทยาลัยต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตาม พระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและเมื่อครบ กำหนดแล้วไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยให้พ้นจาก ตำแหน่ง</p> <p>ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรอง หรือผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งบรรณารักษ์หนึ่งคนดำรง ตำแหน่งต่อไป จนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งบรรณารักษ์หนึ่งจะพ้นจากตำแหน่ง</p>	<p>มาตรา ๗๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณะบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และหัวหน้าภาควิชาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวาระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรง ตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะครบวาระ แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของ มหาวิทยาลัยต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตาม พระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและเมื่อครบ กำหนดแล้วไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยให้พ้นจาก ตำแหน่ง</p> <p>ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรอง หรือผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งบรรณารักษ์หนึ่งคนดำรง ตำแหน่งต่อไป จนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งบรรณารักษ์หนึ่งจะพ้นจากตำแหน่ง</p>
<p>มาตรา ๗๐ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณะบดี ผู้อำนวยการ สถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ให้นับรวมวาระการดำรงตำแหน่งตาม พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ด้วย</p>	<p>มาตรา ๗๘ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณะบดี ผู้อำนวยการ สถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ให้นับรวมวาระการดำรงตำแหน่งตาม พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ด้วย</p>
<p>มาตรา ๗๑ ให้ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ และหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติและ จัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนงาน ของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อน จนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๐</p>	<p>มาตรา ๗๙ ให้ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ และหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติและ จัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนงาน ของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อน จนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๐</p>
<p>มาตรา ๗๒ ให้โอนบรรดาดำรงราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และพนักงานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาเป็นข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงาน มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๘๐ ให้โอนบรรดาดำรงราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และพนักงานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาเป็นข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงาน มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้</p>

ร่างฯ ที่ คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างฯ ที่ สศค. ตรวจสอบเสร็จที่ ๘๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ และให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าวรับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ๆ ผ่านมหาวิทยาลัย โดยเบิกจ่ายงบประมาณแผ่นดิน งบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้าง ประจํา และเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน อุดมศึกษาหรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่การนำกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย ลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับตามวรรคสองไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรือ มีกรณีที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ด้วยเหตุใด ๆ ให้การดำเนินการในส่วนที่ไม่สอดคล้อง กับพระราชบัญญัตินี้ หรือในส่วนที่ไม่อาจนำกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ ดังกล่าวนำมาใช้ได้ เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ และให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าวรับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ๆ ผ่านมหาวิทยาลัย โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดิน งบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้าง ประจํา และเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษาหรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการ มาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่การนำกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย ลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับตามวรรคสองไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรือ มีกรณีที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ด้วยเหตุใด ๆ ให้การดำเนินการในส่วนที่ไม่สอดคล้อง กับพระราชบัญญัตินี้ หรือในส่วนที่ไม่อาจนำกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ ดังกล่าวนำมาใช้ได้ เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๗๓ ข้าราชการ หรือลูกจ้าง ตามมาตรา ๗๒ ผู้ใด</p> <p>(๑) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของ มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของ มหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณีในทันที</p> <p>(๒) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของ มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ไม่เกินสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้ว เห็นว่ามีความรู้ ความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้บรรจุเป็นพนักงาน มหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้โดยไม่ต้องทดลองปฏิบัติงาน</p>	<p>มาตรา ๘๑ ข้าราชการหรือลูกจ้างตามมาตรา ๘๐ ผู้ใด</p> <p>(๑) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของ มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของ มหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณีในทันที</p> <p>(๒) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของ มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ไม่เกินสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้ว เห็นว่ามีความรู้ ความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้บรรจุเป็นพนักงาน มหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้โดยไม่ต้องทดลองปฏิบัติงาน</p>

ร่างฯ ที่ คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างฯ ที่ ส.ศ.ก. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>(๓) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๒) แต่ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้ว เห็นว่ามีความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ให้รับเข้าทดลองปฏิบัติหน้าที่เป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อพ้นกำหนดแล้วเห็นว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะบรรจุเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ก็ให้บรรจุได้</p> <p>(๔) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๓) ถ้ามหาวิทยาลัยเห็นว่าการรับบุคคลนั้นเข้าทำงานจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย และมีอัตราที่จะรับเข้าทำงานได้ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>การแสดงเจตนาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และเมื่อยื่นแสดงเจตนาแล้วจะถอนมิได้</p> <p>ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๗๒ ที่มีได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงสถานะความเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ</p>	<p>(๓) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๒) แต่ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้ว เห็นว่ามีความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ให้รับเข้าทดลองปฏิบัติหน้าที่เป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อพ้นกำหนดแล้วเห็นว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะบรรจุเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ก็ให้บรรจุได้</p> <p>(๔) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๓) ถ้ามหาวิทยาลัยเห็นว่าการรับบุคคลนั้นเข้าทำงานจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย และมีอัตราที่จะรับเข้าทำงานได้ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>การแสดงเจตนาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และเมื่อยื่นแสดงเจตนาแล้วจะถอนมิได้</p> <p>ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๘๐ ที่มีได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงสถานะความเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ</p>
<p>มาตรา ๗๔ ผู้ซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๓ ให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นไม่น้อยกว่าเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๘๒ ผู้ซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ ให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นไม่น้อยกว่าเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๗๕ ข้าราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตาม มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๓ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการพระราชการเล็ก หรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วย</p>	<p>มาตรา ๘๓ ข้าราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตาม มาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการพระราชการเล็ก หรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วย</p>

<p>ร่างฯ ที่ คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว</p>	<p>ร่างฯ ที่ ส.ศ.ก. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)</p>
<p>กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ นับแต่วันที่มีมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย</p> <p>ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๓ ให้ถือว่าเป็นการออกจางานเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง</p> <p>ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้ว ให้มีสิทธิขอเป็นสมาชิกต่อไปได้แม้จะออกจากราชการแล้ว ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นข้าราชการบำนาญ และมีสิทธิได้รับสวัสดิการจากราชการเช่นเดียวกับผู้ได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p> <p>พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะข้าราชการบำนาญแล้ว ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ</p>	<p>กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ นับแต่วันที่มีมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย</p> <p>ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘๑ ให้ถือว่าเป็นการออกจางานเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง</p> <p>ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้ว ให้มีสิทธิขอเป็นสมาชิกต่อไปได้แม้จะออกจากราชการแล้ว ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นข้าราชการบำนาญ และมีสิทธิได้รับสวัสดิการจากราชการเช่นเดียวกับผู้ได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p> <p>พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะข้าราชการบำนาญแล้ว ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ</p>
<p>มาตรา ๗๖ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการวิชาการตามมาตรา ๒๔ ให้สภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๖๘ หรือคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายทำหน้าที่คณะกรรมการวิชาการจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๒ และข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการวิชาการตามมาตรา ๒๔ ให้นำข้อบังคับว่าด้วยการประชุมของสภามหาวิทยาลัยซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และใช้อยู่ในวันที่มีพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๘๔ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการวิชาการตามมาตรา ๒๘ ให้สภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๖ หรือคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายทำหน้าที่คณะกรรมการวิชาการจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๓ และข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการวิชาการตามมาตรา ๒๘ ให้นำข้อบังคับว่าด้วยการประชุมของสภามหาวิทยาลัยซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และใช้อยู่ในวันที่มีพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>

ร่างฯ ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างฯ ที่ สศค. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)
<p>มาตรา ๗๖/๑ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๘๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>
<p>มาตรา ๗๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาข้าราชการและกรรมการในสภาข้าราชการ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะมีผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาพนักงาน และกรรมการสภาพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๘๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาข้าราชการและกรรมการในสภาข้าราชการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะมีผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาพนักงานและกรรมการสภาพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>
<p>มาตรา ๗๗/๑ ในระหว่างที่ยังมีข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๗๖ เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าวมีส่วนร่วมในกิจการสภาพนักงานโดยเท่าเทียมกับพนักงานมหาวิทยาลัยด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๘๗ ในระหว่างที่ยังมีข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๘๐ เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าวมีส่วนร่วมในกิจการสภาพนักงานโดยเท่าเทียมกับพนักงานมหาวิทยาลัยด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๗๗/๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการประจำคณะคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และคณะกรรมการอื่นซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการดำเนินการตามมาตรา ๔๑</p>	<p>มาตรา ๘๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๕ ให้คณะกรรมการประจำคณะคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และคณะกรรมการอื่นซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือตามมติสภามหาวิทยาลัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการดำเนินการตามมาตรา ๔๕ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

ร่างฯ ที่ คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	
<p>มาตรา ๗๘ ให้ตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว คงดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับการแต่งตั้ง</p>	<p>มาตรา ๘๙ ให้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกียรติคุณ ศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ และให้ผู้ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว คงดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับการแต่งตั้ง</p>
<p>มาตรา ๗๘/๑ สิทธิในการเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของข้าราชการหรือพนักงานที่โอนมาตาม มาตรา ๗๒ หรือเปลี่ยนสถานภาพตามมาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๓ และสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการมิให้เสียไปเพราะเหตุที่โอนมาหรือเปลี่ยนสถานภาพหรือไม่เปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๙๐ สิทธิในการเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของข้าราชการหรือพนักงานที่โอนมาตาม มาตรา ๘๐ หรือเปลี่ยนสถานภาพตามมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ และสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการมิให้เสียไปเพราะเหตุที่โอนมาหรือเปลี่ยนสถานภาพหรือไม่เปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา ๗๘/๒ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่าจะว่างก่อนหรือภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้นและให้โอนอัตราตำแหน่งและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรารวมตลอดทั้งบุคคลลาที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัย และให้ถือว่าการโอนเงินงบประมาณดังกล่าวเป็นการโอนเงินงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p>	<p>มาตรา ๙๑ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่าจะว่างก่อนหรือภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้นและให้โอนอัตราตำแหน่งและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรารวมตลอดทั้งบุคคลลาที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัย และให้ถือว่าการโอนเงินงบประมาณดังกล่าวเป็นการโอนเงินงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p>

<p>ร่างฯ ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว</p>	<p>ร่างฯ ที่ ส.ศ.ก. ตรวจสอบพิจารณา เรื่องเสร็จที่ ๘๑๑/๒๕๕๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)</p>
<p>มาตรา ๓๙ ให้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสามปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรง ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๓๒ ให้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรง ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้</p>

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณา ก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา นี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)